

2025

АПРИЛ - ЮНИ

Библейски уроци

Год. 102 Бр.2

ЧАСТ ВТОРА

Евангелието по Йоан

**добрият пастир нежно води и пази стадото,
намиращо се под Неговата грижа.**

Съботни библейски уроци

АПРИЛ - ЮНИ 2025 г.

Евангелието по Йоан част втора

Съдържание

1. Исус, хлябът на живота	5
2. Кризата в Галилея	12
3. Исус на празника Шатороразпъване	19
4. Никога човек не е говорил така, както Тоя Човек	25
5. „Нито аз те осъждам“	32
6. Исус - Светлината на света	39
7. Светлината - отхвърлена или отразена?	46
8. Исус и Авраам	53
9. Исус и слепецът	61
10. Сблъскване с духовната слепота	68
11. Исус - Добрият Пастир	75
12. Исус и Лазар	81
13. Възкресението и животът	87
ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО	93
ПРОГРАМА за общообразователния час	
в събота след обед	94
Програма за сутрешно и вечерно богослужение	95

Съботни библейски уроци, една ежедневна учебна програма, която се основава единствено на Библията и Духа на пророчеството, без допълнителни коментари. Цитатите са възможно най-кратки, за да предоставят кратки, директни мисли. Скоби [] се поставят в някои случаи, за да се осигури яснота, подходящ контекст и гладка четливост. Силно се препоръчва по-нататъшно изследване на изходните материали. Страниците на всички цитати от Духа на пророчеството са според оригиналното им издание на английски език.

Уроците са изготвени от

Генералната конференция на АСД РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ
<http://www.sdarm.org> e-mail: info@sdarm.org

Църква

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ № 74, гр. София - 1202

Телефони за връзка:

0878 112 694 - Председател

0888 983 942 - Секретар

За кореспонденция: 1000 гр. София, п. кутия 614

e-mail: sdarm.bg@abv.bg

ISSN 1312-1200

www.sdarm-bg.org

Предговор

Написването на евангелието по Йоан е датирано по-късно от другите три, наречени Синоптични евангелия, но пак е било в рамките на 1-ви век. През 19 век библейските критици са се опитвали да отрекат, че то е било написано преди 150-та г. сл. Хр., като по този начин са се мъчили да оспорят факта, че апостол Йоан е авторът. Критиците също така твърдели, че то отразява гностичната философия и следователно не би могло да бъде написано, преди гностицизмът да се превърне в сериозна заплаха за вярата. (*Гностицизмът е философска и религиозна система въведена от ранна секта, членовете на която са твърдели, че познанието, а не вярата, е ключът към спасението.*) Това изкривяващо истината твърдение отдавна е било опровергано.

Напротив, външни доказателства свидетелстват за съществуването на четвъртото евангелие и високото уважение, с което са се отнасяли към него още през 115 г. сл. Хр. Едно такова доказателство е дошло чрез откриването на малко парче от папирус, съдържащо няколко стиха от Йоан (глава 18, стихове 31-33, 37, 38), известно като папирусът на Райландс и обикновено обозначаван като P52 (*където Р е лат. буква за П - бел. прев.*). Бил е палеографски датиран от около 125 г. сл. Хр. Този фрагмент, открит в Египет в началото на 2 век, се счита за физическо доказателство за ранното и широко разпространение на четвъртото евангелие. Известният новозаветен учен Адолф Дайсман потвърждава:

„Множество хипотези за късния произход на Евангелието по Йоан бързо ще изсъхнат като растения в парник. В папируса на Райландс имаме определено документално доказателство, че Евангелието по Йоан не само е съществувало през първата половина на II век, но и че неговите копия вече са достигнали до Египет. Следователно, произходът на Евангелието трябва да бъде отнесен към много по-ранни времена.“ *Дойче Алгемайне Цайтунг, 3 декември 1935 г.*

Написаното от Йоан не само, че е изиграло конкретна роля сред ранните християни, но то е осигурявало на последователите на Христос през вековете духовно напътствие, помощ и насърчение при най-различни обстоятелства.

Господ „има светлина, която е нова за нас, и все пак това е скъпоценна стара светлина, която трябва да изгрее от Словото на истината. Имаме само отблясъците на лъчите светлина, която предстои да ни озари. Ние не се възползваме по най-добрия начин от светлината, която Господ вече ни е дал, и затова не успяваме да получим по-голяма. Не ходим в светлината, която вече свети над нас.

Наричаме себе си народ, спазващ заповедите, но не проумяваме дълбочината на всеобхватните принципи на Божия закон; не разбираме свещения му характер. Мнозина, които твърдят, че са учители на истината, нямат реална представа за това, което правят, като проповядват Божия закон, защото не притежават едно живо познание за Господ Исус Христос.“ *Избрани вестии, кн. 1, с. 401, 402.*

Нека продължението на изучаването на това Евангелие ни помогне да опознаем Исус по-добре!

Съботноучилищният отдел при Генералната конференция

Събота, 5 април 2025 г. е ден за всеобщ пост, за молитва, за лично освещение и за успеха на Божието дело.

Дарби от първата събота

Събота, 5 април 2025 г.

За реконструкция на църквата в Прохоровка, Русия

Русия, е най-голямата по площ страна в света, простираща се на 6 612 073,2 квадратни мили (17 125 191 кв. км). Има население от 147 000 000 д. На тази огромна територия живеят хора от над 180 националности, които на свой ред изповядват различни религиозни убеждения. Най-разпространеното е руското православие (41,1%), следвано от други християнски вероизповедания (6,3%), исляма (6,5%), неоезичници и тенгристи (1,2%), будисти (1,2%), непрактикуващи вярващи (25,2%), атеисти (13%), а останалите не изповядват никаква религия.

От основаването на ЦАСДРД вестта на вечното евангелие напредва тук при много трудни обстоятелства. Много вярващи трябваше да претърпят жестоки преследвания, а някои свидетелстваха за разпнатия и възкръснал Спасител с цената на живота си.

В края на 90-те години библейски работник със съпругата си се премести в централния регион на Русия с цел извършване на мисионерска дейност. В резултат на техните усилия и молитви бе организирана група от вярващи. Те обаче нямаха място за срещи и богослужения. В крайна сметка, през 2006 г. намериха малка къща на парче земя в Прохоровка, който е градски административен център на Прохоровския район на Белгородска област - селскостопанска зона, произвеждаща зърно, захарно цвекло, слънчоглед и плодове по поречието на река Псиол югоизточно от град Курск, където се намират огромни залежи на желязо.

Ние видяхме ясно Божията ръка в действие, когато Той по чуден начин отстрани много препятствия и благослови закупуването на този дом. Работата в този регион продължи да расте и не след дълго домът стана твърде тесен, за да побира всички Божии поклонници. Преди няколко години получихме разрешение от властите и започнахме да строим молитвен дом. Братята и сестрите направиха дарения и работиха усилено, но за да завършим този проект, се нуждаем от щедрата помощ на хора, обичащи Господа от целия свят. Завършването на този проект ще даде възможност за по-нататъшното развитие на евангелското дело в съседните региони - един фар, разпръскаващ светлина чрез разпространението на последната вест за спасение. Нека Господ благослови всеки, чието сърце е готово да помогне за успеха на настоящата истина в този регион на света!

Вашият братя и сестри от църквата в Прохоровка и от Руската уния

Исус, хлябът на живота

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Исус им рече: Аз съм хлябът на живота; който дойде при Мене никак няма да огадне, и който вярва в Мене никак няма да ожадне“ (Йоан 6:35).

Препоръчително четиво: *Мисли от планината на блаженствата*, (с. 18-21.)

„Ние ядем плътта на Христос... , когато чрез вяра се държим за Него като наш Спасител.“ Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 5, с. 1135.

1. АМБИЦИОЗНА РЕВНОСТ

нед., 30 март

а. Какво убеждение завладя много хора след чудото с хлябовете? Йоан 6:14. Какво пожелаха да направят? Йоан 6:15 (първа част).

Йоан 6:14: *Тогавга човеците, като видяха знамението, което Той извърши, казаха: Наистина, Той е пророкът, Който щеше да дойде на света.*

Йоан 6:15 (първа част): *И тъй, Исус като разбра, че ще дойдат да Го вземат на сила, за да Го направят цар.*

„През целия ден убеждението се усилваше. Тази изключителна изява даваше увереност, че дългоочакваният Избавител е между тях. Надеждите на народа ставаха все по-големи. Това е Този, Който ще направи от Юдея земен рай, земя, в която текат мляко и мед. Той може да задоволи всяко желание, да сломи властта на омразните римляни, да избави Юда и Ерусалим, да изцели войниците, ранени в битки, да снабди цели армии с храна, да завладее народи и да даде на Израил отдавна желаното световно господство.

В своя ентузиазъм народът бе готов да Го короняса незабавно за цар. Той виждаше, че Исус не се опитваше да привлече вниманието към Себе Си или да Си осигурява почести. В това отношение Той съществено се отличава от свещениците и управниците и хората се страхуваха, че Той никога няма да предяви претенции към Давидовия трон. След като се съвещаха помежду си, те решиха да Го грабнат насила и да Го провъзгласят за цар на Израил. Учениците се съгласиха с множеството да обявят трона на Давид за законно наследство на техния Учител. От скромност, казваха те, Христос отказва тази чест. Нека народът издигне своя Избавител. Нека високомерните свещени-

ци и управници бъдат принудени да се поклонят на Този, Който идва облечен с Божията сила.” *Копнежът на вековете*, с. 377, 378.

2. УСПОКОЯВАНЕ НА ЗАБЛУДЕНАТА РЕВНОСТ

пон., 31 март

а. Какво стори Исус, за да попречи на множеството и на учениците да изпълнят плановете си да Го поставят на земен трон? Йоан 6:15.

Йоан 6:15: И тъй, Исус като разбра, че ще дойдат да Го вземат на сила, за да Го направят цар, пак се оттегли сам на хълма.

Те [учениците и множеството] усилено се подготвяха да осъществят своето намерение, но Исус видя какво става и за разлика от тях разбра какви щяха да бъдат последиците от това действие. Свещениците и управниците и без това искаха да Го убият. Обвиняваха Го, че отклонява хората от тях. Насилие и бунт биха последвали опита Исус да бъде поставен на престола и делото за духовното царство би било спънато. Това действие трябваше да бъде възпряно незабавно. След като извика Своите ученици, Исус им нареди да се качат на лодката и веднага да се върнат в Капернаум, като оставят Той да разпусне народа.

Никога преди заповед на Христос не е изглеждала така невъзможна за изпълнение. От дълго време учениците се бяха надявали, че народът ще провъзгласи Исус за цар. Те не можеха да понесат мисълта, че този голям ентузиазъм няма да доведе до нищо конкретно. Множествата, които се събираха за празника Пасха, се вълнуваха да видят новия пророк. За Неговите последователи това изглеждаше, че е златната възможност да поставят своя възлюбен Учител на израилевия трон. Точно когато страстите се бяха разпалили, за тях бе особено трудно да си тръгнат и да оставят Исус сам на пустинния бряг. Учениците протестираха, но Той заговори с власт, каквато никога преди не бе проявявал към тях. Знаеха, че по-нататъшното противопоставяне от тяхна страна щеше да бъде безполезно и мълчаливо се обърнаха към морето.” *Копнежът на вековете*, с. 378.

б. Какво стори множеството в деня след извършеното чудо? Йоан 6:22–25.

Йоан 6:22-25: На другия ден, народът, който стоеше отвъд езерото, като бе видял, че там няма друга ладийка, освен едната, и че Исус не беше влязъл с учениците Си в ладийката, но че учениците Му бяха тръгнали сами, 23 (обаче други ладийки бяха дошли от Тивериада близо до мястото гдето бяха яли хляба, след като Господ бе благодарил), 24 и тъй, народът, като видя че няма там Исуса, нито учениците Му, те

сами влязоха в ладийката и дойдоха в Капернаум и търсеха Исуса. 25 И като Го намериха отвъд езерото, рекоха Му: Учителю, кога си дошъл тука?

„Чудото с хлябовете се разгласи наблизко и далеч, така че рано на другия ден във Витсаида се стекоха много хора, за да видят Исус. Те дойдоха на големи групи по суша и по море. Тези, които се бяха разделили с Него предишната вечер, пак дойдоха на същото място с надеждата, че ще Го намерят, тъй като тогава там нямаше лодка, с която Той да мине на другата страна. Но Го търсиха безуспешно, затова се запътиха към Капернаум, за да продължат диренето.

Междувременно Исус бе пристигнал в Генисарет след едномесечно отсъствие. Щом се научиха, че е слязъл там, хората се „разтичаха... по цялата оная околност и почнаха да носят на легла болните там, гдето чуеха, че се намирал Той” (Марк 6:55).“ *Пак там, с. 383, 384.*

3. БОЖЕСТВЕНА ПОМОЩ ЗА ПО-ДОБРИ ЦЕЛИ

вт., 1 апр.

а. Какво откровено, но все пак деликатно поднесено послание даде Исус на множествата? Йоан 6:26, 27.

Йоан 6:26, 27: В отговор Исус им рече: Истина, истина ви казвам, търсите Ме, не защото видяхте знамения, а защото ядохте от хлябовете и се наситихте. 27 Работете, не за храна, която се разваля, а за храна, която трае за вечен живот, която Човешкият Син ще ви даде; защото Отец, Бог, Него е потвърдил с печата Си.

„Исус не задоволи тяхното любопитство, а само им каза тъжно: „Дирите Ме не затова, че видяхте чудеса, но затова, че ядохте от хлябовете и се наситихте.” Те не Го търсеха от никакви достойни подбуди, но понеже бяха яли от хлябовете, се надяваха като се прилепят за Него да продължат да получават земни облаги. Спасителят им заръча: „Работете не за храна, която се разваля, а за храна, която трае за вечен живот!” Не търсете само материални облаги. Не слагайте на първо място нуждите на земния живот, но търсете духовната храна, онази мъдрост, която ще ви осигури вечния живот.” *Копнежът на вековете, с. 384.*

б. Какъв въпрос зададоха евреите на Исус относно Божиите дела? Йоан 6:28. Обяснете отговора, който Господ даде. Йоан 6:29.

Йоан 6:28: Затова те Му рекоха: Какво да сторим, за да вършим Божиите дела?

Йоан 6:29: Исус в отговор им рече: Това е Божието дело, да повярвате

в Този, Когото Той е изпратил.

„За момент интересът на слушателите бе събуден. Те извикаха: „Какво да сторим, за да вършим Божиите дела?“ Вършеха многобройни и отегчителни дела, за да се препоръчат на Бога и бяха готови да чуят за някой нов обред, чрез който да си осигурят по-големи заслуги. Техният въпрос всъщност означаваше: „Какво да направим, за да заслужим Небето? Каква цена се иска да платим, за да спечелим бъдещия живот?“

„Исус им отговори и рече: Това е Божието дело, да повярвате в Този, Когото Той е пратил!“ Цената за влизане в Небето е Исус. Пътят към Небето е чрез вяра в „Божият Агнец, Който носи греха на света!“ (по Йоан 1:29).“ *Пак там, с. 385.*

„Да се покаеш, значи да се отвърнеш от собственото Аз и да се обърнеш към Христа. И когато ние приемем Христа така, че чрез вярата ни Той да живее Своя живот в нас, тогава ще се явят и добрите дела.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 87.*

„Дано Господ помогне на Своя народ да осъзнае, че има сериозна работа за вършене... В дома, в църквата и в света те трябва да вършат делата на Христос, но не са оставени да се трудят сами. Ангелите са техни помощници. Христос също е техен помощник.“ *Свидетелства за Църквата, т. 8, с. 18.*

4. НЕБЕСНИЯТ ХЛЯБ

ср., 2 апр.

а. Какъв знак поискаха евреите от Исус и какъв исторически факт споменаха? Йоан 6:30, 31. Какво каза Исус за хляба от небето? Йоан 6:32, 33.

Йоан 6:30, 31: Тогава Му рекоха: Че Ти какво знамение правиш, за да видим и да Те повярваме? Какво вършиш? 31 Бащите ни са яли манната в пустинята, както е писано: „Хляб от небето им даде да ядат“.

Йоан 6:32, 33: На това Исус им рече: Истина, истина ви казвам, не Моисей ви даде хляб от небето; а Отец Ми ви дава истинския хляб от небето. 33 Защото Божият хляб е хлябът, който слиза от небето и дава живот на света.

„Евреите почитаха Моисей като дарител на манната, отдавайки слава на инструмента вместо на Този, от Когото бе извършено делото. Бащите им бяха роптали против Моисей, бяха се съмнявали в неговата Божествена мисия и я бяха отричали. Сега и децата им със същия дух не приеха Този, Който им предаваше Божиите вести. „А на това Исус им рече: Истина, ис-

тина ви казвам, не Моисей ви даде хляб от небето.” Този, Който им бе дал манната, стоеше сред тях. Христос бе водил евреите през пустинята и ги бе хранил всеки ден с небесен хляб. Онази храна бе символ на истинския хляб от небето. Животворният Дух, Който произлиза от безкрайната пълнота на Бога, е истинската манна.” *Копнежът на вековете*, с. 385, 386.

б. Понеже бяха фиксирали умовете си само върху естествения, физически хляб, каква молба отправиха евреите и какво им обясни Господ? Йоан 6:34–36.

Йоан 6:34-36: *Те, прочее, Му рекоха: Господи, давай ни винаги тоя хляб. 35 Исус им рече: Аз съм хлябът на живота; който дойде при Мене никак няма да огладнее, и който вярва в Мене никак няма да ожаднее. 36 Но казвам ви, че вие Ме видяхте, и пак не вярвате.*

„Символът, с който Христос си послужи, беше известен на евреите. Вдъхновен от Бога, Моисей бе казал: „човек не живее само с хляб, но че човек живее с всяко слово, което излиза из Господните уста.” А пророк Еремия пише: „Като намерих Твоите думи, изядох ги и Твоето слово ми беше радост и веселие на сърцето” (Второзак. 8:3; Еремия 15:16). Самите равини казваха, че духовното значение на яденето на хляб е изучаването на закона и вършенето на добри дела, така че често се повтаряше, че при идването на Месия целият Израил ще бъде нахранен. Учението на пророците предаваше дълбоката духовна поука, която се съдържаеше в чудото с хлябовете. Тази поука Христос желаше да предаде на слушателите Си в синагогата. Ако бяха разбрали Писанията, те щяха да разберат и думите Му, когато каза: „Аз съм хлябът на живота”. Едва предния ден множество, изморено и премаляло, бе нахранено с хляба, който Той бе дал. Както от онзи хляб получиха физическа сила и подкрепа, така от Христос можеха да получат духовна сила за вечен живот.” *Пак там*, с. 386.

5. ВЪЗКРЕСЕНИЕ И ВЕЧЕН ЖИВОТ

чет., 3 апр.

а. Какви две тясно свързани обещания са дадени на онези, които се свързват с Христос и как това носи надежда на всеки грешник? Йоан 6:37–40.

Йоан 6:37-40: *Всичко което Ми дава Отец, ще дойде при Мене, и който дойде при Мене никак няма да го изпъдя; 38 защото слязох от небето не Моята воля да върша, а волята на Този, Който Ме е изпратил. 39 И ето волята на Този, Който Ме е пратил: от всичко, което Ми е дал, да не изгубя нищо, но да го възкреса в последния ден. 40 Защото това е волята на Отца Ми: всеки, който види Сина и повярва в Него, да има вечен*

живот, и аз да го възкреса в последния ден.

„Всеки, който Го приемеше с вяра, каза Той, щеше да получи вечен живот. Нито един нямаше да загине.“ *Копнежът на вековете, с. 387.*

„Не се вслушвай във внушенията на неприятеля да останеш далеч от Христос, докато се поправиш и станеш достатъчно добър, за да дойдеш при Бога. Ако чакаш дотогава, никога няма да дойдеш. Когато Сатана посочва нечистите ти дрехи, повтори Исусовото обещание: „Който дойде при Мене, никак няма да го изпъдя“ (Йоан 6:37). Кажете на неприятеля, че кръвта на Исус Христос очиства от всеки грях. Превърни молитвата на Давид в своя собствена: „Поръси ме с исоп и ще бъда чист; измий ме и ще стана по-бял от сняг“ (Пс. 51:7).

Стани и отиди при своя Отец. Той ще те посрещне „още когато си далече“. Ако в разкаяние направиш дори една стъпка към Него, ще побърза да те приеме в Своите обятия от безкрайна любов. Ухото Му е отворено за вика на каещата се човешка душа. Бог познава дори първия копнеж на сърцето към Него. Никога нито една макар и колебливо отправена молитва, нито една макар и скрито проляна сълза, нито един макар и слаб, но искрен копнеж, не са се въздигали към Бога, без Божият Дух да ги долови и приеме. Нещо повече, преди молитвата да бъде произнесена или копнежът на сърцето известен, Христовата благодат подкрепя действащата върху човешката душа сила.“ *Притчи Христови, с. 205, 206.*

б. Какво измърмориха невярващите евреи и какво обещание повтори Исус към вярващите в Него? Йоан 6:41–51.

Йоан 6:41-51: Тогава юдеите роптаеха против Него, за гдето рече: аз съм хлябът, който е слязъл от небето. 42 И казаха: Не е ли този Исус, Иосифовият син, Чиито баща и майка ние познаваме? Как казва Той сега: аз съм слязъл от небето? 43 Исус в отговор им рече: Не роптайте помежду си. 44 Никой не може да дойде при Мене, ако не го привлече Отец, Който Ме е пратил и аз ще го възкреса в последния ден. 45 Писано е в пророците: „Всички ще бъдат научени от Бога“. Всеки, който е чул от Отца, и се е научил, дохожда при Мене. 46 Не, че е видял някой Отца, освен Онзи, Който е от Бога. Той е видял Отца. 47 Истина, истина ви казвам, Който вярва [в Мене] има вечен живот. 48 аз съм хлябът на живота. 49 Бащите ви ядоха манната в пустинята и все пак измряха. 50 Тоя е хлябът, който слиза от небето, за да яде някой от него и да не умре. 51 аз съм живият хляб, който е слязъл от небето. Ако яде някой от тоя хляб, ще живее до века; да! и хлябът, който аз ще дам, е Моята плът [която аз ще дам] за живота на света.

1. Какво планираха да направят Христовите последователи след чудото с хлябовете?
2. Опишете основния интерес на множеството, следващо Исус.
3. Обяснете думите на Исус в Йоан 6:29.
4. Каква илюстрация използва Христос, за да изобрази източника на духовния живот?
5. Как проявиха еврейските лидери предразсъдъците си спрямо Христос?

Кризата в Галилея

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Затова Исус им рече: Истина, истина ви казвам, ако не ядете плътта на Човешкия Син, и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си“ (Йоан 6:53).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, т. 5, гл. 75* „Необходимо е всекидневно изучаване на Библията“ (с. 573-580 англ. изд.)

„Единствената жизненоважна вяра е онази, която приема и асимилира истината, докато истината стане част от битието и движещата сила на живота и делата.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 576.*

1. ЖИВОТ В ПЛЪТТА И КРЪВТА НА ХРИСТОС

нед., 6 апр.

а. Какъв ефект имаха думите на Христос върху религиозните водачи? Йоан 6:52. Какво обясни Той относно Своята плът и Своята кръв? Йоан 6:53–55.

Йоан 6:52: *Тогава юдеите взеха да се препират помежду си, казвайки: Как може Този да ни даде да ядем плътта Му?*

Йоан 6:53-55: *Затова Исус им рече: Истина, истина ви казвам, ако не ядете плътта на Човешкия Син, и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си. 54 Който се храни с плътта Ми и пие кръвта Ми, има вечен живот; и аз ще го възкреса в последния ден. 55 Защото Моята плът е истинска храна, и Моята кръв е истинско питие.*

„Тогава равините извикаха гневно: „Как може Този да ни даде да ядем плътта Му?“ Престориха се, че разбират думите Му в буквален смисъл, както ги бе разбрал Никодим, когато запита: „Как може стар човек да се роди?“ (Йоан 3:4). Те схващаха донякъде значението на Исусовите думи, но не искаха да Го признаят. Като изкривяваха словото Му, надяваха се да настроят народа срещу Него.“ *Копнежът на вековете, с. 389.*

б. Какво всъщност означава да ядем плътта и да прием кръвта на Божия Син? Йоан 6:56, 57; 1 Йоан 3:24; 5:12.

Йоан 6:56, 57: *Който се храни с Моята плът и пие Моята кръв, той пребъдва в Мене, и аз в него. 57 Както живият Отец Ме е пратил, и аз живея чрез Отца, така и онзи, който се храни с Мене, ще живее чрез Мене.*

1 Йоан. 3:24: *И който пази неговите заповеди, пребъдва в Бога и Бог в него: и по това познаваме, че той пребъдва в нас, по Духа, който ни е дал.*

1 Йоан. 5:12: *Който има Сина, има тоя живот; който няма Божия Син, няма тоя живот.*

„Да се яде Христовата плът и да се пие Христовата кръв, означава Той да бъде приет като личен Спасител с убеждението, че ни прощава греховете и че ние ставаме свършени в Него. Ние участваме в Неговото естество като наблюдаваме любовта Му, като размисляме върху нея, като я поемаме. Христос трябва да стане за душата това, което е храната за тялото.” *Пак там, с. 389.*

2. БОЖИЕТО СЛОВО

пон, 7 апр.

а. С какво допълнително обяснение Исус направи значението на Своите думи много ясно? Йоан 6:63.

Йоан 6:63: *Духът е, който дава живот; плътта нищо не ползува; думите, които съм ви говорил, дух са и живот са.*

„Храната не ни е полезна, ако не я ядем, ако не стане част от нашия организъм. Така и Христос няма да е полезен за нас, ако не Го познаваме като личен Спасител. Теоретичното познание не ще ни ползва. Трябва да се храним от Него, да Го приемем в сърцето си, така че животът Му да стане наш. Неговата любов, Неговата благодат трябва да се възприемат напълно...

Христовият живот, който дава живот на света, се съдържа в Неговите думи. Чрез словото Си Исус лекуваше болестите и изгонваше бесовете. Чрез словото Си Той успокояваше морето и възкресяваше мъртвите и народът разбираше, че то съдържа сила. Той говореше Божието слово така, както го беше говорил чрез пророците и учителите в Стария завет. Цялата Библия е откровение на Христос, затова Спасителят желаше да насочи вярата на последователите Си върху Словото. Когато Неговото видимо присъствие щеше да бъде оттеглено, Словото Му трябваше да бъде източникът на тяхната сила. Подобно на Учителя си и те щяха да живеят „с всяко слово, което излиза от Божиите уста” (Матей 4:4).

Както физическият ни живот се поддържа с храна, така и духовният ни живот се поддържа с Божието слово и всяка душа за себе си трябва да получава живот от Божието слово. Както всеки трябва да яде, за да се нахрани, така и ние трябва да приемаме Словото. Не бива да го прие-

маме само чрез ума на друг. Трябва грижливо да изучаваме Библията, като измолваме от Бога помощта на Светия Дух, за да разбираме Неговото Слово. Трябва да взимаме един стих и да се съсредоточим, за да схванем каква мисъл е вложил Бог в него лично за нас. Ние трябва да разсъждаваме върху тази мисъл, докато тя стане наша и разберем какво „говори Господ.“ *Копнежът на вековете*, с. 389, 390.

б. Как пророк Еремия описва тази опитност? Еремия 15:16.

Еремия 15:16: Като намерих Твоите думи изядох ги, и Твоето слово ми беше радост и веселие на сърцето; защото се наричам с Твоето име, Господи Боже на Силите.

„Ако повярваме Бога, ако се доверим на словото Му, ще видим Неговото спасение... Трябва да приемем Божието слово. Трябва да се храним със Словото, да го живеем; то е плътта и кръвта на Божия Син. Трябва да „ядем плътта Му и да пием кръвта Му“ - чрез вяра да приемаме духовните Му качества.“ *Свидетелства за Църквата*, т. 6, с. 51, 52.

3. КРИЗА В МЛАДАТА ЦЪРКВА

вт, 8 апр.

а. Каква криза предизвикаха думите на Христос сред собствените Му ученици и как това е предупреждение за нас днес? Йоан 6:60, 61, 65, 66.

Йоан 6:60, 61, 65, 66: И тъй, мнозина от учениците Му, като чува това, рекоха: Тежко е това учение; кой може да го слуша? 61 Но Исус като знаеше в Себе Си, че учениците Му за туй негодуват, рече им: Това ли ви съблазнява? 65 И каза: Затова ви рекох, че никоий не може да дойде при Мене ако не му е дадено от Отца. 66 Поради това мнозина от учениците Му отстъпиха, и не ходеха вече с Него.

„Изпитът беше много тежък. Ентузиазмът на онези, които искаха да Го грабнат и насила да Го направят цар, охладня. Разговорът в синагогата — заявиха те — им отворил очите. Сега вече не се мамели. Според тях думите Му били явно признание, че Той не е Месия и че връзката с Него не ще донесе никакви земни облаги. Бяха приели радушно чудотворната Му сила, желяеха да бъдат освобождавани от болести и страдания, но не желяеха да приемат себеотрицателния Му живот. Не се интересуваха от тайнственото духовно царство, за което Той говореше. Неискрените, себелюбивите, търсили Го преди, сега не Го желяеха повече. Щом не искаше да използва силата и влиянието Си, за да ги освободи от римляните, те не искаха да имат нищо общо с Него!...

Думите на истината отделиха плявата от житото. Мнозина напуснаха Исус, защото бяха много суетни и горди, за да приемат изобличения, много привързани към света, за да се съгласят с един смирен живот. Мнозина продължават да правят същото и днес. И днес се изпитват човешки души, както бяха изпитани онези ученици в синагогата на Капернаум. Когато истината се разкрие пред сърцето, те виждат, че животът им не е в съгласие с Божията воля. Разбират, че трябва да се променят напълно, но не искат да предприемат себеотрицателното дело. Затова се гневят, когато греховете им бъдат разкрити. Отиват си обидени, също както учениците, роптаейки напуснаха Исус: „Тежко е това учение; кой може да го слуша?“ *Копнежът на вековете, с. 391, 392.*

б. След като онези ученици Го напуснаха, какъв въпрос зададе Христос на дванадесетте? Йоан 6:67. Как можем днес да повторим мъдрия отговор на Петър? Йоан 6:68, 69.

Йоан 6: 67: За туй Исус рече на дванадесетте: Да не искате и вие да си отидете?

Йоан 6:68, 69: Симон Петър Му отговори: Господи, при кого да отидем? Ти имаш думи на вечен живот, 69 и ние вярваме и знаем, че Ти си [Христос, Син на живия Бог] Светият Божий.

„През добро и през зло, през мрака и през всичкото противопоставяне на силите на Сатана, Слънцето на правдата осиява, издирва злото, потиска греха и съживява духа на смирените и разкаялите се. „Господи, при кого да отидем? Ти имаш думи на вечен живот“ (Йоан 6:68).” *Свидетелства към проповедници, с. 285.*

4. ОТ УЧЕНИЦИ ДО ЗАКЛЕТИ ВРАГОВЕ

ср., 9 апр.

а. Какво по принцип можем да кажем за онези, които се отвърщат от Христос? 1 Йоаново 2:19. Каква разочароваща позиция заеха недоволните ученици?

1 Йоан. 2:19: От нас излязоха, но не бяха от нас; защото ако бяха били от нас, щяха да си останат с нас; но излязоха, за да стане явно, че те всички не са от нас.

„Когато онези недоволни ученици се оттеглиха от Христос, завладя ги друг дух. Те не виждаха вече нищо привлекателно в Този, Когото до скоро предизвикваше в тях голям интерес. Потърсиха Неговите врагове, защото те бяха в хармония с техния дух и с тяхното дело. Изопачаваха думите Му,

изявленията Му и оспорваха подбудите Му. Поддържаха поетата посока, като събираха всички факти, които можеха да бъдат обърнати срещу Него, и техните лъжливи доклади създадоха такъв смут, че изложиха живота на Исус на опасност..." *Копнежът на вековете*, с. 392, 393.

б. Какво се случва с плътски настроените слушатели? Римляни 16:17, 18.

Рим. 16:17, 18: И моля ви се, братя, да забележите тия, които причиняват раздори и съблазни, противно на учението, което сте научили, и отстранявайте се от тях. 18 Защото такива човеци не служат на нашия Господ [Исус] Христос, а на своите си охоти, и с благи и ласкави думи прилъзват сърцата на простодушните.

„Похвалите и ласкателствата биха им били приятни... но истината не им е приятна, не могат да я слушат. Когато тълпите следват Исус и множествата биват нахранени, когато се чуват победни викове, тогава и те издигат гласа си в хваление. Но когато Божият изпитващ Дух открие греховете им и ги подканя да ги оставят, тогава обръщат гръб на истината и не ходят повече с Исус." *Пак там*, с. 392.

в. Освен онези, които изоставиха Исус, кой друг се свърза вътрешно с враговете Му и как се прояви тази половинчата вяроност? Йоан 6:70, 71.

Йоан 6:70, 71: Исус им отговори: Не Аз ли избрах вас дванадесетте, и един от вас е дявол? 71 А Той говореше за Юда Симонов Искаротски; защото той, един от дванадесетте, щеше да Го предаде.

„Христовото слово в синагогата за хляба на живота бе повратната точка в живота на Юда... Разбра, че Христос предлагаше по-скоро духовни, отколкото светски блага. Смяташе се за много далновиден и си помисли, че е успял да разбере, че Исус не ще придобие никаква слава, нито пък ще може да осигури някакви високи постове на Своите последователи. Затова той реши да не се свързва много тясно с Него, та ако пожелае, да може да се оттегли. Във всеки случай щеше да наблюдава. И наблюдаваше.

Оттогава насетне Юда започна да изразява разни съмнения, които объркваха учениците. Създаваше спорове и всяваше заблуждаващи чувства, като повтаряше често аргументите, приведани от книжниците и фарисеите срещу Христовите твърдения. Всички малки и големи смущения и изпитания, трудностите и привидните пречки за напредъка на евангелието той приемаше като доказателства срещу неговата истинност." *Пак там*, с. 719.

а. Опишете чертата, която Юда допусна в характера си. Йоан 12:4-6; Притчи 3:32.

Йоан 12:4-6: Но един от учениците Му, Юда Искариотски, който щеше да Го предаде, рече: 5 Защо не се продаде това миро за триста динария, за да се раздадат на сиромасите? 6 А това, рече не защото го беше грижа за сиромасите, а защото бе крадец, и като държеше касата вземаше от това, което пускаха в нея.

Притчи 3:32: Защото Господ се гнуси от опакия, но интимно общува с праведните.

„[Юда] Привеждаше стихове от Писанията, които нямаха връзка с истините, които Христос проповядваше. Тези текстове, откъснати от връзката им с други, объркваша учениците и засилваша обезсърчението, което постоянно ги потискаше. Но Юда вършеше всичко това по такъв начин, че да изглежда като много съвестен.“ *Копнежът на вековете, с. 719.*

б. Кое обещание често се потвърждава в нашия религиозен опит, дори в случаи като описаната тук криза в Галилея? Римляни 8:28.

Рим. 8:28: Но знаем, че всичко съдействува за добро на тия, които любят Бога, които са призвани според Неговото намерение.

„Когато Исус представи изпитващата истина, поради която много от учениците Му Го напуснаха, знаеше какъв ще бъде резултатът от Неговите думи. Но Той преследваше една милостива цел. Предвиждаше, че в часа на изкушението всеки от възлюбените Му ученици ще бъде жестоко изпитан. Неговата агония в Гетсимания, Неговото предаване и разпятие щяха да бъдат за тях тежко изпитание. Ако не бяха подложени на предварителен изпит, много, движени само от себелюбиви подбуди, щяха да останат в тяхната среда. И когато техният Господ бъдеше осъден от съда, когато народът, приветствал Го като цар, Го освиркаше и започнеше да Го ругае, когато подиграващата Го тълпа викнеше „Разпни Го!“ — когато земните им амбиции пропаднаха, тези себелюбиви души щяха да се откажат от Исус и да причинят на учениците горчива, сърцераздирателна мъка, която щеше да притури към скръбта и разочарованието от несбъдването на любимите им очаквания. В онзи мрачен час примерът на отказалите се от Него, щеше да завлече и други с тях. Но Исус предизвика кризата, докато още можеше с личното Си присъствие да укрепи вярата на истинските Си последователи.“ *Пак там, с. 394.*

1. Как да „ядем плътта на Човешкия Син и да прием кръвта Му“?
2. Какво означава да гледаме към Исус?
3. Защо някои хора бяха обидени от думите на Христос?
4. Какво сториха обидените след това и как това е предупреждение за нас?
5. Опишете духовното състояние на Юда след гореспомнатия случай и ефекта от това състояние.

Исус на празника Шатроразпъване

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „И учудваха се на учението Му, защото Неговото слово беше с власт“ (Лука 4:32).

Препоръчително четиво: *Мисли от планината на блаженствата, гл. „Блажени сте, когато човеците ви хулят заради Мене“ (с. 31-35 англ. изд.)*

„Исус познаваше нуждите на душата. Блясък, богатство, слава не могат да задоволят сърцето. „Ако е някой жаден, нека дойде при Мене и да пие!“ Богатите, бедните, високопоставените, нискостоящите — всички са еднакво добре дошли. Той обещава да облекчи обременения ум, да утеши скърбящите и да обнадееди обезсърчените.“ *Копнежът на вековете, с. 454.*

1. ЖИВОТЪТ НА ИСУС В НЕГОВИЯ ДОМ

нед., 13 апр.

а. С какво сериозно предизвикателство се сблъска Исус в собствения Си дом? Йоан 7:5.

Йоан 7:5: *Защото нито братята Му вярваха в Него.*

„От най-ранна възраст Исус бе започнал сам да оформя Своя характер и дори любовта и уважението към Неговите родители не можеха да Го отклонят от послушанието към Божието слово. „Писано е“, това беше Неговият отговор за всяко дело, което се отличаваше от обичаите на семейството. Но влиянието на равнините вгорчи живота Му. И още като юноша трябваше да научи трудния урок да премълчава и да понася търпеливо.

Братята Му, както наричаха синовете на Йосиф, бяха на страната на равнините. Те настояваха, че преданията трябва да се спазват като Божии изисквания. Дори смятаха човешките предписания за стоящи по-високо от Словото Божие и бяха много обезпокоени от проникновението, с което Исус различаваше истинското от фалшивото. Стриктното Му послушание към Божия закон осъждаха като инат. Бяха изненадани от знанието и мъдростта на Исус, с които отговаряше на равнините. Знаеха, че не бе получил наставления от мъдрите хора, но не можеха и да не видят, че Той е Този, Който ги поучава. Признаха, че образованието Му е по-високо от тяхното. Но не осъзнаха, че Той има достъп до дървото на живота, източник на познание, за който те бяха невежи.“ *Копнежът на вековете, с. 86.*

а. Какво предложиха братята на Христос в очакване на годишния празник Шатроразпъване? Йоан 7:3, 4.

Йоан 7:3, 4: Затова Неговите братя Му рекоха: Замини оттука и иди в Юдея, така че и Твоите ученици да видят делата, които вършиш; 4 защото никой, като иска сам да бъде известен, не върши нещо скришно. Щом вършиш тия дела, яви Себе Си на света.

„Братята Му [на Христос] мислеха, че прави грешка, като се отчуждава от великите и учени мъже на народа. Те считаха, че тези мъже имат право и че Исус греша, като им се противопоставя. Но бяха свидетели на непорочния Му живот и макар да не се числяха към Неговите ученици, делата Му им правеха дълбоко впечатление. Популярността Му в Галилея задоволяваше амбицията им. Все още се надяваха, че Исус ще даде такова доказателство за Своята сила, което ще увери фарисеите, че наистина е това, за което се представя. Ами ако действително е Месия, израилевият Княз? Те таяха тази мисъл с гордо задоволство.

Братята на Христос бяха толкова загрижени за това, че настояваха Той да отиде в Ерусалим. „Замини оттук и иди в Юдея — Му казаха те, — така че и Твоите ученици да видят делата, които вършиш; защото никой, като иска сам да бъде известен, не върши нещо скришно. Щом вършиш тия дела, яви Себе Си на света.” Думата „щом” изразяваше съмнение и неверие. Те Го смятаха за страхлив и малодушен. Ако е сигурен, че е Месия, защо е тази странна резервираност и непредприемчивост? Ако действително притежава такава власт, защо не отиде смело в Ерусалим и не предяви правата Си? Защо не извърши и в Ерусалим чудесата, за които се разказва, че е извършил в Галилея? „Не се крий на уединени места — казаха те — и не върши могъщите Си дела за благо на прости селяни и рибари. Представи се в столицата, спечели закрилата на свещеници и управници и обедини народа, като основеш новото царство.” *Копнежът на вековете, с. 450.*

б. Опишете проблема, с който кротките винаги са се сблъскали. Псалм 86:14.

Пс. 86:14: Боже, горделивите се издигнаха против мене, и тълпата на насилниците поиска душата ми; и не поставиха Тебе пред себе си.

„Иисусовите братя разсъждаваха от себелюбиви подбуди, каквито често се раждат в сърцата на хора, амбициозни да се покажат. Това бе господстващият в света дух. Чувстваха се оскърбени, защото Христос,

вместо да търси земен престол, Се обявяваше, че е хлябът на живота. Изживяха голямо разочарование, когато много от учениците Му Го напуснаха. И те самите се отдалечиха от Него, за да избягнат кръста на признаването на това, което делата Му откриваха — че Той е Божият Пратеник.” *Пак там, с. 451.*

3. СПОРОВЕ ПО ПОВОД ИСУС

вт., 15 апр.

а. Какви противоречиви мнения бяха повдигнати относно Исус? Йоан 7:11, 12.

Йоан 7:11, 12: *Юдеите, прочее, Го търсеха на празника, и казваха: Къде е Онзи? 12 И имаше за Него много глъчка между народа; едни казваха: Добър човек е; други казваха: Не е, но заблуждава народа.*

„Мълвата за Христовите чудеса се пръсна от Ерусалим навсякъде, където живееха евреи. Макар че в продължение на много месеци Той отсъстваше от празниците, интересът към Него не намаляваше. По случай празника Шатроразпъване много хора дойдоха от различни краища на света с надеждата да Го видят. В първите дни на празника мнозина питаха за Него. Фарисеите и управниците също Го очакваха да дойде, надявайки се на възможност да Го обвинят и осъдят. Те нетърпеливо питаха: „Къде е Той?” Но никой не знаеше. Мисълта за Него заемаше първо място в умовете на всички. От страх пред свещениците и управниците никой не смееше да Го признае за Месия и навсякъде за Него се говореше тихо, но усърдно. Мнозина Го защитаваха като изпратен от Бога, докато други Го обвиняваха като измамник на народа.” *Копнежът на вековете, с. 451, 452.*

б. Как Исус смълча противоречивите мнения относно Себе Си? Йоан 7:14–18; Лука 4:32.

Йоан 7:14-18: *Но като се преполовяваше вече празникът, Исус възлезе в храма и почна да поучава. 15 Затова юдеите се чудеха и казваха: Как знае Този книга, като не се е учил? 16 Исус, прочее, в отговор им каза: Моето учение не е Мое, а на Онзи, Който Ме е пратил. 17 Ако иска някой да върши Неговата воля, ще познае дали учението е от Бога, или Аз от Себе Си говоря. 18 Който говори от себе си търси своята си слава; а който търси славата на Онзи, Който Го е пратил, Той е истински, и в Него няма неправда.*

Лука 4:32: *И учудваха се на учението Му, защото Неговото слово беше с власт.*

„Посред празника, когато възбудата на хората бе достатъчно висока, Христос влезе в храмовия двор в присъствието на множеството. Тъй като не бе посетил празника, се твърдеше, че се боял от властта на свещениците и управниците. Затова, като Го видяха, се удивиха. Всеки глас се смълча. Всички се чудеха на достойното Му и смело държание пред лицето на силните врагове, които жадуваха за Неговия живот.

Застанал така, център на вниманието на голямото множество, Исус говори както никой друг досега. Думите Му показваха, че познава законите и наредбите на Израил, жертвената служба и ученията на пророците далеч по-добре, отколкото свещениците и равините. Той разби преградите на формализма и преданията. Сцените на бъдещия живот изглеждаха разгърнати пред Него. Като човек, Който вижда невидимото, Той говори с авторитет за земното и за небесното, за човешкото и за божественото. Думите Му бяха много ясни и убедителни. И тук, както в Капернаум, слушателите се учудваха на поученията Му, „защото Неговото слово беше с власт“ (Лука 4:32)... Всички се учудваха на познанията Му върху закона и пророчествата.” *Пак там, с. 452, 453.*

4. ОМРАЗА СРЕЩУ СВЕТИЯ ИЗРАИЛЕВ

ср., 16 апр.

а. Какво прозря Исус в равините и какъв въпрос им зададе? Йоан 7:19.

Йоан 7:19: Не даде ли ви Моисей закона? но пак никой от вас не изпълнява закона. Защо искате да Ме убиете?

„Исус даде на равините знак за своята Божественост, като им показа, че четете в сърцата им. Още от изцелението във Витесда те заговорничеха да Го убият. Така сами нарушаваха закона, който претендираха, че защитават. „Не даде ли ви Мойсей закона? — каза Той. - Но пак никой от вас не изпълнява закона. Защо искате да Ме убие-те?“ *Копнежът на вековете, с. 456.*

б. В отговор на Христос, в какво Го обвиниха равините и как им отвърна Той на Свой ред? Йоан 7:20–23.

Йоан 7:20-23: Народът отговори: Бяс имаш. Кой иска да Те убие? 21 Исус в отговор им рече: Едно дело извърших и всички се чудите на Мене поради него. 22 Моисей ви даде обрязването, (не че е от Моисея, но от бащите); и в събота обрязвате човека. 23 Ако се обрязва човек в събота, за да се не наруши Моисеевия закон, на Мене ли се гневите за гдето изцяло оздравих човек в събота.

„Христос не обърна внимание на намека [че чудесните Му дела са подбудени от зъл дух]. Продължи да разкрива, че лекуването при Витесда бе в хармония със съботния закон и че бе оправдано от тълкуването на закона, което самите евреи даваха. Той каза: „Мойсей ви даде обрязването;... и в събота обрязвате човека.“ Според закона всяко дете трябваше да бъде обрязано на осмия ден. Ако този период попадеше в събота, ритуалът трябваше да се извърши тогава. Колко повече бе в хармония с духа на закона да бъде изцяло излекуван човек в съботен ден.” *Пак там, с. 456, 457.*

в. Обяснете широкообхватното значение на последвалото предупреждение на Христос. Йоан 7:24.

Йоан 7:24: Не съдете по изглед, но съдете справедливо.

„Управниците бяха смълчани. И мнозина от народа възкликнаха: „Не е ли Този Човекът, Когото искат да убият? Ето, Той явно говори и нищо не Му казват. Да не би първенците положително да знаят, че Този е Христос?“ *Пак там, с. 457.*

„[Христос] не гледа на външния вид; Той не съди, както човек съди. Той не оценява човека според неговия ранг, талант, образование или положение в обществото. „Но пак, на този ще погледна, - заявява Той - на оня, който е сиромаш и съкрушен духом, и който трепери от словото Ми“ (Исаия 66:2).“ *Знамения на времето, 21 октомври 1897 г.*

5. ЧОВЕШКАТА СРЕЩУ БОЖЕСТВЕНАТА ПРЕЦЕНКА

вт., 17 апр.

а. Как Писанието описва умственото състояние на обществото в този свят - често, както е изглеждало в древни времена, но особено, както изглежда днес? Исаия 59:14, 15.

Исаия 59:14, 15: Затова правосъдието отстъпи назад и правдата стои далеч; защото истината падна на площада, и правотата не може да влезе, 15 Да! Истината я няма, и който се отклонява от злото става плячка; и Господ видя, и стана Му негодно, че нямаше правосъдие.

„Агентите на злото обединяват и сплотяват силите си. Укрепват се за последната голяма криза. Скоро в нашия свят ще настъпят големи промени, а заключителните действия ще се случат много бързо...”

Врагът е успял да изврати справедливостта и да изпълни сърцата на хората с желание за егоистична печалба... Виковете на гладуващото човечество се издигат пред Бога, когато в същото време някои хора тру-

пат колосални богатства чрез всякакъв вид потисничество и изнудване.“
Свидетелства за Църквата, т. 9, с. 11, 12.

б. Защо можем да се доверяваме на Божиите пътища всред суматохата и размириците на този свят? Исаия 55:8, 9.

Исаия 55:8, 9: Защото Моите помисли не са като вашите помисли. Нито вашите пътища като Моите пътища, казва Господ. 9 Понеже, както небето е по-високо от земята, така и Моите пътища са по-високи от вашите пътища, и Моите помисли от вашите помисли.

„Макар ограниченият човешки ум да не е способен да схване съветите на Всемогъщия или напълно да разбере крайната цел на намеренията Му, често причината човек да не може да проумее небесните послания се крие в някаква негова заблуда или пренебрежително отношение. Нерядко умовете на хората, дори и на Божиите служители, са толкова помрачени от човешки възгледи, традиции и фалшиви учения, че само отчасти могат да схванат великите мисли на Бога в Словото Му.“ *Великата борба, с. 344, 345.*

„Идеалът на Бога за Неговите чада е много по-висок и от най-голямата висота, до която човешкото мислене може да достигне. В Своя свят закон Той ни е дал точно копие на Своя характер.“ *Свидетелства за Църквата, т. 8, с. 63.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 18 apr.

1. Опишете домашната обстановка, в която бе отгледан Исус.
2. Как отношението, показано от братята на Христос, често се повтаря днес?
3. Какви противоречиви мнения се разпространяваха за Исус?
4. Обяснете духа, който равините проявиха спрямо Исус.
5. Опишете огромния контраст между човешките пътища и Божиите пътища.

Никога човек не е говорил така, както Тоя Човек

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Служителите отговориха: Никога човек не е говорил така както Тоя Човек“ (Йоан 7:46).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за проповедници, гл. 71* „Молете се за късния дъжд“ (с. 506-512 англ. изд.)

„Схващането и прилагането на истината, каза Той, зависят не толкова от ума, колкото от сърцето.“ Истината трябва да бъде приета в душата, тя изисква участие на волята.“ *Копнежът на вековете, с. 455.*

1. ИНТЕРЕСЪТ НА ХОРАТА КЪМ ИСУС

нед., 20 апр.

а. Какво запитаха някои евреи, като чуха и видяха Исус да проповядва открито? Йоан 7:25, 26.

Йоан 7:25, 26: *Тогава някои от ерусалимляните казаха: Не е ли Този човекът, Когото искат да убият? 26 Ето Той явно говори, и нищо не Му казват. Да не би първенците положително да знаят, че Този е Христос?*

„Мнозина от Христовите слушатели, които живееха в Ерусалим и знаеха за заговора на управниците срещу Христос, се почувстваха привлечени към Него с неудържима сила. Завладя ги убеждението, че това е Божият Син.“ *Копнежът на вековете, с. 457.*

б. Как Сатана действа върху управниците, за да предизвика съмнение? Йоан 7:27.

Йоан 7:27: *Обаче Този знаем от къде е; а когато дойде Христос, никой няма да знае от къде е.*

„Но Сатана бе готов да внуши съмнение, пътят за което бе приготвен от собствените им погрешни представи за Месия и за Неговото идване. Обикновено се вярваше, че Христос щеше да се роди във Витлеем. Но след известно време трябвало да изчезне. А при второто Му появяване никой нямало да знае откъде ще дойде. Не бяха малко и онези, които смятаха, че Месия няма да има естествена връзка с човешкия род. И тъй като пред-

ставата на народа за славата на Месия не отговаряше на истината за личността на Исус, мнозина се вслушаха във внушението „Обаче Този знаем откъде е; а когато дойде Христос, никой няма да знае откъде е.” *Пак там.*

2. ПРЕДОТВРАТЕНИ ЗЛОНАМЕРЕНИ ПЛАНОВЕ

пон., 21 апр.

а. Какво каза Исус на онези, които го слушаха и се съмняваха, след като прочете помислите им? Йоан 7:28.

Йоан 7:28: Затова Исус, като поучаваше в храма, извика казвайки: И Мене познавате, и от къде съм знаете; и Аз от само Себе Си не съм дошъл, но истинен е Този, Който Ме е пратил, Когото вие не познавате.

„Докато се люшкаха така между съмнение и вяра, Исус поде помислите им и им отговори: „И Мене познавате, и откъде съм знаете; и Аз от само Себе Си не съм дошъл, но истинен е Този, Който Ме е пратил, Когото вие не познавате.” Те претендираха, че имат познание за произхода на Христос, но всъщност бяха крайно невежи в това отношение. Ако бяха живели в съответствие с Божията воля, те щяха да познаят Неговия Син, когато Той им се яви.” *Копнежът на вековете, с. 457.*

б. По какъв начин еврейските водачи се опитаха да смълчат Исус, като видяха, че не им достигаха аргументи да Го оборят? Йоан 7:30 (първа част). А защо всъщност не можаха да Го арестуват? Йоан 7:30 (последна част).

Йоан 7:30 (първа част): И тъй, искаха да Го хванат; но никой не тури ръка на Него.

Йоан 7:30 (последна част): Защото часът Му още не беше дошъл.

„Слушателите не можаха да не разберат думите на Христос. А те явно бяха повторение на твърдението пред Синедриона преди няколко месеца, когато заяви, че е Божий Син. Тъй като управниците тогава се опитваха да предизвикат смъртта Му, сега търсеха да Го хванат. Но бяха възпрени от невидима сила, която парализира яростта им, казвайки им: „Дотук ще дохождате, но не по-нататък!” *Пак там.*

в. По какъв начин мнозина изразиха вярата си в Исус и какво захванаха да планират управниците, след като осъзнаха, че народът Го харесваше? Йоан 7:31, 32.

Йоан 7:31, 32: Обаче, мнозина от народа повярваха в Него, като казаха: Когато дойде Христос, нима ще извърши повече знамения от тия,

които Този е извършил? 32 Фарисеите чуха, че тъй шушукал народът за Него; и главните свещеници и фарисеите пратиха служители да Го хванат.

„Водачите на фарисеите, следящи с нетърпение развитието на събитията, доловиха симпатията на множеството. Те побързаха да отидат при главните свещеници и изложиха плановете си за Неговото арестуване. Уговориха се обаче да Го хванат, когато е сам, защото не смееха да Го заловят в присъствието на народа.” *Пак там*, с. 457, 458.

3. ПОКАНАТА

вт., 22 апр.

а. Каква красива илюстрация използва Исус в последния ден на празника, за да предложи утеха на уморените от греха души? Йоан 7:37, 38.

Йоан 7:37, 38: А в последния ден, великия ден на празника, Исус застава и извика казвайки: Ако е някой жаден, нека дойде при Мене и да пие. 38 Ако някой вярва в Мене, реки от жива вода ще потекат от утробата му, както рече писанието.

„Сърцето, което приема Божието слово, не е като изпаряващ се баейн, нито като счупен съд, пропускащ скъпоценното си съдържание. То е като планински поток, подхранван от непресъхващи извори, чиито студени искрящи води скачат от камък на камък и освежават изморените, жадните и наскърбените. То е като постоянно течаща вода, която по течението надолу става все по-дълбока и по-широка, докато накрая животодаващите ѝ води се разпрострат по цялата земя. Потокът, спускащ се надолу с песен, оставя след себе си своя дар от зеленина и плодородие. Тревата по бреговете му е свежа, зеленината на дърветата е по-гъста, цветята са в по-голямо изобилие. Когато земята опустее и се изпепели под жегата на лятното изгарящо слънце, зелена ивица бележи пътя на реката.

Така е и с истинското Божие чадло. Христовата религия се разкрива като съживяващ, всепроникващ принцип, жизнена, действена, духовна енергия. Когато сърцето е отворено за небесното влияние на истината и любовта, тези принципи ще се изливат като потоци в пустиня и в пустошта и безводието ще родят плодове.” *Пророци и царе*, с. 233, 234.

„Ако е някой жаден” за мир и надежда, за избавление от греховни склонности, на такъв Христос казва: „нека дойде при Мене и да пие” (Йоан 7:37).“ *По стъпките на Великия лекар*, с. 179.

б. Как още да бъде разбрана тази покана? Йоан 7:39.

Йоан 7:39: *А това каза за Духа, който вярващите в Него щяха да приемат; защото [Светият] Дух още не бе даден, понеже Исус още не бе се прославил.*

„Христос представи принципите на истината в Евангелието. В Неговото учение ние можем да пием от чистите потоци, извиращи от Божия престо-тол.“ *Свидетелства за Църквата, т. 8, с. 309.*

„Това, от което се нуждаем, е жива религия. Един-единствен човек с широки схващания за дълга, чиято душа е в общение с Бога, изпълнена с жар за Христос, ще упражнява мощно влияние за добро. Той пие не от плитки, мътен, замърсени потоци, а от чистите води високо в планината и предава нов дух и нова сила на църквата. С увеличаването на натиска отвън, Бог иска Неговата църква да се съоживи чрез свещените, тържествени истини, в които вярва. Светият Дух от небето, работещ със синовете и дъщерите на Бога, ще преодолее препятствията и ще спечели предимство срещу врага. Бог е запазил велики победи за Своите обичащи истината и пазещи заповедите люде.“ *Пак там, т. 5, с. 581.*

4. БЕЗПОДОБНИ СЛОВА

ср., 23 апр.

а. Какъв извод си направиха мнозина в резултат на Христовото позоваване на водата на живота и защо? Йоан 7:40 (срв. Второзаконие 18:15).

Йоан 7:40: За туй, някои от народа, които чува тия думи казваха: Истина Тоя е пророкът.

б. Докато някои души бяха вдъхновени с надежда от такава перспектива, как реагираха други? Йоан 7:41–44.

Йоан 7:41-44: Други казваха: Тоя е Христос. Някои пък казваха: Нима от Галилея ще дойде Христос? 42 Не рече ли писанието, че Христос ще дойде от Давидовото потомство, и от градеца Витлеем, гдето беше Давид? 43 И така възникна раздор между народа за Него. 44 И някои от тях искаха да Го хванат; но никой не тури ръце на Него.

в. Каква заповед бяха получили служителите от своите управници? Йоан 7:45. Защо не успяха да арестуват Исус? Йоан 7:46.

Йоан 7:45: Тогава служителите си дойдоха при главните свещеници и фарисеите; и те им рекоха: Защо Го не доведохте?

Йоан 7:46: *Служителите отговориха: Никога човек не е говорил така [както Тоя Човек].*

„В последния ден на празника служителите, изпратени от свещениците и управниците да арестуват Исус, се върнаха без Него. Те бяха запитани ядовито: „Защо Го не доведохте?“ С тържествено изражение те отговориха: „Никога човек не е говорил така, както Тоя Човек.“

„Колкото и да бяха закоравели сърцата им, те омекнаха от Исусовите думи. Докато говореше в храмовия двор, се заслушаха, за да чуят нещо, което да използват срещу Него. Но слушайки, забравиха за задачата, с която бяха изпратени там. Стояха като омаяни. Христос се разкри на душите им. Видяха онова, което свещениците и управниците не искаха да видят — човешкото естество, потопено в Божествената слава.“ *Копнежът на вековете, с. 459.*

„...[Христос] си служеше с познати примери от природата, за да представи нагледно Божествените истини. Така почвата на сърцето биваше подготвена, за да приеме от доброто семе. Даваше на слушателите Си да чувстват, че Неговите интереси бяха тясно свързани с техните, че сърцето Му участва в техните радости и мъки. В същото време те виждаха в Него проявлението на мощ и величие, с които Той далеч превъзхождаше техните високопочитани равини. Христовите учения се отличаваха с особена простота, достойнство и сила, непознати за тях дотогава и те неволно възкликнаха: „Никога човек не е говорил така, както Тоя Човек“. Хората обичаха да Го слушат, но свещениците и книжниците - неверни на дълга си като пазители на истината - Го мразеха, именно заради изявената благодат, която бе обърнала множествата към Христос, за да последват Светлината на живота. Под влиянието на тези водачи еврейският народ, не успявайки да различи божествения характер на Исус, отхвърли Изкупителя.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 747.*

5. СЪЗРЯВАНЕТО НА ЕДИН ИСКРЕНО ТЪРСЕЩ ИСТИНАТА ЧОВЕК

чет., 24 апр.

**а. Как главните свещеници и фарисеите укориха служителите?
Йоан 7:47–49.**

Йоан 7:47-49: *А фарисеите им отговориха: И вие ли сте заблудени? 48 Повярвал ли е в Него някой от първенците или от фарисеите? 49 Но това простолудие, което не знае закона проклето е.*

6. Разкажете за последвалия диалог с Никодим, разкриващ израстването му след среднощния му разговор с Христос, описан в Йоан 3-та глава. Йоан 7:50–52.

Йоан 7:50-52: Никодим, който беше един от тях, (същият, който бе ходил при Него нощем по-рано), им казва: 51 Нашият закон осъжда ли човека, ако първо не го изслуша и не разбере що върши? 52 Те в отговор му рекоха: Да не си и ти от Галилея? Изследвай и виж, че от Галилея пророк не се издига.

„[Никодим] Скри истината в сърцето си и в продължение на три години тя даде малко видим плод. И макар че не бе признал Христос публично, многократно бе осуetyявал в Синедриона планове на свещениците да Го унищожат.“ *Деянията на апостолите, с. 104.*

„Урокът, който Христос предаде на Никодим (при нощното му посещение в Йоан глава 3), не бе напразен. Убеждението в грях бе обхванало ума му и в сърцето си беше приел Исус. След беседата си със Спасителя той ревностно изследва старозаветните Писания и видя истината, изложена по правилния начин в Евангелието.

Въпросът, зададен от него беше мъдър и щеше да привлече вниманието на председателстващите съвета, ако не бяха измамани от врага. Но те бяха така изпълнени с предразсъдъци, че нито едно доказателство в полза на Исус от Назарет, колкото и убедително да беше, не можеше да ги впечатли. Отговорът, който Никодим получи, беше: „Да не си и ти от Галилея? Изследвай и виж, че от Галилея пророк не се издига.“

Свещениците и управниците бяха измамани, според намеренията на Сатана, да повярват, че Христос произхождаше от Галилея. Някои от тях знаеха, че той бе роден във Витлеем, но замълчаха, за да не изгуби лъжата силата си.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 5, с. 1136.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 25 апр.

- 1. Защо Исус привлече вниманието и уважението на хората?**
- 2. Как еврейските управници упорстваха в опитите си да възпрат Исус?**
- 3. Какъв призив отправи Исус към народа в последния ден на празника?**
- 4. Разяснете големите спорове, които последваха в резултат на този призив.**
- 5. Какво да си припомним за Никодим, когато си помисля за моите познати?**

Дарби от първата събота

Събота, 3 май 2025 г.

За мисиите по света

Днес отеква следната навременна вест:

„В нашите църкви трябва да се възроди мисионският дух. Всеки църковен член би следвало да се учи как да подпомага напредъка на Божието дело - както у дома, така и в чужди страни. В мисионските полета е извършена едва една хилядна от работата, която би трябвало да бъде извършена. Бог призовава Советите работници да превземат нови територии за Него. За верния работник има богати полета, изискващи усилен труд. Служещите ангели ще сътрудничат на всеки църковен член, който работи себеотрицателно за Господа.

Христовата църква на земята бе организирана с мисионска цел и Господ желае да види как тя - цялата - изобретява нови начини и средства, чрез които високопоставени и нископоставени, богати и бедни да могат да чуят вестта на истината. Не всички са призвани за лична работа в чужди полета, но всички могат да направят нещо чрез молитвите и даренията си, за да подпомогнат мисионерската дейност.

Американски бизнесмен, посветен християнин, сподели със свой колега, че работи за Христос двадесет и четири часа в денонощието. „Във всичките си бизнес отношения - каза той - се опитвам да представя моя Господ. Когато имам възможност, се опитвам да печеля души за Него. По цял ден работя за Христос. И през нощта, докато спя, имам един човек, който работи за Него в Китай.

После добави обяснението: „Когато бях млад, реших да отида като мисионер при езичниците. Но след смъртта на баща ми трябваше да поема неговия бизнес, за да издържам семейството. Сега, вместо да отида лично, аз издържам един мисионер. Този мой работник се намира в еди-кой си град, в еди-коя си провинция на Китай. И така, дори когато спя, аз продължавам да работя за Христос чрез моя представител.“ Свидетелства за Църквата, т. 6, с. 29, 30.

Сега повече от всякога е времето да инвестираме в банката на Небето чрез подкрепата на мисиите по света. По-лесно няма да става, а после може да е твърде късно. Души загиват без Христос и настоящата истина, а Господ ни е поверил скъпоценна светлина, която да бъде разпръсната по цялата планета.

Молим за вашите щедри дарения и нека Господ благослови богато вас и вашия дар. Благодарим ви!

Съботноучилищният отдел при Генералната конференция

„Нито Аз те осъждам“

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Исус рече: Нито Аз те осъждам; иди си, отсега не съгрешавай вече“ (Йоан 8:11, последна част).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, т. 2, гл. 9* „Любов към грешащите“ (с. 73-77 *англ. изд.*) .

„Християнската любов не бърза да порицава, а бърза да долови покаянието, готова е да прощава, да окуражава, да върне скитника в пътеката на светостта и да утвърди стъпките му.“ *Копнежът на вековете, с. 462.*

1.КЛОПКА ЗА ИСУС

нед., 27 апр.

а. Какво направиха книжниците и фарисеите, докато Исус поучаваше в храма? Йоан 8:2, 3.

Йоан 8:2, 3: *И рано сутринта пак дойде в храма; а всичките люде дохождаха при Него, и Той седна и ги поучаваше. 3 И книжниците и фарисеите доведоха [при Него] една жена уловена в прелюбодейство и, като я поставиха наред, казаха Му:*

„[Христос] Скоро бе прекъснат. Група фарисеи и книжници се приближи, влачейки обхваната от ужас жена. С груби гласове, един през друг те я обвиняваха в престъпване на седмата заповед.“ *Копнежът на вековете, с. 460*

б. Какъв въпрос зададоха фарисеите на Христос, показвайки привидно голямо уважение към закона? А какво всъщност беше тяхното намерение? Йоан 8:4-6 (първа част).

Йоан 8:4-6 (първа част): *Учителю, тази жена биде уловена в самото дело на прелюбодейство. 5 А Моисей ни е заповядал в закона да убиваме такива с камъни; Ти, прочее, що казваш за нея? 6 И това казаха да Го изпитват, за да имат за какво да Го обвиняват.*

„Престорената им почит към Него прикриваше дълбоко стаен разговор за погубването Му. Бяха се вкопчили във възможността да Го

осъдят. Смятаха, че каквото и да реши, ще намерят причина да Го обвинят. Ако оправдаеше жената, можеше да Го обвинят в презрение към Моисеевия закон. Ако заявеше, че тя заслужава смърт, можеше да Го обвинят пред римляните като човек, който си присвоява власт, принадлежаща само на тях.” *Пак там*, с. 460, 461.

2. РАЗКРИВАНЕ НА ИСТИНСКАТА КАРТИНА

пон., 28 апр.

а. Как отреагира Исус на фарисейската лъжа? Йоан 8:6 (последна част).

Йоан 8:6 (последна част): *А Исус се наведе на долу и пишеше с пръст на земята.*

„Исус обхвана картината с един поглед — треперещата жертва, покрусена от срам, жестоките лица на уважаваните мъже, лишени от капчица човешка милост. Съвършено чистият Му дух се отврати от това зрелище. Той съзнаваше добре с каква цел бе представен случаят пред Него. Четеше в сърцето и познаваше характера и живота на всеки един от присъстващите. Тези бъдещи пазители на справедливостта сами бяха въвели жертвата си в грях, за да могат да поставят примка за Исус. Като не даде да се разбере, че е чул въпроса им, Той се наведе и вперил очи надолу, започна да пише по земята.” *Копнежът на вековете*, с. 461.

б. По какъв начин Исус показа, че самите обвинители не са без грях и какво сториха те тогава? Йоан 8:7-9.

Йоан 8:7-9: *Но като постоянноуваха да Го питат, Той се изправи и рече им: Който от вас е безгрешен {Или: Невинен.} нека пръв хвърли камък на нея. 8 И пак се наведе на долу, и пишеше с пръст на земята. 9 А те, като чуха това разотидоха се един по един, като почнаха от по-старите и следваха до последните; и Исус остана сам, и жената, гдето си беше, наред.*

„Обвинителите бяха победени. Сега тяхната дреха на престорена святост се смъкна и те стояха виновни и осъдени в присъствието на безкрайната Чистота. Трепереха да не би пред множеството да се открие скритото нечестие в живота им. Един след друг с наведени глави и посрамени погледи се отдръпнаха, оставяйки жертвата си до милостивия Спасител.“ *Пак там*.

в. Какво по принцип е нужно да научим от думите на Исус към обвинителите? Лука 6:42.

Лука 6:42: Или как можеш да речеш на брата си: Брате, остави ме да извадя съчицата, която е в околото ти, когато ти сам не виждаш гредата, която е в твоеото око? Лицемерце! Първо извади гредата от своето око, и тогава ще видиш ясно, за да извадиш съчицата, която е в братовото ти око.

„Има такива, които прибързват с желанието си да поправят нещата, изглеждащи им погрешни. Те мислят, че трябва да бъдат избрани да заместят онези, които са направили грешки. Подценяват това, което тези работници са извършили, докато другите са ги наблюдавали и критикували. Чрез действията си те казват: „Аз мога да сторя велики дела. Мога да върша работата успешно. На онези, които мислят, че знаят как най-добре да избягват грешките, ми е поръчано да кажа: „Не съдете, за да не бъдете съдени“ (Матей 7:1). В някои отношения може би ще избягвате грешките, но в други ще сте склонни да направите сериозни такива, много трудни за поправяне, които ще причинят объркване на работата. Те могат да нанесат по-голяма вреда, отколкото тези, които братята ви са направили.“ *Свидетелства за Църквата, т. 7, с. 279.*

3. ЕДНА НЕОЧАКВАНА ПОСТЪПКА

вт., 29 апр.

а. Какъв въпрос зададе Исус на жената, след като обвинителите ѝ се разотидоха и как Неговият начин на справяне със ситуацията се отрази върху живота ѝ? Йоан 8:10, 11.

Йоан 8:10, 11: И когато се изправи, Исус ѝ рече: Жено, къде са тези, [които те обвиняваха]? Никой ли не те осъди? 11 И тя отговори: Никой Господи. Исус рече: Нито аз те осъждам; иди си, отсега не съгрешавай вече.

„Жената бе застанала пред Исус, завладяна от страх. Думите Му: „Който от вас няма грях, нека пръв хвърли камък“, — бяха ѝ прозвучали като смъртна присъда. Тя не смееше да вдигне поглед към лицето на Спасителя и мълчаливо очакваше своята участ. С удивление видя обвинителите си да се отдалечават безмълвни и объркани. Тогава до ушите ѝ долетяха тези думи на надежда: „Нито аз те осъждам; иди си, отсега не съгрешавай вече.“ Сърцето ѝ се стопи и тя се хвърли в нозете на Исус, хълцайки от благодарност, като признаваше с горчиви сълзи греховете си.

За нея това бе началото на един нов живот, живот на чистота и мир, осветен в служба на Бога. С въздигането на тази паднала душа Исус извърши едно много по-голямо чудо от изцелението на най-тежките

телесни болести. Той излекува болестта на душата, която водеше към вечна смърт. Тази покаяна жена стана една от най-верните Му последователки. За Неговата опрощаваща благодат тя се отплати със самопожертвувателна любов и искрено посвещение. Светът ѝ беше отредил само презрение и гняв. Но Безгрешният беше съпричастен към нейната слабост и ѝ подаде ръка за помощ. Докато лицемерните фарисеи я осъждаха, Исус ѝ каза: „Иди си, отсега не съгрешавай вече!“ *По стъпките на Великия лекар, с. 89.*

„С прощението и куража, които даде на тази жена за един по-добър живот, характерът на Исус изгря в красотата на съвършената правда. Без да смекчава греха, нито да омаловажава чувството за вина, Той не се стреми да осъди, а да спаси. Светът можеше да подложи на тази грешаща жена само презрение и присмех, но Исус ѝ каза думи на утеха и надежда.“ *Копнежът на вековете, с. 462.*

б. Опишете ефекта от Христовата спасителна благодат. Лука 7:37–40, 47, 48.

Лука 7:37-40, 47, 48: И, ето, една жена от града, която беше грешница, като разбра, че седи на трапезата във фарисеевата къща, донесе алабастрен съд с миро. 38 И като застана отзад при нозете Му и плачеше, почна да облива нозете Му със сълзи и да ги изтрива с косата си, целуваше нозете Му, и мажеше ги с мирото. 39 А като видя това фарисеят, който Го бе поканил, думаше в себе си, казвайки: Тоя ако беше пророк, щеше да знае коя и каква е жената, която се допира до Него, че е грешница. 40 А Исус в отговор му рече: Симоне, имам нещо да ти кажа. А той рече: Учителю, кажи. 47 Затова ти казвам: Прощават ѝ се многото грехове; (защото тя обикна много); а комуто малко се прощава той малко обича. 48 И рече ѝ: Прощават ти се греховете.

„Исус е запознат с обстоятелствата, в които е поставена всяка душа. Колкото по-голяма е вината на грешника, толкова по-голяма нужда има той от Спасителя. Христовото сърце, изпълнено с Божествена любов и състрадание, е привлечено най-силно от най-безнадеждно вплетените в примките на врага, защото със собствената Си кръв е подписал освободителния акт на човешкия род.“ *По стъпките на Великия лекар, с. 89, 90.*

4. РАЗПРОСТРАНЯВАНЕ НА УТЕХАТА НАВРЕД

ср, 30 апр.

а. С Какво трябва да се характеризира нашето отношение, особено към другите и само как е възможно това? 2 Коринтяни 1:3-5.

2 Коринт. 1:3-5: *Благословен Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Отец на милостивите и Бог на всяка утеха. 4 Който ни утешава във всяка наша скръб, за да можем и ние да утешаваме тия, които се намират в каквато и да била скръб, с утехата, с която и ние се утешаваме от Бога. 5 Защото, както изобилват в нас Христовите страдания, така и нашата утеха изобилва чрез Христа.*

„Обстоятелствата имат слаба връзка с преживяванията на душата. Подхранваният дух е, който придава значение на всичките ни постъпки. Човекът, живеещ в мир с Бога и с ближните си, не може да бъде окаян. В сърцето му няма да се таи завист, злословието няма да намери място там; омразата не ще може да вирее в него. Сърцето, което е в хармония с Бога е издигнато над смущенията и изпитанията на този живот.“ *Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 488.*

„Чрез страданията Христос стана способен да бъде утешител, защото Той премина през всички човешки страдания, „защото в това, що сам претърпя, като биде изкушен, може и на изкушаваните да помогне“ (по Исая 63:9 и Евреи 2:18). Всяка душа, която съучаства в Неговите страдания има привилегията да стане част от това служение.“ *Мисли от планината на благословенията, с. 13.*

б. Опишете уникалната надежда и привилегия, които имаме, когато вървим по стъпките на Христос. 2 Коринтяни 1:6, 7.

2 Коринт. 1:6, 7: *Но, ако ни наскърбят, това е за вашата утеха и спасение, или ако ни утешават, това е за вашата утеха [и спасение], която действува да устоявате в същите страдания, които понасяме и ние. 7 И надеждата ни за вас е твърда; понеже знаем, че, както сте участници в страданията, така сте и в утехата.*

„Ако не чувствате, че е чест да бъдете съучастници в страданията на Христос; ако не чувствате никакъв товар в душата си за онези, които са готови да загинат; ако не сте склонни да жертвате, за да можете да спестявате пари за делото, което има да се свърши, няма да има място за вас в Божието царство. Ние се нуждаем на всяка крачка да бъдем съучастници с Христос в Неговите страдания и себеотрицание.“ *Свидетелства за Църквата, т. 9, с. 103, 104.*

в. Опишете качеството, което е най-необходимо сред вярващите в трите ангелски вести. 1 Коринтяни 13:13, 4-8.

1 Коринт. 13:13, 4-8: *И тъй, остават тия трите: вяра, надежда и любов; но най-голяма от тях е любовта. 4 Любовта дълго търпи и е ми-*

лостива; любовта не завивжда; любовта не се превъзнася, не се гордее, 5 не безобразничи, не търси своето, не се раздражнява, не държи сметка за зло, 6 не се радва на неправдата, а се радва заедно с истината, 7 всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи. 8 Любовта никога не отпада; другите дарби, обаче, пророчества ли са, ще се прекратят; езици ли са, ще престанат; знание ли е, ще се прекрати.

„Чертите на характера, които е най-потребно да бъдат ценени от Божия пазещ заповедите народ, са търпението и дълготърпението, мирът и любовта. Липсата на любов причинява безвъзвратна загуба...” *Пак там, т. 6, с. 398.*

5.ДЕЛИКАТНО ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ

вт., 1 май

а. Как ще постъпят истинските вярващи, ако християнин изпадне в грях, за разлика от това, което лицемерните вярващи често правят? Галатяни 6:1-3; Римляни 15:1-3.

Галатяни 6:1-3: Братя, даже ако падне човек в някое прегрешение, вие духовните поправяйте такъв с кротък дух; но всекиму казвам: Пази себе си, да не би ти да бъдеш изкушен. 2 Един другиму теготите си носете, и така изпълнявайте Христовия закон. 3 Защото, ако някой мисли себе си да е нещо, като не е нищо, той мами себе си.

Рим. 15:1-3: Прочее, ние силните сме длъжни да носим немощите на слабите и да не угаждаме на себе си. 2 Всеки от нас да угождава на ближния си, с цел към това, което е добро за назиданието му. 3 Понеже и Христос не угоди на Себе Си, но, както е писано: - „Укорите на ония, които укоряваха тебе, паднаха върху Мене“.

„Помнете, че нашата задача е делото на възстановяването. То не бива да се върши, гордо, натрапчиво и властно. Не казвайте самонадеяно: „Имам власт и ще я използвам“ и после да изсипете обвинения върху прегрешилия. Възстановявайте другите „с кротък дух (...) пазете себе си, да не би вие да бъдете изкушени“. Работата, която имаме да вършим за братята и сестрите си е не да ги отхвърляме, нито да ги притискаме чрез обезсърчение и отчаяние, казвайки: „Ти ме разочарова и няма да се опитвам да ти помагам“. Този, който смята себе си за пълен с мъдрост и сила, а напада потиснатите, измъчените и копнеещите за помощ, демонстрира фарисейски дух и се загръща в мантията на собственото си самоиздигнато его. В душата си той благодари на Бога, че не е като другите и предполага, че неговото поведение е достойно за похвала, че е твърде силен, за да бъде

изкушен. Но „ако някой мисли себе си да е нещо, като не е нищо, той мами себе си“ (Галатяни 6:3).“ *Свидетелства за Църквата, т. 6, с. 398, 399.*

„Не е Христов последовател този, който се отдръпва от грешните, като ги оставя безпрепятствено да следват пътя на падението си. Хората, бързащи първи да обвинят другите и ревностни да ги предават на справедливостта, често в своя живот са по-виновни от тях. Хората мразят грешника, а обичат греха. Христос мрази греха, но обича грешника. Такъв ще бъде духът на всички, които Го следват. Християнската любов не бърза да порицава, а бърза да долови покаянието, готова е да прощава, да окуражава, да върне скитника в пътеката на светостта и да утвърди стъпките му.“ *Копнежът на вековете, с. 462.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 2 май

1. Обяснете капана, който книжниците и фарисеите бяха приготвили за Исус.
2. Как лицемерните евреи показаха привидно уважение към закона?
3. Какво евреите-обвинители бяха принудени да признаят за себе си?
4. Опишете надеждата, подарена на грешащата жена, към която се бяха отнесли толкова лошо.
5. Как мога да бъда повече подобен на Исус, когато общувам със заблудени в греха души?

Исус - Светлината на света

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Тогава Исус пак им говори, казвайки: **Аз съм светлината на света; който Ме следва няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота“ (Йоан 8:12).**

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, т. 1, гл. „Свидетелство десето“, подзаглавие „Ходете в светлината“ (с. 405-409 англ. изд.)*

„Както луната и звездите от нашата слънчева система светят с отразена слънчева светлина, така и великите мислители на света, доколкото ученията им са истинни, отразяват лъчите на Слънцето на правдата. Всяка искра на мисълта, всеки проблясък на ума произхождат от Светлината на света.“ *Възпитание, с. 14.*

1. ДА СИ ПРИПОМНИМ СЪТВОРЕНИЕТО

нед., 4 май

а. Какво създаде Бог в първия ден на сътворението? Битие 1:3-5.

Битие 1:3-5: *И Бог каза: Да бъде светлина. И стана светлина. 4 И Бог видя, че светлината беше добро; и Бог раздели светлината от тъмнината. 5 И Бог нарече светлината Ден, а тъмнината нарече Нощ. И стана вечер, и стана утро, ден първи.*

„Чрез творческото слово в началото светлината изгря от тъмнината... ”
Копнежът на вековете, с. 464.

б. Кой присъстваше при създаването на света - не просто като наблюдател, а като активен участник? Битие 1:1, 2; Йоан 1:1, 2; Колосяни 1:16.

Битие 1:1, 2: *В начало Бог създаде небето и земята. 2 А земята беше пуста и неустроена; и тъмнина покриваше бездната; и Божият Дух се носеше над водата.*

Йоан 1:1, 2: *В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог. 2 То в начало беше у Бога.*

Колосяни 1:16: *Понеже чрез Него бе създадено всичко, което е на небесата и на земята, видимото и невидимото, било престоли или господства, било началства или власти, всичко чрез Него бе създадено.*

„В началото Бог се разкри във всички дела на сътворението. Христос бе Този, Който разпростря небесата и положи основите на земята... Именно Христос изпълни земята с красота и въздуха с песни. И върху всичко по земята, във въздуха и в небесата Той написа вестта за любовта на Отец.“ *Копнежът на вековете*, с. 20.

„Ръката, която поддържа световите в космоса, която поддържа реда и неуморимата дейност на всички неща в Божията вселена, е ръката, която бе прободена на кръста заради нас.“ *Образование*, с. 132.

2. СВЕТИНА В ПУСТИНЯТА

пон., 5 май

а. Как децата на Израил бяха напътствани в пустинята? Изход 13:21, 22. Обяснете кой присъстваше, забулен в облачния и в огнения стълб. Изход 13:21 (първа част); 1 Коринтяни 10:1-4.

Изход 13:21, 22: И Господ вървеше пред тях, денем в облачен стълб, за да ги управлява из пътя, а нощем в огнен стълб, за да им свети, та да пътуват денем и нощем. 22 Той не отнемаше отпред хората облачния стълб денем, нито огнения стълб нощем.

Изход 13:21 (първа част): И Господ вървеше пред тях, денем в облачен стълб, за да ги управлява из пътя.

1 Коринт. 10:1-4: Защото, братя, желая да знаете, че, макар да са били бащите ни всички под облака, и всички да са минали през морето, 2 и в облака и в морето всички да са били кръстени от Моисея, 3 и всички да са яли от същата духовна храна, 4 и всички да са пили от същото духовно питие, (защото пиеха от една духовна канара, която ги придружаваше; и тая канара бе Христос).

„Когато Бог се е изявявал на Своя народ, светлината е била винаги символ на Неговото присъствие. Чрез творческото слово в началото светлината изгря от тъмнината; светлина обгръщаше облачния стълб през деня и огнения стълб нощем, водейки огромните израилеви армии.“ *Копнежът на вековете*, с. 464.

б. Какво е написано за Христовото присъствие редом с Израил в пустинята и каква закрила бе обещал Бог на Своя народ? Псалм 105:39; Исая 4:5, 6.

Пс. 105:39: Разпростря облак да ги покрива. И огън да им свети нощем.

Исая 4:5, 6: И над всяко жилище на хълма Сион, и над събранията му, Господ ще създаде облак и дим денем, а светлина от пламенен огън нощем, защото ще има покрив над всичката слава. 6 И ще има заслон да засенява

от пека денем, и да служи за прибежище и защита от буря и от дъжд.

„В един от най-красивите си и утешителни пасажии Исаевото пророчество споменава за облачния и огнен стълб, за да представи Божията грижа за Неговия народ в голямата последна битка със силите на зло-то...“ *Патриарси и пророци*, с. 283.

в. Как се изяви Христос на Синай и как отреагираха Моисей и хората? Изход 19:16–18; 20:18, 19; Евреи 12:21.

Изход 19:16-18: *А сутринта на третия ден имаше гръмове и светкавици, и еъст облак на планината, и много силен тръбен глас; и всичките люде, които бяха в стана, потрепераха. 17 Тогава Моисей изведе людетте из стана, за да посрещнат Бога; и застанаха под планината. 18 А Синайската планина беше цяла в дим, защото Господ слезе в огън на нея; и димът и се дигаеше, като дим от пещ, и цялата планина се тресеше силно.*

Изход 20:18, 19: *И всичките люде гледаха гърмежите, светкавиците, гласа на тръбата и димящата планина; и, като видяха, людетте се оттеглиха и застанаха надалеч. 19 И рекоха на Моисея: Ти говори на нас, и ние ще слушаме; а Бог да не ни говори, за да не умрем.*

Евреи 12:21: *И толкоз страшна беше гледката, щото Моисей рече: „Много съм уплашен и разтреперан“.*

„Славата на Господа бе като пояждащ огън на върха на планината“ пред очите на събраното множество... Толкова страшни бяха знаците за присъствието на Йехова, че израилевите множества потрепераха от ужас и паднаха на лицата си пред Господа.“ *Пак там*, с. 304.

„Толкова славно беше разкриването на [Христовото] присъствие, че то не би могло да бъде понесено от смъртен човек. Моисей, който се ползваше от специалното Божие благоволение, възкликна: „Много съм уплашен и разтреперан“. Но Бог го укрепи, за да понесе тази превъзходна слава и да донесе отблясък от нея върху лицето си, когато слизаше от планината, така че хората не можеха да гледат на лицето му.“ *Синове и дъщери на Бога*, с. 225.

3. СВЕТЛИНА В БОЖИЕТО ОБИТАЛИЩЕ

вт., 6 май

а. Как прояви Христос Своето присъствие в скинията? Изход 40:34, 35.

Изход 40:34, 35: *Тогава облакът покри шатъра за срещане, и Господната слава изпълни скинията. 35 Моисей не можа да влезе в шатъра за*

срещане, защото облакът стоеше над него и Господната слава пълнеше скинията.

„С голям интерес множествата на Израил се събраха, за да видят святата сграда. Докато я съзерцавах с почиттелно задоволство, огненият стълб се възнесе над светилището, после слезе и го обгърна. „...и Господната слава изпълни скинията” (Изм. 40:34). Божественото величие се откри и за известно време дори Моисей не можеше да влезе. С дълбоко възмущение народът гледаше знака, че работата на ръцете му бе приета. Нямаше викове на показ или радост. Тържествено благоговение почиваше върху всички. Но радостта в сърцата им се изля в радостни сълзи и те шепнеха тихо думи на благодарност, че Бог бе проявил снизхождението Си да живее сред тях.“ *Патриарси и пророци, с. 349, 350.*

„Над омилостивилището бе шекината — изявлението на Божественото присъствие, а между херувимите Бог оповестяваше Своята воля. Понякога Божествените вести бяха предавани на първосвещеника чрез глас от облака. Понякога светлина падаше върху десния ангел, за да означа одобрение или приемане. Друг път сянка или облак затъмняваше левия ангел, за да изрази неодобрение или отхвърляне.“ *Там там.*

6. Какво се случи по-късно, при посвещението на храма? 2 Летописи 7:1.

2 Летописи 7:1: Като свърши Соломон молението си, огън слезе от небето та изгори всеизгарянията и жертвите, и Господната слава изпълни дома.

„Великолепното светилище бе изградено според образа, показан на Моисей на планината, а след това представен от Господ и на Давид. Земното светилище бе направено по подобие на небесното. В допълнение към херувимите, които бяха върху ковчега на завета, Соломон направи още два по-големи ангела, стоящи във всеки край на ковчега, представящи небесните ангели, които винаги пазят Божия закон. Не е възможно да се опише красотата и великолепието на този храм. Там, както някога в скинията в пустинята, свещеният ковчег бе тържествено внесен с благоговение и бе поставен на мястото му под крилата на двата величествени, стоящи на пода херувими.

Певците от свещения хор обединиха гласовете си във възхвала на Бога, придружени от всякакъв вид музикални инструменти. И докато гласовете в хармония с музикалните инструменти отекваха през храма и се носеха във въздуха над Ерусалим, облакът на Божията слава изпълни дома, както някога бе изпълнил скинията в пустинята. „А щом излязоха свещениците из светилището, облакът изпълни

Господния дом; така щото поради облака свещениците не можаха да застанат, за да служат, защото Господната слава изпълни Господния дом” (3 Царе 8:10-12).“ *Духовни дарби, т. 4а, с. 113, 114.*

4.СВЕТЛИНАТА НА ЕВАНГЕЛИЕТО

ср., 7 май

а. Кое послание на Христос в Йоан 8:12 ни носи голяма надежда?

Йоан 8:12: *Тогава Исус пак им говори, казвайки: Аз съм светлината на света; който Ме следва няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота.*

„Не учените теолози разбраха тази истина и се заеха с нейното разпространяване. Ако бяха верни стражи, изследвайки внимателно и с молитва Писанието, биха познали кой час на нощта е. Пророчествата биха им разкрили предстоящите събития. Но те бяха безучастни и не заеха полагащото им се място. Ето защо вестта бе доверена на поскромни хора... Онези, които се отдръпват от светлината, дадена им от Бога, или нехаят да я потърсят, когато е близо до тях, те са оставени да пребивават в тъмнината.“ *Великата борба, с. 312.*

„Господ е направил всичко възможно, за да имаме богат, изобилен и радостен духовен опит. Йоан пише за Христос: „В Него имаше живот, и животът беше светлината на човеците“ (Йоан 1:4). Животът е свързан със светлината и ако ние нямаме светлина от Слънцето на правдата, тогава не можем да имаме живот в Него. Но тази светлина е осигурена за всяка душа и само когато се оттеглим от светлината, тъмнината идва върху нас. Исус каза: „Аз съм светлината на света; който Ме следва няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота“ (Йоан 8:12).“ В заобикалящия ни свят не може да има живот без светлина. Ако слънцето оттегли блясъка си, всичката растителност и целият животински свят ще погинат. Това илюстрира факта, че не можем да имаме духовен живот, ако не се поставим под лъчите на Слънцето на правдата. Ако поставим цъфтящо растение в тъмна стая, то скоро ще изсъхне и ще умре; така и ние може да имаме духовен живот и при все това да го изгубим чрез пребиваване в атмосфера на съмнение и униние.“ *Синове и дъщери на Бога, с. 281.*

б. Какво уверение получаваме, когато се обръщаме към Исус? 2Коринтяни 3:18.

2 Коринт. 3:18: *А ние всички, с открито лице, като в огледало, гледайки Господната слава, се преобразяваме в същия образ, от слава в слава, както от Духа Господен.*

„Както едно цвете се обръща към слънцето, за да могат ярките слънчеви лъчи да помогнат за усъвършенстването на неговата красота и симетрия, така и Христовите последователи следва да се обръщат към Слънцето на правдата, за да може небесната светлина да ги огрява, да усъвършенства характера им и да им даде дълбока и трайна опитност в Божиите неща. Не е по силите ни да си представим благословенията, които са предоставени на наше разположение чрез Христос, ако само обединим човешките си усилия с Божествената благодат.“ *Пак там*, с. 26.

„Всеки, искрено търсещ да узнае волята на Бога и да я изпълнява, и сериозно използващ всичката светлина, която вече притежава, ще получи още по-голяма светлина. На такъв човек ще се изпрати звезда с небесно сияние, за да го води към пълната истина.“ *Великата борба*, с. 312.

5. Сиянието в сърцата ни

чет., 8 май

а. Как можем да бъдем насърчени от вдъхновяващия коментар на ап. Павел за Светлината на света? 2 Коринтяни 4:6.

2 Коринт. 4:6: Понеже Бог, Който е казал на светлината да изгрее из тъмнината, Той е, Който е огрял в сърцата ни, за да се просвети света с познаването на Божията слава в лицето Исус Христово.

„Позволете славните разбирания и представи за Бога да завладеят ума ви. Нека животът ви да бъде вплетен с този на Исус чрез невидими връзки. Този, Който е заповядал на светлината да просияе от тъмнината, желае да осияе във вашето сърце, за да дари светлината от познаването на Божията слава в лицето Исус Христово. Светият Дух ще ви разкрие Божествените неща, обръщайки ги в жива сила, която ще обитава в послушното сърце. Христос ще ви отведе до прага на Безкрайния. Ще можете да съзрете славата, която е отвъд завесата, и да разкривате на хората пълнотата на Онзи, Който вечно живее, за да се застъпва пред Бога за нас.“ *Притчи Христови*, с. 149.

Разкриването на Божията слава в човешка форма ще доведе небето толкова близо до хората, че красящото вътрешността на храма великолепие ще се види във всяка душа, в която Спасителят обитава. Хората ще бъдат заплени от славата на пребъдващия отвътре Христос. И в потоци от възхвала и благодарности, изливащи се от множеството души, спечелени за Бога по този начин, славата ще потече обратно към великия Дарител.

„Стани, свети, защото светлина дойде за тебе, и славата Господна те осия“ (Исаия 60:1). Тази вест е определена за онези, които излизат да посрещнат Младоженеца. Христос идва със сила и с голяма слава. Идва в Своята слава и в славата на Своя Отец. Идва, придружен от всички свети

ангели. Когато целият свят е потопен в мрак, в жилищата на светиите ще има светлина. Те ще уловят първата светлина от Неговото второ явяване. Неопетнената светлина ще грее от Христовото величие и Изкупителят ще бъде приветстван от всички Свой служители. Докато нечестивите бягат от присъствието Му, последователите Му ще се радват.” *Пак там, с. 420, 421.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 9 май

- 1. Какво учи Библията за Божеството в делото на сътворението?**
- 2. Опишете по какъв начин Исус се явяваше на Своя народ в пустинята.**
- 3. Как Христовата светлина светеше в скинията в пустинята и в храма, построен от Соломон?**
- 4. Опишете по какъв начин Исус се яви при посвещението на храма в Ерусалим.**
- 5. По какъв начин Христос разкрива Себе Си на нас и чрез нас?**

Светлината - отхвърлена или отразена?

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Господ е светлина моя и избавител мой; от кого ще се боя?“ (Псалм 27:1).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, т. 7, част I „Уг-одна служба“, подзаглавия „Работата на църковните членове“ и „Редовни работници“ (с. 18-28 англ. изд.)*

„Христос е „истинската светлина, която просветява всеки човек, идващ на света“ (Йоан 1:9 - Синод. изд.). Както чрез Христос всяко човешко съществуване има живот, така и чрез Него всяка душа получава лъч от Божествена светлина.“ *Възпитание, с. 29.*

1. ПРОРОКУВАНАТА СВЕТЛИНА

нед., 11 май

а. Как Светият Дух говори за Исус чрез пр. Исаия? Исаия 49:6.

Исаия 49:6: *Да! Той казва: Малко нещо е да Ми бъдеш служител, за да възстановиш племената на Якова; и за да възвърнеш опазените на Израиля; ще те дам още за светлина на народите, за да бъдеш Мое спасение до земния край.*

б. Как Симеон разпозна Исус, когато бе доведен в храма да бъде посветен? Това към какво следва да насочи мислите ни? Лука 2:32.

Лука 2:32: *Светлина да просвещава народите, и слава на Твоите люде Израил.*

„Възрастният Симеон в храма, където Христос сега проповядваше, Го бе нарекъл „светлина да просвещава народите и слава на Твоите люде Израил“ (Лука 2:32). С тези думи той прилагаше за Себе Си пророчество, познато на целия Израил. Чрез пророк Исаия Светият Дух бе заявил: „Това е истинската светлина. Малко нещо е да Ми бъдеш служител, за да възстановиш племената на Якова и за да възвърнеш опазените на Израил. Ще Те дам още за светлина на народите, за да бъдеш Мое спасение до краищата на земята“ (Исаия 49:6). Обикновено

се смяташе, че това пророчество говори за Месия. И когато Исус каза: „Аз съм светлината на света”, в тези думи хората не можеха да не познаят, че Той е Обещаният.“ *Копнежът на вековете*, с. 465.

„О, какъв урок е този чуден разказ за Витлеем! Как порицава той нашето неверие, нашата самовлюбеност и самодоволство! Какво предупреждение е за нас, за да бдим, да не би с престъпното си безразличие да пропуснем да познаем знаменията на времето и деня, когато и ние ще бъдем посетени.“ *Великата борба*, с. 315.

2. ОТХВЪРЛЯНЕ НА СВЕТЛИНАТА

пон., 12 май

а. Как отреагираха еврейските водачи на мисията на Христос? Йоан 1:11; 8:13.

Йоан 1:11: У Своите Си дойде, но Своите Му Го не приеха.

Йоан 8:13: Затова фарисеите Му рекоха: Ти сам свидетелствуваш за Себе Си; Твоето свидетелство не е истинно.

„Целият живот и ученията на Христос бяха непрекъснати уроци по смирение, великодушие, почтеност и себеотрицание. Това беше непрекъснат укор към себеправедния, възискателен дух, проявяван от евреите. Сатана ги доведе до състояние да изпаднат сякаш в дива ярост само при споменаването на чудните дела на Христос, които отвличаха вниманието на хората от тях. Накрая те се докараха до там сами да си повярват, че Той е самозванец и биха извършили благородно дело, ако се отърват от Него по какъвто и да е начин, който биха могли да измислят.“ *Духовни дарби*, т. 4а, с. 117.

б. Какво ясно обясни Исус на невярващите фарисеи и как въпреки това реагираха те? Йоан 8:14–18.

Йоан 8:14-18: Исус в отговор им рече: Ако и да свидетелствувам за Себе Си, пак свидетелството Ми е истинно; защото зная от къде съм дошъл и на къде отивам; а вие не знаете от къде ида или на къде отивам. 15 Вие съдите по плът; Аз не съдя никого. 16 И даже ако съдя Моята съдба е истинна, защото не съм сам, но Аз съм, и Отец, Който Ме е изпратил. 17 И в закона, да, във вашия закон е писано, че свидетелството на двама човека е истинно. 18 Аз съм, Който свидетелствувам за Себе Си; и Отец, Който Ме е пратил, свидетелствува за Мене.

„[Фарисеите] бяха невежи относно божествения характер и мисия на Христос, защото не бяха изследвали пророчествата за Месия, както беше тяхна привилегия и дълг да направят. Те нямаха връзка с Бога и Небето и

поради това не схващаха делото на Спасителя на света. Въпреки че бяха получили най-убедителните доказателства, че Исус беше този Спасител, те отказаха да отворят умовете си, за да разберат. Още от началото бяха настроили сърцата си срещу Него и отказаха да повярват дори и на най-силното доказателство за Неговата божественост. В резултат на това сърцата им се закоравиха до такава степен, че те решиха да не Му вярват, нито да Го приемат.” *Духът на пророчеството, т. 2, с. 354, 355.*

в. Какъв ярък контраст заяви Исус, че съществува между Него и невярващите фарисеи? Йоан 8:19–23.

Йоан 8:19-23: Тогавя Му казаха: Гдe e Твоят Отец? Исус отговори: Нито Мене познавате, нито Отец Ми; ако познавахте Мене, бихте познавали и Отца Ми. 20 Тия думи Той изговори в съкровищницата, като поучаваше в храма; и никои не Го хвана, защото часът Му не беше още дошъл. 21 И пак им рече Исус: Аз си отивам; и ще Ме търсите, но в греха си ще умрете. Гдето отивам Аз, вие не можете да дойдете? 22 Затова юдеите казаха: Да не би да се самоубие, че казва: Гдето отивам Аз, вие не можете да дойдете? 23 И рече им: Вие сте от тия, които са долу; Аз съм от ония, които са горе. Вие сте от този свят; а Аз не съм от този свят.

г. Каква беше фаталната последица от отхвърлянето на Христос от страна на еврейските управници? Йоан 8:24; Матей 23:38.

Йоан 8:24: По тая причина ви рекох, че ще умрете в греховете си; защото ако не повярвате, че съм това, което казвам, в греховете си ще умрете.

Матей 23:38: Ето, вашият дом се оставя пуст.

3. ДВЕ ГРУПИ СЛУШАТЕЛИ

вт, 13 май

а. След като бяха предупредени, че може да умрат в греховете си, какво изискаха фарисеите от Исус и защо? Йоан 8:25 (първа част).

Йоан 8:25 (първа част): Те, прочее, Му рекоха: Ти кой си?

„Правейки се, че не чуват думите му, те изискаха: „Кой си ти?“ Бяха решени да Го принудят да заяви, че Той е Христос. Външността и делото Му бяха така различни от очакванията на народа, че, както си мислеха коварните Му врагове, едно пряко обявяване от Негова страна, че е Месия, би предизвикало хората да Го отхвърлят като самозванец.” *Копнежът на вековете, с. 465.*

б. Какъв отговор им даде Спасителят, разкривайки Своята необикновена връзка с Отца? Йоан 8:25 (последна част), 26-29.

Йоан 8:25 (последна част), 26-29: Исус им каза: Преди всичко, Аз съм именно това, което ви казвам. 26 Много нещо имам да говоря и да съдя за вас; но Този, Който Ме е пратил, е истинен; и каквото съм чул от Него, това говоря на света. 27 Те не разбраха, че им говореше за Отца. 28 Тогава рече Исус: Когато издигнете Човешкия Син, тогава ще познаете, че съм това което казвам, и че от Себе Си нищо не върша, но каквото Ме е научил Отец, това говоря. 29 И Този, Който ме е пратил, с Мене е; не Ме е оставил сам, Аз върша всякога онова, което е Нему угодно.

„Христос никога не се отклони от верността си към принципите на Божия закон. Никога не извърши нищо, което да е противно на волята на Неговия Отец. Пред ангели, хора и демони Той можеше да изрече думи, които от всяка друга уста биха били богохулство: „Аз върша всякога онова, което е Нему угодно“ (Йоан 8:29). Ден след ден в продължение на три години враговете Му Го следваха по петите, опитвайки се да намерят някакво петно в Неговия характер. Сатана, с всичките си съюзници на злото, се стремеше да Го победи; но те не намериха нищо в Него, което да им даде предимство. Даже бесовете бяха принудени да признаят: „Ти си Светият Божий.“ *Свидетелства за Църквата, т. 8, с. 208.*

в. Опишете ежедневно връзка на Христос с Неговия Отец и как следва ние да отразяваме тази опитност. Йоан 15:10; Ефесяни 2:4-6.

Йоан 15:10: Ако пазите Моите заповеди, ще пребъдвате в любовта Ми, както и Аз опазих заповедите на Отца Си и пребъдвам в Неговата любов.

Ефесяни 2:4-6: Бог, обаче, Който е богат с милост, поради голямата любов, с която ни възлюби, 5 даже, когато бяхме мъртви чрез престъплението си, съживи ни заедно с Христа (по благодат сте спасени), 6 и, като ни съвъзкреси, тури ни да седим с Него в небесни места, в Христа Исуса.

„Какъвто беше Исус в човешкото естество, такива Бог иска да бъдат и последователите Му. С Неговата сила ние следва да водим същия живот на чистота и благородство, какъвто и Спасителят водеше.“ Пак там, с. 289.

„Животът на Спасителя на земята, макар и всред борби, беше един живот на мир. Докато вилнеещи врагове непрестанно Го преследваха, Той казваше: „И Този, Който ме е пратил, с Мене е; не Ме е оставил сам, Аз върша всякога онова, което е Нему угодно“ (Йоан 8:29). Никакъв изблик на човешки или сатанински гняв не наруши мира на пълното Му общение с Бога.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 15, 16.*

а. Когато Христос изговаряше режещи истини на фарисеите, как се отразиха думите Му на искрените слушатели? Защо това може да насърчи и нас днес? Йоан 8:30.

Йоан 8:30: Когато говореше това, мнозина повярваха в Него.

„Христос знаеше как да действа по спокоен, интелигентен начин и да неутрализира плановете им да Го да го осъдят. Господните думи бяха като остри стрели, които достигаха своята цел и пронизваха сърцата на обвинителите Му. Всеки път, когато Христос се обръщаше към хората, независимо дали аудиторията Му беше голяма или малка, думите Му имаха спасителен ефект върху душите на част от Неговите слушатели. Няма вест, която някога да е излизала от устните на Христос и да е била изгубена. Всяко слово, което Той изговаряше, поставяше нова отговорност върху онези, които го чуваха. Проповедниците, които предават последната вест на милост на света, които искрено представят истината и разчитат на Бога за сила, никога не трябва да се страхуват, че усилията им са напразни. Никой не може да каже, че стрелата на истината не се е стрелнала към целта и не е пронизала душите на слушателите. Макар никое човешко око да не може да види полета на стрелата на истината, макар никое човешко ухо да не чу вика на ранената душа, истината мълчаливо си проправя път към сърцето. Бог е проговорил на душата и в деня на окончателната сметка Божият служител ще застане с трофеите на изкупителната благодат, за да отдаде почит на Христос, Комуто тя се полага. Бог, който вижда в тайно, ще възнагради на яве онези, които са проповядвали истината в Негово име.“
Знамения на времето, 6 февруари 1896 г.

б. Освен проповедниците, кой друг е благословен от отразяването на небесната светлина? Псалми 27:1; 147:15; Исаия 55:10, 11.

Пс. 27:1: Давидов псалом. Господ е светлина моя и избавител мой; от кого ще се боя? Господ е сила на живота ми; от кого ще се уплаша?

Исаия 55:10, 11: Защото както слиза дъждът и снегът от небето, и не се връща там, но пои земята и я прави да произрастява и да напълва, та дава семе на сеяча и хляб на гладния {Еврейски: Ядещия}. 11 Така ще бъде словото Ми, което излиза из устата Ми; не ще се върне при Мене празно, но ще извърши волята Ми, и ще благоуспее в онова, за което го изпращам.

„Мъже, които не са призвани в проповедничество, следва да бъдат насърчавани да работят за Господа според различните си способности. Сто-

тици мъже и жени, които сега стоят бездейни, биха могли подходящо да послужат за Божието дело. Носейки истината в домовете на своите приятели и съседи, те биха могли да извършат чудесна работа за Христос. Бог не гледа на лице. Той ще употреби смирени, предани християни, макар и да не са получили пълно образование като някои други. Нека такива души да Му послужат, като правят посещения от къща на къща. Ако са скромни, дискретни и благочестиви, те биха могли, седейки край огъня, да направят повече за посрещане реалните нужди на семействата, отколкото един ръкоположен проповедник.“ *Свидетелства за Църквата, т. 7, с. 21.*

5. РОБСТВО срещу СВОБОДА

чет., 15 май

а. Какво каза Исус на евреите, които Го приеха? Йоан 8:31, 32. Как за разлика от тях, неповярвалите евреи не прозряха единственото положение, което може да ни освободи от греха? Йоан 8:33–36.

Йоан 8:31, 32: Тогаваш Исус каза на повярвалите в Него юдеи: Ако пребъдвате в Моето учение, наистина сте Мои ученици; 32 и ще познаете истината и истината ще ви направи свободни.

Йоан 8:33-36: Отговориха Му: Ние сме Авраамово потомство и никога никому не сме били слуги; как казваш Ти: Ще станете свободни. 34 Исус им отговори: Истина, истина ви казвам, всеки, който върши грях, слуга е на греха. 35 А слугата не остава вечно в дома; синът остава вечно. 36 Прочее, ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни.

„[Фарисеите] бяха под най-тежкото робство — управлявани от духа на злото.

Всяка душа, която отказва да се предаде на Бога, е под властта на друга сила. Такъв човек не принадлежи на себе си. Може да говори за свобода, но е в най-окаяното робство. Не му се позволява да види красотата на истината, тъй като умът му е под контрола на Сатана. Докато се ласкае, че следва решенията на собствения си разум, той изпълнява волята на княза на мрака. Христос дойде да освободи душата от оковите на робството на греха.

В делото на изкуплението няма принуда. Никаква външна сила не се използва. Под влиянието на Божия Дух човек е свободен да избере на кого да служи. В промяната, която става, когато душата се предава на Христос, има най-висше чувство на свобода. Отстраняването на греха е дело на самата душа. Наистина ние нямаме сила сами да се освободим от властта на Сатана, но когато желаем да бъдем освободени от греха и в голямата си нужда призоваваме за помощ сила, която е извън нас и над нас, силите на душата се подкрепят от Божествената

енергия на Светия Дух и се подчиняват на нареждането на волята в изпълнението на Божията воля.

Единственото условие, при което свободата на човека е възможна, е той да стане едно с Христос. „Истината ще ви направи свободни“, а истината е Христос. Грехът може да победи, само ако отслаби ума и унищожи свободата на душата. Подчинението на Бога означава възстановяване на човешкото „аз“ — на истинската слава и достойнство на човека. Божественият закон, на който се подчиняваме, е „закон на свободата“ (Яков 2:12).“ *Копнежът на вековете*, с. 466.

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 16 май

1. Обяснете значението на думите на Симеон относно Исус.
2. Опишете отношението на книжниците и фарисеите към Христос.
3. Какво щеше да се случи с техния народ, заради отхвърлянето на Исус?
4. Как искрените души откликват на Христос - както тогава, така и сега?
5. Обяснете понятието „свобода“ в светлината на евангелската истина.

Исус и Авраам

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ „Баща ви Авраам се възхищаваше, че щеше да види Моя ден; и видя го и се зарадва“ (Йоан 8:56).

Препоръчително четиво: 1. *Притчи Христови:*

а) гл. 21 „Утвърдена е голяма бездна“, *подзаглавие* „Последните дни“ (с. 269 -271 *англ. изд.*),

б) гл. 25 „Талантите“, *подзаглавие* „Други таланти“ (330 -332 *англ. изд.*)

2. *Опитности и видения, глава* „Духовни дарби“, том 1, *подзаглавие* „Планът на спасението“ (с. 149-153 *англ. изд.*)

„Преди смъртта си той [Авраам] се помоли с най-искрена молитва да види Месия. И видя Христос.“ *Копнежът на вековете, с. 468.*

1. СИНОВЕ НА АВРААМ

нед., 18 май

а. Кое твърдение повтаряха фарисеите непрекъснато? Йоан 8:33, 39 (първа част). Какво обаче доказва една такава принадлежност? Йоан 8:39 (последна част), 56; Римляни 9:6-8.

Йоан 8:33, 39 (първа част): *Отговориха Му: Ние сме Авраамово потомство и никога никому не сме били слуги; как казваш Ти: Ще станете свободни. 39 Те в отговор Му казаха: Наш баща е Авраам.*

Йоан 8:39 (последна част), 56: *Исус им каза: Ако бяхте Авраамови чада, Авраамовите дела щяхте да вършите. 56 Баща ви Авраам се възхищаваше, че щеше да види Моя ден; и видя го и се зарадва.*

Рим. 9:6-8: *Обаче, не че е пропаднало Божието слово; защото не всички ония са Израил, които са от Израил; 7 нито са всички чада, понеже са Авраамово потомство; но „в Исаака“, каза Бог, „ще се наименува твоето потомство“. 8 Значи, не чадата, родени по плът, са Божи чадата; но чадата, родени според обещанието се считат за потомство.*

„Фарисеите се бяха обявили за деца на Авраам. Исус им каза, че това твърдение можеше да има покритие само ако вършеха делата Авраамови. Истинските негови чада биха живели, както Той живя — живот на послушание към Бога. Те не биха се опитвали да убият Този, Който говори истината, дадена Му от Бога. Със заговора си срещу Христос, равините не вършеха делата Авраамови. Само родовият произход нямаше никаква стойност. Без духовна връзка с Авраам,

която би се проявила в притежаването на същия Дух и вършенето на същите дела, те не бяха негови деца.

Този принцип има еднаква стойност с въпроса, който отдавна вълнува християнския свят — въпросът за апостолската приемственост. Произходът от Авраам се доказваше не по име и по родословие, но чрез подобие на характера. Така и апостолската приемственост не почива върху предаването на църковен авторитет, а върху духовната връзка. Живот, движен от духа на апостолите, от вярата и учението на истината, което те проповядваха — това е истинско доказателство за апостолска приемственост. Това е, което прави хората наследници на първите учители на Евангелието” *Копнежът на вековете*, с. 466, 467.

2. НЕ БЯХА ТОВА, ЗА КОЕТО ПРЕТЕНДИРАХА

пон., 19 май

а. Въпреки че евреите по природа бяха потомци на Авраам, в чии синове всъщност се превърнаха, когато отхвърлиха Христос? Иоан 8:41–44.

Йоан 8:41-44: Вие вършите делата на баща си. Те му рекоха: Ние не сме родени от блудство; един Отец имаме, Бога. 42 Исус им рече: Ако беше Бог вашият Отец, то вие щяхте да Ме любите, защото Аз от Бога съм излязъл и дошъл; понеже Аз не съм дошъл от Себе Си, но Той Ме прати. 43 Защо не разбирате Моето говорене? Защото не можете да слушате Моето учение. 44 Вие сте от баща дявола, и желаєте да вършите похотите на баща си. Той беше открай човекоубиец, и не устоя в истината; защото в него няма истина. Когато изговаря лъжа, от своите си говори, защото е лъжец, и на лъжата баща.

„Исус отрече, че евреите са деца на Авраам. Той каза: „Вие вършите делата на баща си.” Отговориха Му подигравателно: „Ние не сме родени от блудство; един Отец имаме, Бога.” Тези думи наемкваха за обстоятелствата на Неговото рождение и бяха предназначени да бъдат хвърлени срещу Христос в присъствието на тези, които започваха да Му вярват. Исус не обърна внимание на долния намек, а каза: „Ако беше Бог вашият Отец, то вие щяхте да Ме любите, защото Аз от Бога съм излязъл и дошъл.”

Техните дела свидетелстваха за връзката им с онзи, който бе лъжец и убиец. „Вие сте от баща дявола — каза Исус — и желаєте да вършите похотите на баща си. Той беше открай човекоубиец и не устоя в истината, защото в него няма истина... А понеже Аз говоря истината, вие не Ме вярвате” (Йоан 8:44,45). Фактът, че Исус говореше истината, и то с увереност, бе причината Той да не бъде приет от еврейските водачи. Истината дразнеше тези себелюбиви хора. Тя изложи фалша на заблудата. Осъди

тяхното учение и живот и затова не бе приета. По-скоро биха затворили очите си пред нея, отколкото да се смирят и да признаят, че са в заблуда. Не обичаха истината, не я желаеха дори и само заради това, че бе истина.“ *Копнежът на вековете*, с. 467.

б. Какво ни прави деца на Авраам и как еврейските водачи показаха, че не бяха истински деца на Авраама? Галатяни 3:6-9; Йоан 8:40.

Галатяни 3:6-9: Както с Авраама, който повярва в Бога, и му се вмени за правда? 7 Тогава познайте, че тия, които упражняват вяра, те са Авраамови чада; 8 и писанието, като предвидя, че Бог чрез вяра щеше да оправдае езичниците, изяви предварително благовестието на Авраама, казвайки: „В тебе ще се благославят всичките народи“. 9 Така щото тия, които имат вяра се благославят заедно с вярващия Авраам.

Йоан 8:40: А сега искате да убиете Мене, Човека, Който ви казах истината, която чух от Бога. Това Авраам не е сторил.

„Защото вие не приехте духа на робство, та пак да бъдете в страх, а приехте Духа на осиновение, чрез Когото викаме: Авва, Отче!“ Духът на робството се поражда при стремежа да живеем в съответствие с една законническа религия, когато се стараем да изпълним изискванията на закона със собствените си сили. За нас има надежда единствено, когато застанем под Авраамовия завет, който е заветът на благодатта чрез вяра в Христос Исус. Евангелието, проповядвано на Авраам, чрез което той имаше надежда, беше същото евангелие, което се проповядва днес на нас, и чрез което ние имаме надежда. Авраам гледаше към Исус, който е Авторът и Завършителят на нашата вяра.“ *Младежки инструктор*, 22 септември 1892 г.

3. ХРИСТОВИЯТ ХАРАКТЕР

вт., 20 май

а. На кой въпрос, свързан с Неговия неопетнен характер, не можаха да отговорят враговете на Исус ? Йоан 8:46 (първа част).

Йоан 8:46 (първа част): Кой от вас Ме обвинява в грях?

„В Своя земен живот Христос разви съвършен характер, Той се покори съвършено на заповедите на Своя Отец. С това, че дойде на света в човешка форма, че стана подвластен на закона и разкри на хората, че понесе техните болести, скръб и вина, Христос не стана грешник. Пред фарисеите Той можа да каже: „Кой от вас Ме обвинява в грях?“ (Йоан 8:46). Нито едно петно на грях не се намери у Него. Той стоеше пред

света като неопетнения Божи Агнец.“ Синове и дъщери на Бога, стр. 25.

„Исус живееше закона пред погледа на Небето, пред очите на непадналите светове и пред очите на грешните човеци. Пред ангели, хора и демони Той бе изговорил думи, които никои не можеше да обори и които от устата на който и да е друг биха били богохулство: „Аз върша всякога онова, което е Нему угодно.“ *Копнежът на вековете*, с. 467, 468.

б. Какво заявява Писанието за характера на Христос, освен изговореното от самия Исус като Човешкия Син? Евреи 4:15; 1 Петър 1:18, 19.

Евреи 4:15: Защото нямаме такъв първосвещеник, Който да не може да състрадава с нас в нашите немощи, а имаме Един, Който е бил във всичко изкушен като нас, но пак без грях.

1 Петрово 1:18, 19: като знаете, че не с тленни неща - сребро или злато - сте изкупени от суетния живот, предаден вам от бащите ви, 19 но със скъпоценната кръв на Христа, като на агнец без недостатък и пречист.

„Вярата на хората в Христос като Месия не трябваше да се основава на това, което виждаха с очите си, нито на привлекателна външност, а на превъзходството на Неговия характер, което не е било откривано, нито би могло да се открие у друг човек.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 904.*

в. Какво влияние следва до окаже върху нас примерът на Исусовия живот? Филипяни 2:6-8.

Филип. 2:6-8: Който, като беше в Божия образ, пак не счете, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, 7 но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците; 8 и, като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст.

„Не извървя ли нашият Образец един труден път на себеотрицание, себепожертвувателност и смирение заради нас, за да ни спаси? Той се сблъска с трудности, преживя разочарования и претърпя укори и страдания в работата Си за нашето спасение. И ще откажем ли да следваме пътя, по който е преминал и ни е повел Царят на славата? Ще се оплаваме ли от трудностите и изпитанията, в работата по побеждаване на себе си, при положение, че помним страданията на нашия Изкупител...?“ *Свидетелства за Църквата*, т. 3, с. 371.

а. Каква е целта на всички истински последователи на Христос? 1 Петрово 1:13–16.

1 Петрово 1:13-16: *Затова препашете се през чреслата на вашите помисли, бъдете въздържани и имайте пълна надежда за благодатта, която ще ви се даде, когато се яви Исус Христос. 14 Като послушни чада, не се съобразявайте с първите страсти, които имахте във време на незнанието си; 15 но, както е свет Тоя, Който ви е призовал, така бивайте свети и вие в цялото си държане; 16 защото е писано: „Бъдете свети, понеже Аз съм свет“.*

„Нашето дело е да се стремим с всички сили да постигнем в своята сфера на действие онова съвършенство, което Христос през Своя живот на земята постигна във всяка черта на характера Си.“ *За да Го позная, с. 130.*

б. Как можем да постигнем тази цел? Евреи 12:1-4; Галатяни 5:6 (последна част); Филипяни 3:12–15; 4:13.

Евреи 12:1-4: *Следователно и ние, като сме обиколени от такъв голям облак свидетели, нека отхвърлим всяка тегота и греха, който лесно ни сплита, и с търпение нека тичаме на подлежащото пред нас поприще, 2 като гледаме на Исуса начинателя и усъвършителя на вратата ни, Който, заради предстоящата Нему радост, издържа кръст, като презря срама и седна отдясно на Божия престол. 3 Защото размислете за Този, Който издържа от грешните такова противоречие против Себе Си, та да ви не дотегва и да не ставате малодушни, 4 Не сте се още съпротивили до кръв в борбата си против греха.*

Галатяни 5:6 (последна част): *Но вяра, която действува чрез любов.*

Филип. 3:12-15: *Не че съм сполучил вече, или че съм станал вече съвършен; но гоня изподир, дано уловя, понеже и аз бидох уловен от Христа Исуса. 13 Братя, аз не считам, че съм уловил, но едно правя, - като забравям задното и се простирам към предното, 14 пускам се към прицелната точка за наградата на горното от Бога призвание в Христа Исуса. 15 И тъй, ние, които сме зрели, нека мислим така; и ако мислите вие нещо другояче, Бог ще ви открие и него.*

Филип. 4:13: *За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме подкрепява.*

„Как можем да достигнем съвършенството, за което говори нашият Господ и Спасител Исус Христос - нашият велик Учител? Можем ли да из-

пълним Неговото изискване и да постигнем толкова висок стандарт? Да, можем, иначе Христос не би ни заповядал да го сторим. Той е нашата праведност. В Своето човешко естество Той мина пред нас и изработи за нас съвършенството на характера. Нужно е да имаме онази вяра в Него, която действа чрез любов и очисти душата. Съвършенството на характера се основава на това, което Христос е за нас. Ако постоянно зависим от заслугите на нашия Спасител и вървим по Неговите стъпки, ще бъдем като Него - чисти и неосквернени.“ *Пак там.*

в. Как можем наистина да станем чисти и безукорни пред Бога? Римляни 5:18–20; Евреи 10:14.

Рим. 5:18-20: и тъй, както чрез едно прегрешение дойде осъждането на всичките човеци, така и чрез едно праведно дело дойде на всичките човеци оправданието, което докарва живот. 19 Защото, както чрез непослушанието на единия човек станаха грешни мнозината, така и чрез послушанието на единия мнозината ще станат праведни. 20 А отгоре на това дойде и законът, та се умножи прегрешението; а гдето се умножи грехът, преумножи се благодатта;

Евреи 10:14: Защото с един принос Той е усъвършенствувал за винаги ония, които се освещават.

„Христос прощава единствено на онзи, който се покаява, но онзи, когото Той опрощава, Той първо довежда до покаяние.“ Избрани вести, кн. 1, с. 393, 394.

„Грешникът трябва постоянно да гледа към Голгота; и с простата вяра на малко дете да се уповава на Христовите заслуги, да приема Неговата правда и да вярва в милостта Му...

Каква любов е това - каква чудна, неизмерима любов, която подбуди Христос да умре за нас, докато бяхме още грешници! Каква загуба претърпява душата, която разбира непоклатимите изисквания на закона, но не осъзнава преизобилната Христова благодат!“ *Пак там, с. 384.*

5. ДА СТАНЕМ КАТО НЕГО ПО ХАРАКТЕР

чет., 22 май

а. Как да направим нашето призвание и избиране сигурни? 2 Петрово 1:4-11; Откровение 19:8.

2 Петрово 1:4-11: чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление в света; 5 то по самата тая причина положете всяко старание и прибавете на вярата си добродетел, на добродетелта си благоразумие, 6 на благоразумието си себеобуз-

дание, на себеобузданияето си твърдост, на твърдостта си благочестие, 7 на благочестието си братолюбие, и на братолюбиеето си любов. 8 Защото ако тя добродетели се намират у вас и изобилват, те ви правят да не сте безделни нито безплодни в познанието на нашия Господ Исус Христос. 9 Но оня, у когото те не се намират, е спял, късоглед, и е забравил, че е бил очистен от старите си грехове. 10 Затова, братя, постарайте се още повече да затвърдявате вашето призвание и избиране; защото, като вършите тя добродетели, никога няма да изпаднете. 11 Понеже така ще ви се даде голям достъп във вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос.

Откр. 19:8: *И на нея се позволи да се облече в светъл и чист висон; защото висонът е праведните дела на светиите.*

„Днес Бог изисква същото, което изискваше от първия човек - съвършено послушание, съвършена праведност без нито един недостатък пред Бога. Дано Бог ни помогне да изпълним пред Него всичко, което законът Му изисква. Не можем да сторим това без онази вяра, която внася Христовата праведност в ежедневието ни.“ *Избрани вестии, кн. 2, с. 381.*

„Докато Сатана царува, все ще има себелюбие за покоряване, упорити грехове за побеждаване; няма да има почивка в тази борба, докато сме живи. Няма да има точка, в която, след като я достигнем, да кажем: напълно съм постигнал. Освещението е резултат от послушанието на цял един живот.“ *Деяния на апостолите, с. 560, 561.*

„Трябва да осъзнаем, че е наша привилегия да бъдем съучастници в божественото естество чрез вяра в Христос и така да избегнем покварата, която е в света чрез похотта. Тогава биваме очистени от всеки грях, от всички недостатъци на характера. Не е нужно да задържаме нито една греховна наклонност...

Като съучастваме в божествената природа, наследствените и култивирани склонности към зло биват отстранени от характера и ние биваме направени жива сила за добро. Когато се учим от божествения Учител, като ежедневно участваме в Неговото естество, ние си сътрудничим с Бога в преодоляването на изкушенията на Сатана. Бог работи и човек работи, за да може човекът да бъде едно с Христос, както Христос е едно с Бога...

Бог е, Който ни дава сили да побеждаваме. На тези, които чуват гласа Му и се покоряват на заповедите Му, ще им се даде силата да формират праведни характери.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт], т. 7, с. 943.*

- 1. Защо фарисеите не можеха да претендират за вечен живот въз основа на кръвната си линия, нито някой днес да се доверява на потеклото си или на ДНК като белег, че е спасен?**
- 2. Обяснете характерните черти на истинските Авраамови чеда.**
- 3. Какво можеше да заяви Исус за Своя характер?**
- 4. Каква цел е поставена пред всеки християнин?**
- 5. Как можем да бъдем намерени свършени и непорочни пред Бога?**

Исус и слепецът

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „И Исус рече: За съдба дойдох аз на тоя свят, за да виждат невиждащите, а виждащите да ослепеят“ (Йоан 9:39).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, т. 3, гл. 51* „Не мога да сляза“ (с. 570 -575 англ. изд.)

„Историята на Йов бе показала, че страданието е предизвикано от Сатана и се направлява от Бога с милостиви цели...“ *Копнежът на вековете, с. 471.*

1. ЕДНО НЕПРАВИЛНО РАЗБИРАНЕ

нед., 25 май

а. Какъв въпрос зададоха учениците на Исус, когато видяха човека, който се бе родил слеп? Йоан 9:1, 2.

Йоан 9:1, 2: *И когато заминаваше, видя един слепороден човек. 2 И учениците Му Го попитаха казвайки: Учителю, поради чий грях, негов ли, или на родителите му, той се е родил слеп?*

б. Каква погрешна представа за страданието имаха както юдеите, така и учениците и как се възползва Сатана от това? Йоан 9:34 (първа част).

Йоан 9:34 (първа част): *Те в отговор му казаха: Ти цял в грехове си роден, и нас ли учиш?*

„Обикновено евреите вярваха, че грехът се наказва в този живот. На всяка беда се гледеше като наказание за някакво престъпление, извършено или от самия страдалец, или от неговите родители. Истина е, че всички страдания са резултат от престъпването на Божия закон, но тази истина е била изопачена. Сатана — авторът на греха и на всичките му резултати — бе довел хората да гледат на болестта и смъртта като произхождащи от Бога - един вид наказание, деспотично наложено на човека заради греха. Затова онзи, който е изпаднал в някоя голяма беда или в нещастие, поемаше и допълнителното бреме да бъде смятан за голям грешник.

Така бе подготвен пътят евреите да отхвърлят Христос. Този, Който „понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари“, бе гледан от евреите

като „поразен от Бога и наскърбен” и те криеха лицата си от Него (Исая 53:4,3).“ *Копнежът на вековете*, с. 471.

2. ЗА БОЖИЯТА СЛАВА

пон., 26 май

а. Как отговори Исус, с което хвърли светлина върху страданието и греха? Йоан 9:3-5.

Йоан 9:3-5: Исус отговори: Нито поради негов грях, нито на родителите му, но за да се явят в него Божиите дела. 4 Ние трябва да вършим делата на Този, Който Ме е пратил, докле е ден; иде нощ, когато никой не може да работи. 5 Когато съм в света, светлина съм на света.

„Вярата на евреите за връзката между греха и страданието се поддържаше и от учениците на Христос. Докато разсейваше заблудата им, Исус не обясни причината за страданието на този човек, но им каза какъв ще бъде резултатът от него, защото чрез страданието щяха да се изявят Божиите дела: „Докле съм в света — каза Той, — светлина съм на света.” *Копнежът на вековете*, с. 471.

б. Какво стори Исус малко след това и как слепият човек Му съдейства? Йоан 9:6, 7.

Йоан 9:6, 7: Като рече това, плюна на земята, направи кал с плюнката и намаза с калта очите му; 7 и рече му: Иди, умий се в къпалнята Силоам (което значи Пратен). И тъй, той отиде, умй се, и дойде прогледал.

„Тогава, като намаза очите на слепия, го изпрати да се измие в къпалнята Силоам и зрението на човека се възстанови. Така Исус отговори на въпроса на учениците Си по един практичен начин, както обикновено отговаряше на въпроси, зададени Му от любопитство. Учениците не бяха поканени да обсъждат кой е съгрешил и кой не е, а да разберат силата и милостта на Бога в проглеждането на слепия. Очевидно лекуването не се дължеше на калта, нито на къпалнята, където слепият бе изпратен да се измие, а на Христос.“ *Пак там*.

в. Опишете различните реакции на ближните на изцеления човек и разкажете за разговора, който последва между него и тях. Йоан 9:8-12.

Йоан 9:8-12: А съседите и ония, които бяха виждали по-преди, че беше просяк, казваха: Не е ли този, който седеше и просеше? 9 Едни казваха: Той е; други казваха: Не, а прилича на него. Той каза: Аз съм. 10 Затова

му рекоха: Тогава как ти се отвориха очите? 11 Той отговори: Човекът който се нарича Исус, направи кал, намаза очите ми, и рече ми: Иди на Силоам и умий се. И тъй отидох, и като се умих прогледах. 12 Тогава му рекоха: Где е Той? Казва: Не зная.

„Близките на младия човек и онези, които го познаваха преди като сляп, казаха: „Не е ли този, който седеше и просеше?“ Те го гледаха с недоверие, защото сега, когато очите му бяха отворени, изразът на лицето му бе променен и сияещ и той изглеждаше като нов човек. Един на друг си задаваха въпроси. Някои казаха: „Той е“; други: „Не е, а прилича на него.“ Но този, който бе получил голямото благословение, отговори на въпроса с думите: „Аз съм!“ Пак там, с. 471, 472.

3. ИЗОСТРЯНЕТО НА ЕДИН ВЪПРОС

вт., 27 май

а. При кого заведоха юдейските водачи човека, който се бе родил сляп и защо? В кой ден от седмицата бе излекуван той? Йоан 9:13, 14.

Йоан 9:13, 14: Заведат при фарисеите някогашния слепец. 14 А беше събота, когато Исус направи калта и му отвори очите.

б. Опишете реакцията на фарисеите. Йоан 9:15, 16.

Йоан 9:15, 16: И тъй, пак го питаха и фарисеите как е прогледал. И той им рече: Кал тури на очите ми, умих се и гледам. 16 Затова някои от фарисеите казваха: Този човек не е от Бога, защото не пази съботата. А други казваха: Как може грешен човек да върши такива знамения? И възникна раздор по между им.

„Фарисеите се надяваха да изкарат Исус грешник и следователно човек, който не може да бъде Месия. Не знаеха, че Този, Който бе излекувал слепия, беше създал съботата и знаеше всички задължения, свързани с нея. Те изглеждаха удивително прилежни в спазването на съботата и при все това на този ден планираха убийство.“ *Копнежът на вековете, с. 472.*

в. Кого призоваха фарисеите да свидетелства за човека, който бе излекуван? Йоан 9:18, 19.

Йоан 9:18, 19: Но юдеите не вярваха, че той е бил сляп и прогледал, докато не повикаха родителите на прогледалия, 19 та ги попитаха казвайки: Тоя ли е вашият син, за когото казвате, че се е родил сляп? А сега как вижда?

„(Фарисеите) повикаха родителите му и ги попитаха, казвайки: Това ли е синът ви, за когото казвате, че се е родил сляп?“

Самият човек заяви, че е бил сляп и че е прогледнал, но фарисеите предпочетоха по-скоро да отхвърлят доказателствата на собствените си сетива, отколкото да признаят, че грешат. Толкова е силен предразсъдъкът, толкова е изкривена фарисейската праведност.“ *Пак там.*

г. Как сме предупредени срещу това да имаме предубедено мнение - едно зло с далеч проникващи последици? Притчи 18:13.

Притчи 18:13: Да отговаря някой преди да чуе, е безумие и позор за него.

„Много хора дават собствено тълкуване на чутото, като така правят мисълта да изглежда напълно различна от онова, което говорителят е искал да каже. Някои, чувайки мисълта, пречупена през собствените им предразсъдъци или предубеждения, разбират въпроса така, както те желаят да бъде разбран, както най-добре ще подхожда на техните намерения.“
Свидетелства за Църквата, т. 5, с. 695.

4. ПРЕД ЛИЦЕТО НА ЗАПЛАХИТЕ

ср., 28 май

а. Как фарисеите се опитаха да сплашат родителите на сляпородения човек? Как реагираха родителите му? Йоан 9:20, 21. Защо отговориха така уклончиво? Йоан 9:22, 23.

Йоан 9:22, 23: Това казаха родителите му, защото се бояха от юдеите; понеже юдеите се бяха вече споразумели помежду си да отлъчат от синагогата онзи, който би Го изповядал, че е Христос. 23 По тая причина родителите му рекоха: Той е на възраст, него питайте.

„На фарисеите им оставаше още една надежда и това беше да сплашат родителите на човека. С привидна искреност те ги попитаха: „А сега как вижда?“ Родителите се побояха да не се компрометират, защото бе заявено, че който признае Исус като Христос, ще бъде отлъчен от синагогата, т. е. ще бъде отстранен от синагогата за тридесет дни. През това време в дома на нарушителя никое дете не можеше да бъде обрязвано, нито мъртъв можеше да бъде оплакван. На присъдата се гледаше като на голямо бедствие и ако не последваше покаяние, предстояха по-тежки наказания. Великото дело, извършено за техния син, бе убедило родите-

лите, но те отговориха: „Знаем, че този е нашият син и че се роди сяп, а как сега вижда, не знаем или кой му е отворил очите, не знаем. Него питайте. Той е на възраст, сам нека говори за себе си.“ Така те прехвърлиха цялата отговорност върху сина си, защото не се осмеляваха да признаят Христос.” *Копнежът на вековете*, с. 472, 473.

б. Какво трябва да помним, когато сме притискани чрез сплашвания? Псалм 118:6.

Пс. 118:6: Господ е откъм мене; няма да се убоя; що може да ми стори човек?

„Стойте непоколебими и нека по-скоро ви нарекат страхливци, отколкото да извършите неправда. Не позволявайте ни най-малко на подигравки, заплахи и саркастични забележки да ви скланят да потъпквате съвестта си.“ *Основи на християнското възпитание*, с. 93.

„Истинският християнски характер би следвало да бъде белязан от твърдост на намеренията, непоколебима решителност, която не може да бъде повлияна или оформена нито от земята, нито от ада. Който не е сяп за привлекателността на светските почести, който не е безразличен към заплахите и го вълнуват съблазните, ще бъде повален от сатанинските хитрости неочаквано дори за самия себе си.“ *Свидетелства за Църквата*, т. 4, с. 543, 544.

„Ще изпитаме най-ожесточена съпротива от адвентистите, които се противят на Божия закон. Но подобно на строителите на йерусалимските стени, ние не бива да бъдем отклонявани или да спираме работата си поради слухове, чрез вестители, които желаят спорове и битки, или чрез заплахи, лъжливи публикации, или каквито и да е методи, които Сатана може да провокира.“ *Пак там*, т. 3, с. 574.

5. ИСТОРИЯТА СЕ ПОВТАРЯ

чет., 29 май

а. Опишете сцената, пред която ще се изправят спазващите заповедите Божии люде и каква следва да бъде нашата реакция. Откровение 12:17; Деяния 4:18–20.

Откр. 12:17: Тогава змееят се разяри против жената, та отиде да воюва против останалите от нейното потомство, които пазят Божиите заповеди и държат свидетелството за Исуса; и змееят застана на морския пясък.

Деяния 4:18-20: Прочее, те ги повикаха та им заръчаха да не говорят никак нито да поучават в Исусовото име. 19 А Петър и Иоан в отговор им рекоха: Право ли е пред Бога да слушаме вас, а не Бога, разсъдете; 20

защото ние не можем да не говорим това що сме видели и чули.

„Когато борбата се разпространи в нови области и умовете на хората бъдат насочени към потъпкания Божи закон, Сатана ще започне да действа усилено. Силата, придружаваща вестта само ще вбеси противопоставящите ѝ се. Духовенството ще се опита с почти свръхчовешки усилия да не допусне светлината, да не би тя да освети неговото стадо. С всяко средство, което имат на разположение, духовниците ще се опитват да заглушат разискването върху тези жизнено важни въпроси. Църквата ще призове силната ръка на държавната власт. Католици и протестанти ще се обединят. Когато движението за принудителното налагане на неделята стане по-смело и решително, законът ще бъде призован да се намеси срещу пазещите Божиите заповеди. Те ще бъдат заплашвани с глоби и затвор, на някои ще се предлагат високи постове, на други - награди и привилегии, като примамки за отказване от вярата. Но твърдят им отговор ще гласи: „Докажете нашата заблуда от Божието слово!“ - същият апел, който и Лутер отправяше при подобни обстоятелства. Изправените пред съд ще защитават истината със силни и ясни доказателства, така че и някои от слушателите там ще вземат решението да пазят Божиите заповеди. По този начин светлината ще огрее хиляди, които иначе не биха узнали нищо за нея.“ *Великата борба*, с. 607.

6. Когато сме изправени пред противопоставяне, какво трябва винаги да помним? Йоан 9:39; Деяния 4:33; Матей 10:28.

Йоан 9:39: И Исус рече: За съдба дойдох аз на тоя свят, за да виждат невидящите, а виждащите да ослепеят.

Деяния 4:33: И апостолите с голяма сила свидетелствуваха за възкресението на Господа Исуса; и голяма благодат почиваше над всички тях.

Матей 10:28: Не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; но по-скоро бойте се от оногова, който може и душа и тяло да погуби в пъкъла.

„[Апостолите] не можеха да бъдат възпрени, нито сплашени от заплахи.“ *Деянията на апостолите*, с. 48.

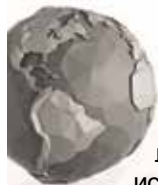
ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

пет., 30 май

1. Как еврейските водачи съдеха за болните и страдащите?
2. Кой и какво всъщност излекува сляпородения човек?
3. Защо се объркаха ближните на сляпородения човек?
4. С каква ситуация се наложи да се сблъска младият човек, след като бе излекуван?
5. Как да избегна падането в примката, в която изпаднаха родителите му?

Дарения от първата събота

Събота, 7 юни 2025 г.

За два молитвени дома в Тамил Наду, Индия

Археологическите доказателства сочат, че още през 2600 г. пр. Хр. силно урбанизираната индуска цивилизация вече е обитавала субконтинента, известен днес като Индия. Основното религиозно влияние тук отдавна е индуизмът (79,8%), следван от исляма (14,2%), християнството (2,3%), сикхизма (1,7%) и други. Въпреки че съществуват доклади за известен контакт с Църквата на адвентистите от седмия ден реформаторско движение през 20-те и 50-те години на миналия век, едва през 1987 г. Северна Индия беше представена официално за първи път на сесията на делегатите на Генералната конференция на ЦАСДРД.

Най-южният щат в Индия - Тамил Наду, се счита за център както в промишлеността, така и в селското стопанство. Господното дело е установено тук от много години, но тъй като обслужва огромното население от над 72 милиона души в този щат, има нужда от разширяване на обхвата.

Според индийското преброяване от 2001 г. село Пативееранпати има население от 7 744 души. Средното ниво на грамотност е 83%, което е по-високо от средното за страната, възлизащо на 59,5% (което се явява благоприятно за разпространяването на литература).

Основен източник на препитание тук е кафето, следвано от производството на банани, портокали, кардамон, черен пипер и други подправки.

Паллапати е друго голямо село с население от 13 701 души (*намира се на ок. 80 км северно от с. Пативееранпати - бел. прев.*)

От 1998 г. насам неуморната работа на един мисионер от Перияклам спомогна за увеличаване на броя на членовете на църквата, особено в тези два района. Различни предизвикателства създадоха големи трудности за ползването на наетите за службите здания, така че на този етап братята в селата Пативеранпати и Палапати се нуждаят от собствени места за поклонение.

Духът на пророчеството конкретно споменава Индия като място, където „милиони и милиони никога не са чували за Бога или за Неговата любов, разкрита в Христос. Те имат право да получат това познание. Те имат равни с нас права за милостта на Спасителя.“ *Възпитание, с. 263.*

Затова, почитателно молим нашите братя и сестри по целия свят да предложите вашата щедра подкрепа за изграждането на здания, които ще бъдат като морски фарове, за да може Господ да просветли и тези места. „Като работим в полза на Божиите заповеди и за възстановяването на пролома в Неговия закон, трябва да го правим със съчувствие към страдащото човечество. Необходимо е да покажем превъзходната любов към Бога; да издигнем Неговия паметник...“ *Социално служение, с. 32.*

Благодарим ви и нека Господ благослови даровете и дарителите!

Вашите братя и сестри от Пативееранпати и Палапати

Сблъскване с духовната слепота

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Затова ви казвам: Всеки грях и хула ще се прости на човеците; но хулата против Духа няма да се прости. И ако някой каже дума против Човешкия син, ще му се прости; но ако някой каже дума против Светия Дух, няма да му се прости, нито в тоя свят {Или: век.}, нито в бъдещия“ (Матей 12: 31, 32).

Препоръчително четиво: *Свидетелства за Църквата, т. 2, свидетелство XVIII, гл. 61 „Приемането на истината е кръст“ (с. 489-497 англ. изд.)*

„Не Бог е този, който заслепява хората и закоравява сърцата им. Той изпраща светлина, за да поправи техните грешки и да ги поведе по сигурни пътища; чрез пренебрегването на тази светлина очите се заслепяват и сърцата се закоравяват.“ *Копнежът на вековете, с. 322.*

1. РАЗПИТЪТ ПОДНОВЕН

нед., 1 юни

а. Когато призоваха за втори път младежа, чието зрение Исус възстанови, какво се опитаха фарисеите да го принудят да направи? Йоан 9:24.

Йоан 9:24: *И тъй, повикаха втори път човека, който беше слеп, и му рекоха: Въздай слава на Бога; ние знаем, че този човек е грешник.*

„Фарисеите разбраха, че даваха гласност на делото, извършено от Исус. Те не можеха да отрекат чудото. Слепият човек бе радостен и благодарен. Той гледаше чудните неща в природата и беше изпълнен с възхищение от красотата на земята и небето. Свободно разказа за своето преживяване и те отново се опитаха да го смълчат с думите: „Въздай слава на Бога; ние знаем, че този човек е грешник.“ Тоест, не казвай повече, че човекът ти е дал зрение. Бог е направил това.“ *Копнежът на вековете, с. 473.*

б. Какъв неопровержим довод представи младият мъж? Йоан 9:25.

Йоан 9:25: *А той отговори: Дали е грешник, не зная; едно зная, че бях слеп, а сега виждам.*

а. Какво отново запитаха фарисеите младежа, чието зрение бе възстановено и каква бе тяхната истинска цел? Йоан 9:26.

Йоан 9:26: Затова му казаха: Какво ти направи? Как ти отвори очите?

“Тогава [Фарисеите] отново го попитаха: „Какво ти направи? Как ти отвори очите?“ С много думи те се опитваха да го объркат, за да си помисли, че е бил заблуден. Сатана и неговите зли ангели бяха на страната на фарисеите, обединяваха своите сили и хитрост с човешки разсъждения, за да противодействат на Христовото влияние. Те притъпиха убеждениията, които се задълбочаваха в умовете на мнозина.“ *Копнежът на вековете, с. 473.*

б. Как им отговори младият мъж и кой застана до него, за да го вдъхнови към този отговор? Йоан 9:27.

Йоан 9:27: Отговори им: Казах ви ей сега, и не чухте; защо искате пак да чуете? Да не би и вие да искате да Му станете ученици?

„Ангели Божии също бяха там, за да укрепят човека, на когото зрението бе възстановено.

Фарисеите не съзнаваха, че имаха работа с друг, а не с простия човек, който бе сляп по рождение. Те не познаха Този, срещу Когото се бореха. Дълбоко в душата на слепия човек изгря божествена светлина. Когато тези лицемери се опитваха да го накарат да се усъмни, Бог му помогна да покаже чрез енергичността и точността на отговорите си, че не може да бъде впримчен.“ *Пак там, с. 473, 474.*

в. Какво уверение имаме за същата тази помощ и днес? Лука 12:11, 12.

Лука 12:11, 12: И когато ви заведат в синагогите и пред началствата и властите, не се безпокойте как или какво ще говорите, или какво ще кажете. 12 Защото Светият Дух ще ви научи в същия час, какво трябва да кажете.

„Сега се нуждаете с Библиите си да застанете пред Бога, да ги отворите пред Него и да Го умолявате. Нужно ви е да пробудите разума си; нуждаете се да знаете, че познавате истинските принципи на истината и тогава, когато се срещнете с опоненти, няма да се налага да се справяте с тях със собствени сили. Божият ангел ще застане до вас, за да ви помогне да отговорите на всеки въпрос, който може да ви бъде зададен. Но

в същото време и Сатана ще застане точно до противниците ви, за да ги подтикне да ви кажат неща, които трудно понасяте, за да ви провокират да говорите необмислено и прибързано. Нека обаче разговорът ви бъде такъв, че Сатана да не може да се възползва от вашите думи.” *Ривю енд хералд*, 3 май 1887 г.

3. ХРАБРОСТ ПРЕД УМИШЛЕНО СЛЕПИТЕ

вт., 3 юни

а. Като не можах да измамат изцеления млад човек, как го унижиха фарисеите? Как такава ограниченост се е проявявала през цялата човешка история? Йоан 9:28, 29; 1 Коринтяни 1:18, 19, 26 -28.

Йоан 9:28, 29: Тогава те го изругаха, казвайки: Ти си Негов ученик; а ние сме Моисееви ученици. 29 Ние знаем, че на Моисея Бог е говорил, а Този не знаем откъде е.

1 Коринт. 1:18, 19, 26-28: *Защото словото на кръста е безумие за тия, които погиват; а за нас, които се спасяваме, то е Божия сила. 19 Понеже е писано: „Ще унищожи мъдростта на мъдрите, И разума на разумните ще отхвърля“. 26 Понеже, братя, вижте какви сте вие призваните, че между вас няма мнозина мъдри според човеците, нито мнозина силни, нито мнозина благородни. 27 Но Бог избра глупавите неща на света, за да посрами мъдрите; също избра Бог немощните неща на света, за да посрами силните; 28 още и долните и презрените неща на света избра Бог, да! и ония, които ги няма, за да унищожи тия, които ги има.*

„За Своята църква във всяко поколение Бог има специална истина и специална мисия. Истината, скрита от мъдрите и разсъдливите в света, е изявена на смирените и по детски чистите. Тя призовава към саможертва. За нея предстоят да се водят битки и да се печелят победи. От самото начало нейните застъпници са били малко и тях ги презират, и им се противопоставят светските големци и приспособилата се към света църква...

Великите водители на религиозната мисъл от това поколение възхваляват и издигат паметници на засявалите семето на истината през изминалите векове. Не се ли отвърщат мнозина от това дело, като потъпкват развитието на стръковете от същото това семе днес? Древният вик се повтаря: „Ние знаем, че на Моисея Бог е говорил, а Този не знаем откъде е” (Йоан 9:29). Както и в по-ранните векове, специалните истини за това време не са открити на свещеническите власти, а на мъже и жени, които не са твърде образовани или твърде мъдри, но вярват в Божието слово.” *Притчи Христови*, с. 78, 79.

б. Какъв пример можем да усвоим от искреното свидетелство на младия мъж, както и на други искрени вярващи в Христос? Йоан 9:30–33; Деяния 4:19, 20.

Йоан 9:30-33: Човекът в отговор им каза: Това е чудно, че вие не знаете от къде е, но пак ми отвори очите. 31 Знаем, че Бог не слуша грешници; но ако някой е благочестив и върши Божията воля, него слуша. 32 А пък от века не се е чуло да е отворил някой очи на слепороден човек. 33 Ако не беше Този Човек от Бога, не би могъл нищо да стори.

Деяния 4:19, 20: А Петър и Йоан в отговор им рекоха: Право ли е пред Бога да слушаме вас, а не Бога, разсъдете; 20 защото ние не можем да не говорим това що сме видели и чули.

„С цялото си смирение, с дух на благодат и в Божията любов нека да насочваме хората към факта, че Господ Бог е Създателят на небето и земята и че седмият ден е Господната събота.

В името на Господа да вървим напред, развявайки знамето Му и защитавайки Словото Му. Когато властите ни заповядват да не правим това, когато ни забраняват да прогласяваме Божиите заповеди и вярата в Исуса, тогава ще бъде необходимо да кажем, както апостолите: „Право ли е пред Бога да слушаме вас, а не Бога, разсъдете; защото ние не можем да не говорим това що сме видели и чули“ (Деяния 4:19, 20).“
Свидетелства за Църквата, т. 6, с. 395.

4. МРАЧНО ОТНОШЕНИЕ - ТЪМНИ ДЕЙСТВИЯ

ср., 4 юни

а. Тъй като разгневените фарисеи не желаеха да приемат доказателствата, какво сториха с младежа, който свидетелства за своето изцеление? Йоан 9:34.

Йоан 9:34: Те в отговор му казаха: Ти цял в грехове си роден, и нас ли учиш? И го изпъдиха въвн.

„Човекът се бе срещнал със своите инквизитори на тяхна почва. Думите му бяха неоспорими. Фарисеите бяха удивени и млъкнаха, смаяни пред точните и решителни думи. Настъпи тишина за няколко минути. Тогава намръщените свещеници и равини придърпаха дрехите си, сякаш да не се осквернят от допира с него, изтърсиха прахта от нозете си и се нахвърлиха гневно срещу него: „Ти цял в грехове си роден, и ти ли нас учиш?“ И го изпъдиха въвн“ (Йоан 9:34).“
Копнежът на вековете, с. 474.

б. Как се отнесе Исус към младежа, за разлика от тях? Йоан 9:35–38.

Йоан 9:35-38: Чу Исус, че го изпъдили въвн, и, като го намери, рече: Ти вярваш ли в Божия Син? 36 Той в отговор рече: А Кой е Той, Господи, за да вярвам в Него? 37 Исус му рече: И видял си Го, и Който говори с тебе, Той е. 38 А той рече: Вярвам Господи; и поклони Му се.

„Човекът падна в нозете на Исус да се поклони. Не само физическото, но и духовното му зрение бе възстановено. Христос се бе разкрил на душата му и той Го прие като Изпратения от Бога.“ *Копнежът на вековете*, с. 475.

в. Обяснете голямата разлика между изгонването на дръзки бунтари, от една страна, и от друга - упорито слепи и отхвърлящи Христос водачи да отлъчват от църквата души, покоряващи се с любов на Бога. 3 Царе 9:6-9; Матей 12:31, 32; Псалм 11:3.

3 Царе 9:6-9: Но ако се отклоните от Мене, вие или чадата ви, и не опазите заповедите Ми и повеленията, които поставих пред вас, но отидете та послужите на други богове и им се поклоните, 7 тогава ще отсека Израеля от земята, която съм им дал, и ще отхвърля отпред очите Си тоя дом, който осветих за името Си; и Израил ще бъде за поговорка и поругание между всичките племена. 8 А за тоя дом, който стана толкова висок, всеки който минава покрай него, ще се зачуди и ще съска; и ще кажат: Защо направи Господ така на тая земя и на тоя дом? 9 И ще отговарят: Понеже оставиха Господа своя Бог, Който изведе бащите им из Египетската земя, та си избраха други богове, и им се поклониха и им послужиха, за това Господ нанесе на тях всичкото това зло.

Матей 12:31, 32: Затова ви казвам: Всеки грях и хула ще се прости на човеците; но хулата против Духа няма да се прости. 32 И ако някой каже дума против Човешкия син, ще му се прости; но ако някой каже дума против Светия Дух, няма да му се прости, нито в тоя свят, нито в бъдещия.

Пс.11:3: Защото основанията се разориха; а праведният що е извършил?

„[Уиклиф отбеляза, че] никой човек не може да бъде наистина отлъчен, освен ако първо сам не си е докарал Божието осъждение.“ *Великата борба*, с. 84.

„Съпротива - това е жребият на онези, които Бог използва, за да представят истини, специално приложими за тяхното време. В дните на Лутер имаше една настояща истина - истина със специално значе-

ние за онова време; настояща истина, отнасяща се за църквата има и днес... Онези, които представят истината за сегашното време, не трябва да очакват, че ще бъдат приети с по-голямо благоволение от по-ранните реформатори. Великата борба между истината и заблудата, между Христос и Сатана ще расте по сила и размери до края на световната история.” *Пак там, с. 143, 144.*

5. БЛАГОСЛОВЕН ОТ СВЕТЛИНАТА ИЛИ ОСЪДЕН ОТ НЕЯ

чет., 5 юни

а. Какво каза Исус относно резултатите от Своето дело? Йоан 9:39.

Йоан 9:39: И Исус рече: За съдба дойдох аз на този свят, за да виждат невидящите, а виждащите да ослепеят.

„Една група фарисеи се бе събрала наоколо и гледката, която те представляваха, напомни на Исус контраста, проявявал се винаги под въздействието на Неговите думи и дела... Христос бе дошъл да отвори слепите очи, да даде светлина на тези, които са в тъмнина. Той се бе разкрил като Светлина на света и току-що извършеното чудо беше потвърждение на мисията Му. Народът, видял Спасителя при Неговото идване, имаше привилегията в сравнение с предишните поколения да види по-пълно изявление на Божественото присъствие. Знанието за Бога бе разкрито по-съвършено, но в това откровение се произнасяше и присъда над човечите. Изпитваха се техните характери и се определяше съдбата им.” *Копнежът на вековете, с. 475.*

б. Как реагираха фарисеите на Христовите думи? Йоан 9:40. Като се обърна към тях Исус, как им разкри вината, която имаха за собствената им слепота? Йоан 9:41.

Йоан 9:40: Ония от фарисеите, които бяха с Него, като чуха това, рекоха Му: Да не сме и ние слепи?

Йоан 9:41: Исус им рече: Ако бяхте слепи, не бихте имали грях, но понеже сега казвате: Виждаме, грехът ви остава.

„Проявяването на Божествената сила, която бе дала на слепия и физическо, и духовно зрение, бе оставила фарисеите в още по-дълбока тъмнина... Ако Бог бе направил невъзможно да виждате истината, вашето незнание нямаше да ви носи вина. „Но сега казвате, че виждате“, вие самите вярвате, че можете да виждате, а отхвърляте единственото средство, чрез което бихте могли да получите зрение. При всички, които

осъзнаваха нуждата си, Христос беше дошъл с помощ, която не знаеше граници. Но фарисеите не желаеха да изповядат нуждата си. Те отказаха да дойдат при Христос и затова бяха оставени слепи — слепота, за която сами бяха виновни. Исус каза: „Грехът ви остава!“ *Пак там.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕОВОР

пет., 6 юни

- 1. В какво се опитаха фарисеите да убедят бившия слепец?**
- 2. Кой използваше невярващите фарисеи?**
- 3. Кой помогна на младежа да даде ясни и убедителни отговори?**
- 4. Какво се случи, когато той смело и открито изповяда Христос?**
- 5. Обяснете коя наистина е най-лошата форма на слепота и защо.**

Исус - Добрият Пастир

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Аз съм добрият пастир: добрият пастир полага душата си за овците“ (Йоан 10:11).

Препоръчително четиво: *Копнежът на вековете*, гл. 52, „Божественият Пастир“ (с. 476-484 англ. изд.)

„Христос е едновременно и Вратата, и Пастирът. Той влиза през самия Себе Си. Чрез собствената Си жертва става Пастирът на овците.“ *Копнежът на вековете*, с. 478.

1. КРАДЕЦЪТ И ПАСТИРЪТ

нед., 8 юни

а. Как Исус направи разлика между крадеца и пастира и какъв духовен урок илюстрира Той с това? Йоан 10:1, 2.

Йоан 10:1, 2: *Истина, истина ви казвам, който не влиза през вратата на кошарата на овците, но прескача от другаде, той е крадец и разбойник. 2 А който влиза през вратата, овчар е на овците.*

„Христос приложи тези пророчества [отнасящи се до пастирската мисия на Месията, както е отразена в Исаия 40:9 -11; Псалм 23:1 и Езекил 34:23, 16, 25, 28] към Себе Си и показа контраста между Своя характер и този на Израилевите водачи. Фарисеите току-що бяха изгонили една овца от стадото, защото се бе осмелила да свидетелства за силата на Христос. Те бяха отстранили душа, която истинският Пастир привличаше към Себе Си. С това бяха показали, че са невежи за повереното им дело и недостойни за пастири на стадото. Сега Исус представи контраста между тях и добрия Пастир и посочи Себе Си като истинския Пазач на Господното стадо.“ *Копнежът на вековете*, с. 477.

„Христос ни обича, защото сме безпомощни и зависими.“ *Проповеди и беседи*, т. 1, с. 248.

б. Каква връзка съществува между овците и техния пастир? Йоан 10:3, 4. Как ще се отнесат овците към непознатия? Йоан 10:5.

Йоан 10:3, 4: *Нему вратарят отваря; и овците слушат гласа му; и вика своите овце по име и ги извежда. 4 Когато е изкарал всичките свои, върви пред тях; и овците го следват, защото познават гласа му.*

Йоан 10:5: *А подир чужд човек няма да следват, но ще побягнат от него; защото не познават гласа на чуждите.*

2. ВРАТАТА НА СТАДОТО

пон, 9 юни

а. Как разкри Исус на фарисеите разликата между Себе Си и тях? Йоан 10:7-10.

Йоан 10:7-10: *Тогава Исус пак рече: Истина, истина ви казвам, Аз съм вратата на овцете. 8 Всички, които са дошли преди Мене са крадци и разбойници; но овцете не ги послушаха. 9 Аз съм вратата; през Мене ако влезе някой, ще бъде спасен, и ще влиза, и ще излиза, и паша ще намира. 10 Крадецът влиза само да открадне, да заколи и да погуби: Аз дойдох за да имат живот, и да го имат изобилно.*

„Христос е вратата на Божието стадо. През тази врата са влизали всички Негови деца още от най-ранни векове. В Исус, както е разкрит в първообрази и изобразен чрез символите, както е показан в откровението на пророците, както е разкрит в уроците, дадени на учениците и чрез чудесата Му, извършени за човешките синове, те видяха „Божия Агнец, който носи греха на света“ (Йоан 1:29). И чрез Него те биват довеждани в кошарата на Неговата благодат. Мнозина са представяли други обекти на вяра за света,; церемонии и системи са били измисляни, чрез които хората са се надявали да получат оправдание и мир с Бога и така да намерят вход към Неговата кошара. Но единствената врата е Христос и всички, които поставят нещо друго на Негово място, всички, които се опитват да влязат в кошарата по друг начин, са крадци и грабители.

Фарисеите не бяха влезли през вратата. Те бяха прескочили в кошарата от другаде, а не чрез Христос, и не изпълняваха делото на истинския пастир. Свещениците и управниците, книжниците и фарисеите унищожиха живите пасища и оскверниха изворите на живата вода. Боговдъхновените думи описват точно тези фалшиви пастири: „Не подкрепихте немощната, нито изцелихте болната, не превързахте ранената, не докарахте заблудилата се,... но с насилие и строгост властвувахте над тях“ (Езекил 34:4).“ *Копнежът на вековете, с. 477, 478.*

б. По какво се различава истинският пастир от наемника? Йоан 10:11–13.

Йоан 10:11–13: *Аз съм добрият пастир; добрият пастир живота си дава за овцете. 12 Който е наемник, а не овчар, и не е стопанин на овцете, вижда вълка, че иде, и, като оставя овцете, бяга; и вълкът ги разграбва и разпръсква. 13 Той бяга защото е наемник, и не го е грижа за*

овците.

„Нужни са не само мъже, които могат да проповядват, но и такива, които познават от личен опит тайната на благочестието и които могат да посрещнат неотложните нужди на хората - такива мъже, които осъзнават важността на положението си на служители на Исус и с радост ще поемат кръста, който Той ги е научил как да носят.

Изключително важно е пасторът да общува много със своя народ и така да опознае различните страни на човешката природа. Той трябва да изучава как работи умът, за да може да адаптира ученията си към интелекта на слушателите си. Така ще усвои онази велика братска любов, която имат само онези, които изучават отблизо природата и нуждите на хората.“
Служители на евангелието, с. 191.

3. ИСТИНСКИЯТ ДОБЪР ОВЧАР

вт., 10 юни

а. Каква друга характерна черта на добрия овчар прояви Исус? Йоан 10:14, 15.

Йоан 10:14, 15: Аз съм добрият пастир, и познавам Моите, и Моите Мене познават, 15 също както Отец познава Мене, и Аз познавам Отца; и Аз давам живота Си за овците.

„Както един земен пастир познава овците си, така и Божественият Пастир познава Своето стадо, което е разпръснато по целия свят. „И вие, човеци, сте Мои овце, овците на пасбището Ми и Аз Съм ваш Бог — казва Господ Йехова.“ Исус рече: „Призовах те по име; Мой си ти!“ „Ето, на дланите Си Съм те връзал“ (Езекиил 34:31; Исаия 43:1, 49:16).

Исус ни познава поотделно. Нашите несгоди Го засягат. Той ни познава по име, знае дома, в който живеем, името на всеки един от обитателите му. В някои случаи Той е давал нареждания на Своите слуги да отиват на известна улица в известен град, в определен дом, за да намерят една от Неговите овце.

Всяка душа е така напълно позната на Исус, сякаш е единствената, за която Спасителят е умрял. Тревогите на всеки един докосват сърцето Му. Викът за помощ стига до ушите Му. Той дойде да привлече всички хора към Себе Си. Умолява ги: „Следвай Ме!“, и Неговият Дух работи върху сърцата им, за да ги привлече да дойдат при Него. Мнозина отказват да бъдат привлечени. Исус знае кои са те. Знае също кой с радост слуша Неговия зов и кой е готов да дойде, призован от Неговата пастирска грижа. Той казва: „Моите овце слушат гласа Ми и Аз ги познавам, и те Ме следват.“ Той се грижи за всяка една, сякаш по цялата земя няма друга,

освен нея.” *Копнежът на вековете*, с. 479, 480.

б. За кои други овце Исус показва загриженост? Йоан 10:16.

Йоан 10:16: *И други овце имам, които не са от тая кошара, и тях трябва да доведе; и ще чуят гласа Ми; и ще станат едно стадо с един пастир.*

„Исус мислеше за всички души по света, подведени от лъжепастири. Тези, които копнееше да събере като овце на Своето пасище, бяха разпръснати от вълци. Той каза: „И други овце имам, които не са от тая кошара, и тях трябва да доведе и ще чуят гласа Ми, и ще станат едно стадо с един пастир” (Йоан 10:16).” *Пак там*, с. 483.

„Бог има скъпоценни души във всички църкви и не е наша задача да давае категорични оценки и да съдим изповядващия се за религиозен свят, а в смирение и любов да представим цялата истина такава, каквато е в Исус. Нека хората видят благочестие и преданост, нека видят христоподобен характер и ще бъдат привлечени към истината.“ *Библейски коментар на АСД [Коментари на Е. Г. Уайт]*, т. 4, с. 1184.

4. БОЖЕСТВЕНА СИЛА

ср. 11 юни

а. Каква божествена сила заяви Исус, че притежава? Йоан 10:17, 18.

Йоан 10:17, 18: *Затова Ме люби Отец, защото Аз давам живота Си, за да го взема пак. 18 Никой не Ми го отнема, но Аз от Себе Си го давам. Имам право да го дам, и имам право пак да го взема. Тая заповед получих от Отца Си.*

„Затова Ме люби Отец, защото Аз давам живота Си, за да го взема пак.” С други думи, Моят Отец така ви е обикнал, че дори и Мен обича повече заради това, че давам живота Си, за да ви изкупя. Като ставам ваш заместник и поръчител, като отдавам Своя живот и вземам вашите слабости и вашите престъпления, Аз ставам по-скъп на Моя Отец.

„Аз давам живота Си и мога да го взема отново. Никой човек не може да Ми го отнеме, но Аз сам го давам. Имам власт да го дам, имам власт да го взема отново.” Макар като член на човешкото семейство да бе смъртен, като Бог Той бе изворът на живот за света. Можеше да удържи на атаката на смъртта и да откаже да ѝ се подчини, но доброволно отдаде живота Си, за да донесе живот и безсмъртие. Той понесе греха на света, изтърпя проклятието му, даде живота Си като жертва, за да не умрат хората завинаги. „Той наистина понесе печалта ни, и със скърбите ни се натовари...”

Но Той биде наранен поради нашите престъпления, бит биде поради нашите беззакония; на Него дойде наказанието докарващо нашия мир, и с Неговите рани ние се изцелихме. Всички ние се заблудихме както овце, отбихме се всеки в своя път; и Господ възложи на Него беззаконието на всички ни“ (Исаия 53:4-6).“ *Копнежът на вековете*, с. 483, 484.

б. Какво кара хората да следват Христос? Йоан 10:27; 1 Йоан 4:10, 19.

Йоан 10:27: Моите овце слушат гласа Ми, и Аз ги познавам, и те Ме следват.

1 Йоан 4:10, 19: В това се състои любовта, не че ние сме възлюбили Бога, но че Той възлюби нас и прати Сина Си като умилостивение за греховете ни. 19 Ние любим [Него], защото първо Той възлюби нас.

„Не страхът от наказание или надеждата за вечна награда кара учениците на Христос да Го следват. Те виждат неподобната любов на Спасителя, разкрита чрез Неговия осветен път на земята от яслата на Витлеем до Голготския кръст. И тази гледка привлича, смекчава и подчинява душата. Любовта се събужда в сърцата на онези, които Го съзерцават. Те чуват гласа Му и Го следват.“ *Пак там*, с. 480.

„Като помислим за Неговия живот на земята и жертвата Му за нас, за делото Му в небето като наш застъпник и за жилищата, които е приготвил за всички, които Го обичат, можем само да възкликнем: „О, каква височина и дълбочина на Христовата любов!“ *Деяния на апостолите*, с. 334.

5. УВЕРЕНОСТ ЗА ВЕЧНО СПАСЕНИЕ

чет., 12 юни

а. Каква увереност дава Исус на овцете Си? Йоан 10:28, 29.

Йоан 10:28, 29: И Аз им давам вечен живот; и те никога няма да загинат, и никой няма да ги грабне от ръката Ми. 29 Отец Ми, Който Ми ги даде, е по-голям от всички; и никой не може да ги грабне от ръката на Отца.

„Макар че сега е възнесен в присъствието на Бога и споделя трона на всемира, Исус не е загубил Своя съчувстващ характер. Днес същото нежно, състрадателно сърце е отворено за стенанието на човечеството. Днес ръката, която бе прободена, е протегната да благославя по-изобилно Неговия народ, който е по света. „И те никога няма да загинат и никой няма да ги грабне от ръката Ми.“ Душата, предала се на Христос, е по-скъпоценна в очите Му от целия свят. Спасителят би преминал през агонията на Голгота дори ако с това щеше да спаси само една душа за

Своего царство. Той никога не ще изостави човека, за когото е умрял. Ще държи здраво Своите последователи, освен ако те не предпочетат да Го изоставят.“ *Копнежът на вековете*, с. 480-483.

б. Върху какво почива нашата духовна сигурност и увереност в спасението? Римляни 8:31–39.

Рим. 8:31-39: И тъй, какво да кажем за това? Ако Бог е откъм нас, кой ще бъде против нас? 32 Оня, Който не пожали Своя Син, но Го предаде за всички ни, как не ще ни подари заедно с Него и всичко? 33 Кой ще обвини Божиите избрани? Бог ли, Който ги оправдава? 34 Кой е оня, който ще ги осъжда? Христос Исус ли, Който умря, а при това и биде възкресен от мъртвите, Който е от дясната страна на Бога, и Който ходатайствува за нас? 35 Кой ще ни отлъчи от Христовата любов? Скръб ли, или утеснение, гонение или глад, голота, беда, или нож? 36 (Защото, както е писано: „Убивани сме заради Тебе цял ден; Считани сме като овце за клане“). 37 Не; във всичко това ставаме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил. 38 Понеже съм уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито власти, нито сегашното, нито бъдещето, нито сили, 39 нито височина, нито дълбочина, нито кое да било друго създание ще може да ни отлъчи от Божията любов, която е в Христа Исуса, нашия Господ.

„В горните дворове Христос се застъпва за Своята църква, застъпва се за онези, за които е платил изкупителната цена с кръвта Си. Векове, епохи никога не могат да понижат стойността на Неговата изкупителна жертва. Нито живот, нито смърт, нито височина, нито дълбочина могат да ни отделят от любовта на Бога, която е в Христос Исус. Не защото ние се държим за Него толкова здраво, а защото Той ни държи. Ако нашето спасение зависеше от собствените ни усилия, ние не бихме могли да се спасим, но то зависи от Този, Който стои зад всички обещания. Ние може видимо слабо да се държим за Него, но любовта Му е любов на по-големия брат и докато ние поддържаме близост, никой не може да ни грабне от ръката Му.“ *Деянията на апостолите*, с. 552, 553.

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕОВОР

пет., 13 юни

1. Обяснете разликата в поведението между пастира и крадеца.
2. Чрез кой друг символ Исус представи себе Си?
3. Как се държат истинските пастири с овцете си?
4. Защо овцете следват овчаря, а не непознатия?
5. Обяснете как можем да бъдем уверени в спасението.

Исус и Лазар

ТЕСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Скъпоценна е пред Господа смъртта на светиите Му“ (Псалм 116:15).

Препоръчително четиво: *По стъпките на Великия лекар, гл. „Грижа за болните“, подзаглавие „В болничната стая“ (с. 219-224 англ. изд.)*

„В Христос е животът, изначалният, незаеет от никого и не произтичащ от никого... Божествеността на Христос е уверението на вярващия за вечен живот.“ *Копнежът на вековете, с. 530.*

1. СЕМЕЙСТВОТО ВЪВ ВИТАНИЯ

нед., 15 юни

а. Какви ученици имаше Исус в град Витания? Йоан 11:5.

Йоан 11:5: А Исус обичаше Марта, и сестра ѝ, и Лазара.

„Сърцето Му [на Христос] бе силно привързано към семейството във Витания и за един негов член бе извършено най-чудното от делата Му.

Исус почиваше често в дома на Лазар. Спасителят нямаше собствен дом. Зависим бе от гостоприемството на Своите приятели и ученици и много пъти, когато беше уморен и жадуваше за приятелско общуване, се приютяваше с радост в този мирен дом далеч от подозренията и завистта на яростните фарисеи. Тук Той намираще искрено гостоприемство и чисто, свято приятелство. Тук можеше да говори с простота и свършено свободно, защото знаеше, че думите Му ще бъдат разбрани и оценени.“ *Копнежът на вековете, с. 524.*

б. В какви домове присъства Бог със Своите най-отбрани благословения? Притчи 3:33 (последна част).

Притчи 3:33 (последна част): А Той благославя жилището на праведните.

„Нашият Спасител ценеше тих дом и заинтересовани слушатели. Копнееше за човешка топлина, гостоприемство и съчувствие. Приелите небесните наставления, които Той беше винаги готов да даде, биваха благословени изобилно.“ *Пак там.*

а. Какви действия предприеха сестрите на Лазар, когато брат им се разболя сериозно и какъв отговор получиха? Йоан 11:1-4.

Йоан 11:1-4: Един човек на име Лазар, от Витания, от селото на Мария и на сестра ѝ Марта, беше болен. 2 (А Мария, чийто брат Лазар беше болен, бе оная, която помаза Господа с миро и отри нозете Му с косата си). 3 И тъй, сестрите пратиха до Него да Му кажат: Господи, ето този, когото обичаш, е болен. 4 А Исус, като чу това, рече: Тази болест не е смъртоносна, но е за Божията слава, за да се прослави Божият Син чрез нея.

„Лазар се разболя внезапно и сестрите му изпратиха вест до Спасителя: „Господи, ето този, когото обичаш, е болен.“ Те видяха как жестоката болест сграбчи техния брат, но знаеха, че Христос може да лекува всички болести. Вярваха, че Той ще им съчувства в тяхната беда, затова не Го помолиха да дойде незабавно, а само изпратиха поверителна вест: „ето, този, когото обичаш, е болен.“ Смятаха, че ще им отговори веднага и ще ги посети, щом дойде във Витания.

С нетърпение очакваха вест от Исус. Докато искрицата живот още тлеше в брат им, те се молеха и бдяха за идването на Исус. Но вестителят се върна без Него. Донесе само вестта: „Тази болест не е смъртоносна.“ И те се хванаха за надеждата, че Лазар ще живее. Нежно се опитваха да говорят думи на надежда и кураж на почти изпадналия в безсъзнание страдалец.“ *Копнежът на вековете, с. 525, 526.*

б. Опишете Христовите думи и действия през следващите няколко дни. Йоан 11:5-8.

Йоан 11:5-8: А Исус обичаше Марта, и сестра ѝ, и Лазара. 6 Тогава откак чу, че бил болен, престоя два дни на мястото, гдето се намираше. 7 А подир това, каза на учениците: Да отидем пак в Юдея. 8 Казват Му учениците: Учителю, сега юдеите искаха да Те убият с камъни, и пак ли там отиваш?

„През двата дни Христос, изглежда, бе забравил за новината, защото не говори нищо за Лазар. Учениците мислеха за Йоан Кръстител — предвестника на Исус. Те се чудеха защо Той, Който имаше сила да извършва големи чудеса, бе позволил Йоан да тлее в затвора и да умре от насилствена смърт. Като притежаваше толкова голяма мощ, защо не спаси Йоановия живот? Този въпрос бе задаван често от фарисеите, които представяха смъртта на Йоан като неоспоримо доказателство срещу

Христовото твърдение, че е Божи Син. Спасителят бе предупредил учениците Си за тежки изпитания, загуби и преследвания. Щеше ли да ги изостави в тежки изпитания? Някои се усъмниха дали не са се заблудили в Неговата мисия. Всички бяха дълбоко разтревожени...

Учениците се питаха защо, ако ще отива в Юдея, Той бе чакал два дни. Но тревогата за Христос и за самите тях напълно зае мислите им. В пътя, по който Той бе готов да тръгне, не виждаха нищо друго освен опасност." *Пак там*, с. 526, 527.

3. РАЗОЧАРОВАНИЕТО СЕ ОБРЪЩА В НАДЕЖДА вт., 17 юни

а. Какво вечно послание можем да извлечем от начина, по който Христос се справи със сложния наниз от събития около болестта на Лазар? Йоан 11:9, 10.

Йоан 11:9, 10: Исус отговори: Нали има дванадесет часа в деня? Ако ходи някой денем, не се препъва, защото вижда виделината на тоя свят. 10 Но ако ходи някой нощем, препъва се, защото не е осветлен.

„Онези, които са могли да бъдат съработници с Христос, но са отхвърлили с презрение Божиите пратеници и тяхната вест, ще загубят своята духовна опора и ориентация. Ще ходят в тъмнина, без да знаят в какво се спъват. Таква са готови да бъдат измамени от заблудите на последния ден. Умовете им са заети с маловажни интереси и те пропускат благословената възможност да се свържат с Христос и да бъдат работници заедно с Бога.“ *Основи на християнското възпитание*, с. 471.

б. Какво удивително откровение даде Исус на учениците Си, а как изтълкуваха те Неговите думи? Йоан 11:11, 12.

Йоан 11:11, 12: Това изговори, и подир туй им каза: Нашият приятел Лазар заспа; но Аз отивам да го събудя. 12 Затова учениците Му рекоха: Господи, ако е заспал, ще оздравее.

„Това изговори и подир туй им каза: Нашият приятел Лазар заспа, но Аз отивам да го събудя.“ „Нашият приятел Лазар заспа.“ Колко трогателни думи! С какво съчувствие са изпълнени! При мисълта за опасността, която техният Учител беше готов да Си навлече, като отидеше в Ерусалим, учениците почти бяха забравили скърбящото семейство във Витания. Но Христос не бе го забравил. Учениците се почувстваха укорени. Те се бяха разочаровали, защото Той не отговори веднага на известието за Лазар. Изкушиха се да мислят, че не е обичал толкова топло него и сестрите му, както те смятаха, иначе би трябвало да побърза да тръгне с вестителя.

Но думите „нашият приятел Лазар заспа“ събудиха добри мисли в умовете им. Убедиха се, че Христос не бе забравил страдащите Си приятели.” *Копнежът на вековете*, с. 527.

в. Обяснете какво всъщност означаваха думите на Христос. Йоан 11:13, 14.

Йоан 11:13, 14: Но Исус бе говорил за смъртта му; а те мислеха, че говори за почиване в сън. 14 Тогава Исус им рече ясно: Лазар умря.

„Христос представя смъртта пред Своите вярващи чада като сън. Техният живот е скрит с Христос в Бога и докато последната тръба не затръби, всички, които умират, ще спят в Него.“ *Пак там*.

4. ЧАКАНЕ, ЧАКАНЕ, ЧАКАНЕ

ср., 18 юни

а. Защо Исус остана далеч от Витания дори когато разбра, че Лазар е починал? Йоан 11:15.

Йоан 11:15: И заради вас, радвам се, че не бях там, за да повярвате; обаче, нека да отидем при него.

„Учениците се учудиха, когато Христос рече: „Лазар умря. И... радвам се, че не бях там.” По Свой избор ли Спасителят избягна дома на страдащите Си приятели? Изглеждаше, че Мария, Марта и умиращият Лазар бяха оставени сами. Но те не бяха сами. Исус видя цялата обстановка и след смъртта на Лазар скърбящите сестри бяха подкрепени от Неговата благодат. Прозря скръбта в сърцата им, когато брат им се бореше със своя силен враг смъртта. Той чувстваше мъката им, когато каза на учениците Си: „Лазар умря.” Но не мислеше само за Своите обичани във Витания. Христос трябваше да се погрижи за подготовката на учениците Си. Те трябваше да бъдат Негови представители в света, за да може благословието на Отца да обхване всички. Заради тях допусна Лазар да умре. Ако го бе възстановил от болестта, чудото, което е най-положителното доказателство за Неговия Божествен характер, нямаше да бъде извършено.” *Копнежът на вековете*, с. 528.

б. Какво трябва да осъзнаем от начина, по който Великият Изцелител позволи Лазар, Неговият приятел, да се разболеете тежко и на практика да умре? 1 Коринтяни 15:17–19; Псалм 18:28.

1 Коринт. 15:17-19: И ако Христос не е бил възкресен, суетна е вашата вяра, вие сте още в греховете си. 18 Тогава и тия, които са починали

в Христа, са погинали. 19 Ако само в този живот се надяваме на Христа, то от всичките човеци ние сме най-много за съжаление.

Пс. 18:28: *Защото Ти ще запалиш светилото ми; Господ Бог мой ще озари тъмнината ми.*

„Работата на [Христос] не се простираше само до демонстриране на Неговата власт над болестите. Той използва всяко изцелително дело като повод за всаждане в сърцето на божествените принципи на Своята любов и благодат.“ *Съвети върху здравето, с. 249.*

„Ако Христос беше в стаята на болния, Лазар нямаше да умре, защото Сатана нямаше да има сила над него. Смъртта не можеше да отправи своята стрела към Лазар в присъствието на Животодателя. Затова Христос остана настрана. Той остави врага да приложи силата си, за да го отблъсне като победен враг. Допусна Лазар да попадне във властта на смъртта и страдащите сестри да видят брат си положен в гроба. Христос знаеше, че докато гледат мъртвото лице на брат си, вярата им в Изкупителя ще бъде изпитана жестоко. Но Той знаеше също, че като преминават през това изпитание, вярата им ще грейне с още по-голяма сила. Той понесе всичката болка и скръб, които те изтърпяха. Обичаше ги не по-малко, макар да се бавеше, но знаеше, че за тях, за Лазар, за самия Него и за учениците трябваше да бъде извоювана победа.“ *Копнежът на вековете, с. 528.*

5. НЕВИНАГИ СПОРЕД ОЧАКВАНИЯТА НИ...

вт., 19 юни

а. Какво трябва винаги да имаме предвид относно смъртта на верните Божии служители, независимо от това по какъв начин настъпва? Псалм 116:15. Посочете пример.

Пс. 116:15: *Скъпоценна е пред Господа Смъртта на светиите Му.*

„На Елисей не бе дадено да последва учителя си в огнена колесница. Бог допусна да бъде съкрушен от продължителна болест. През дългите часове на човешка слабост и страдание вярата му се държеше здраво за Божиите обещания и той винаги виждаше около себе си небесни вестители, носещи утеха и мир... Вярата му узря в непоколебимо доверие в Бога. Когато смъртта го повика, бе готов да си почине от делата си.“ *Пророци и царе, с. 263, 264.*

б. Какво се случи във Витания преди пристигането на Исус и кой друг бе там, когато Той дойде? Йоан 11:17–19.

Йоан 11:17-19: *И тъй, като дойде Исус, намери, че Лазар бил от четири дни в гроба. 18 А Витания беше близо до Ерусалим, колкото петнадесет стади; 19 и мнозина от юдеите бяха при Марта и Мария да ги утешават за брат им.*

„С отлагането на отиването при Лазар Христос целеше да покаже милост към онези, които не бяха Го приели. Бавеше се, защото искаше чрез възкресяването на Лазар от мъртвите да даде на Своя упорит, невярващ народ още едно доказателство, че наистина Той е „Възкресението и Животът“. Исус не искаше да се предаде, че има още надежда за народа, за бедните изгубени овце от Израилевия дом. Сърцето Му се късаше от тяхната непокаяност. В милостта Си Той реши да им даде още едно доказателство, че е Възстановителят, че само Той може да дава живот и безсмъртие. Това щеше да бъде доказателство, което свещениците нямаше да могат да изтълкуват фалшиво. Ето защо се забави да отиде във Витания. Това велико чудо — възкресението на Лазар, трябваше да постави Божия печат върху Неговото дело и върху твърдението, че притежава Божественост.“ *Копнежът на вековете, с. 529.*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕОВОР

пет., 20 юни

1. Кои бяха членовете на семейството на Лазар?
2. Защо Исус не изпълни молбата на Своите приятели незабавно?
3. Каква беше реакцията на учениците към отношението и поведението на Христос в тази ситуация?
4. Как вярващите в Христос би следвало да гледат на смъртта?
5. С каква цел Христос позволи Лазар да умре?

Възкресението и животът

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: „Исус ѝ рече: Аз съм възкресението и живота; който вярва в Мене, ако и да умре, ще живее“ (Йоан 11:25).

Препоръчително четиво: *Избрани вестии, кн. 1, раздел V „Христос и доктрините“, гл. 43 „Животодаателят Христос“ (с. 296-300 англ. изд.)*

„Вярващият отдава малко значение на смъртта. Христос говори за нея, като че тя е само кратък момент... За християнина смъртта е само сън, момент на мълчание и тъмнина. Животът е скрит с Христос в Бога...“ *Копнежът на вековете, с. 787.*

1. ИСУС ВЪВ ВИТАНИЯ

нед., 22 юни

а. Когато чу, че Исус идваше към Витания, какво направи Марта и какво убеждение изрази тя? Йоан 11:20–22.

Йоан 11:20-22: *Марта, прочее, като чу, че иде Исус, отиде да Го посрещне; а Мария още седеше в къщи. 21 Тогавя Марта рече на Исуса: Господи, да беше Ти тука, не щеше да умре брат ми. 22 Но и сега зная, че каквото и да поискаш от Бога, Бог ще Ти даде.*

„Сред жалеещите приятели бяха роднините на семейството, измежду които имаше хора, заемащи високи и отговорни постове в Ерусалим. Сред тях бяха и някои от най-горчивите врагове на Христос. Той знаеше техните намерения и затова не отиде веднага там. Вестта бе предадена на Марта така незабелязано, че другите в стаята не я чуха....

Марта побърза да срещне Исус със сърце, разкъсвано от противоречиви чувства. На изразителното Му лице прочете същата благост и любов, които то бе изразявало винаги. Доверието ѝ в Него не бе променено, но си мислеше за любимия брат, когото Исус също бе обичал. С мъка, бушуваша в сърцето за това, че Христос не бе дошъл по-рано, и с надежда, че дори и сега би могъл да направи нещо, за да ги утеши, тя каза: „Господи, да беше Ти тука, нямаше да умре брат ми.“ Отново и отново сред врявата, създадена от оплаквачките, сестрите бяха повтаряли тези думи.

С човешко и божествено съчувствие Исус погледна нейното скръбно и измъчено лице. Марта нямаше намерение да разказва за преживяното. Всичко бе изразено с трогателните думи: „Господи, да беше

Ти тука, нямаше да умре брат ми!“ Но като гледаше това излъчващо любов лице, тя добави: „Но и сега зная, че каквото и да поискаш от Бога, Бог ще Ти даде!“ *Копнежът на вековете*, с. 529, 530.

2. ВЪРХОВНОТО ОБЕЩАНИЕ ЗА НАДЕЖДА

пон., 23 юни

а. Исус какво увери Марта? Йоан 11:23. Тя по какъв начин схвана тези думи? Йоан 11:24.

Йоан 11:23: Казва ѝ Исус: Брат ти ще възкръсне.

Йоан 11:24: Казва Му Марта: Зная, че ще възкръсне във възкресението на последния ден.

„Исус окуражи вярата ѝ с думите: „Брат ти ще възкръсне!“ Неговият отговор нямаше за цел да вдъхне надежда за непосредствена промяна. Той насочи мислите на Марта по-далеч от сегашното възстановяване на брат ѝ и ги съсредоточи върху възкресението на праведните. Направи това, за да може във възкресението на Лазар тя да види обещание за възкресението на всички праведни мъртви и уверение, че то ще се осъществи чрез силата на Спасителя.

Марта отговори: „Зная, че ще възкръсне във възкресението на последния ден!“ *Копнежът на вековете*, с. 530

б. Кои думи каза Исус, за да потвърди убеждението на Марта? Йоан 11:25; 1 Йоан 5:12.

Йоан 11:25: Исус ѝ рече: Аз съм възкресението и живота; който вярва в Мене, ако и да умре, ще живее;

1 Йоан 5:12: Който има Сина, има тоя живот; който няма Божия Син, няма тоя живот.

„Като се опитваше все още да даде правилна насока на нейната вяра, Исус заяви: „Аз съм Възкресението и Животът!“ В Христос е животът, изначалният, незает от никого и не произтичащ от никого. „Който има Сина, има тоя живот“ (1Йоаново 5:12). 1 Йоан 5:12. Божествеността на Христос е уверението на вярващия за вечен живот.“ Пак там.

в. Кое обещание е основата на нашата надежда отвъд гроба и как убеждението на Марта беше свързано с Христовото чудо? Йоан 5:26; 11:26, 27.

Йоан 5:26: Защото, както Отец има живот в Себе Си, също така е дал и на Сина да има живот в Себе Си;

Йоан 11:26, 27: *И никой, който е жив и вярва в Мене, няма да умре до века. Вярваш ли това? 27 Казва му: Да Господи, вярвам, че Ти си Христос, Божият Син, Който има да дойде на света.*

„Сега Христос насочи погледа Си към времето на Своето второ идване. Тогава праведните мъртви ще бъдат възкресени нетленни и живите праведни ще бъдат пренесени на небето, без да видят смърт. Чудото, което Христос се готвеше да извърши като възкреси Лазар от мъртвите, щеше да символизира възкресението на всички праведни мъртви. Чрез Своето слово и дела Той заяви, че е Авторът на възкресението. Този, Който скоро щеше да умре на кръста, стоеше с ключовете на смъртта, победител над гроба и уверяваше в Своето право и сила да дава вечен живот.” *Пак там.*

3. ИСУС СЕ ПРОСЪЛЗЯВА

вт., 24 юни

а. Опишете действията и думите на поразената от скръб Мария. Йоан 11:28–32.

Йоан 11:28-32: *И като рече това, отиде да повика скришом сестра си Мария, казвайки: Учителят е дошъл и те вика. 29 И тя, щом чу това, стана бързо и отиде при Него. 30 Исус още не беше дошъл в селото, а беше на мястото, гдето Го посрещна Марта. 31 А юдеите, които бяха с нея в къщи и я утешаваха, като видяха, че Мария стана бързо и излезе, отидоха подире ѝ, като мислеха че отива на гроба да плаче там. 32 И тъй, Мария, като дойде там гдето беше Исус и Го видя, падна пред нозете Му и рече Му: Господи, да беше Ти тука, нямаше да умре брат ми.*

б. Когато Исус видя Мария и някои от юдеите да плачат, как отреагира и защо? Йоан 11:33–35.

Йоан 11:33-35: *Исус, като я видя, че плаче, и юдеите, които я придружаваха, че плачат, разтъжи се в духа си и се смути. 34 И рече: Где го положихте? Казват Му: Господи, дойди и виж. 35 Исус се просълзи.*

„Исус, като я видя, че плаче, и юдеите, които я придружаваха, че плачат, разтъжи се в духа Си и се смути.” Той четеше в сърцата на всички събрани. Видя, че много, които изразяваха външна скръб, само се преструваха. Знаеше, че някои от присъстващите, които сега изразяваха лицемерна скръб, щяха не след дълго да планират смъртта не само на могъщия Чудотворец, но и на този, който сега щеше да бъде възкресен от мъртвите. Христос можеше да сваля от тях булото на престорена скръб, но възпря праведното Си негодувание. Той не изрече думите, които би могъл да изрече с пълно право заради тази, която Го обичаше, която беше колени-

чила в нозете Му в скръб и която наистина вярваше в Него.

„Где го положихте?“ — попита Той. „Те Му казаха: Господи, дойди и виж!“ Отправиха се заедно към гроба. Това бе тъжна сцена. Лазар беше много обичан и сестрите му плачеха за него с разкъсани сърца, и тези, които бяха негови приятели, смесваха сълзите си със сълзите на опечалените сестри. При тази картина на човешко страдание и от факта, че опечалените приятели оплакват мъртвия, докато Спасителят на света стоеше до тях, „Исус се просълзи“. Макар че беше Божи Син, Той имаше човешко естество и се вълнуваше от човешката скръб. Неговото добро и милостиво сърце е винаги будно за съчувствие поради човешкото страдание. Той плаче с всички, които плачат, и се радва с всички, които се радват.“ *Копнежът на вековете*, с. 533.

в. Как този момент от живота на Исус следва да бъде пример за нас? Римляни 12:15.

Рим. 12:15: Радвайте се с ония, които се радват; плачете с ония, които плачат.

„Чудесният пример на Христос, несравнимата нежност, с която Той се отнасяше към хората - плачеше с плачещите и се радваше с радващите се - би трябвало да окаже дълбоко влияние върху характера на всички, които Го следват искрено. С мили думи и дела те ще се опитват да направят пътя за уморените крака по-лек.“ *По стъпките на Великия лекар*, с. 157, 158.

4. СЪТРУДНИЧЕСТВО МЕЖДУ БОГА И ЧОВЕКА

ср., 25 юни

а. Какво нареди Исус на хората, които стояха около Него? Йоан 11:39 (първа част). Как отреагира Марта и какво ѝ каза Исус? Йоан 11:39 (последна част).

Йоан 11:39 (първа част): Казва Исус: Отместете камъка.

Йоан 11:39 (последна част): Марта, сестрата на умрелия, Му казва: Господи, смърди вече, защото е от четири дни в гроба.

„Когато Господ започне да извършва определено дело, Сатана подтиква някого да се противопостави. „Отмахнете камъка!“ — каза Христос. „Доколкото е възможно, подгответе пътя за Моето дело!“ Но положителната и амбициозна натура на Марта пак се прояви. Тя не пожела разлагачното се тяло да бъде видяно. Човешкото сърце бавно схваща Христовите думи, а вярата на Марта не бе схванала истинското значение на Неговото обещание.

Христос я укори, но думите Му бяха изговорени с много голяма нежност: „Не рекох ли ти, че ако повярваш, ще видиш Божията слава?“ „Защо трябва да се съмняваш в Моята сила? Защо се възпротивяваш на Моите изисквания? Имаш Моето Слово, ако му повярваш, ще видиш Божията слава.“ Естествените невъзможности не могат да попречат на делото на Всемогщия. Скептицизмът и неверието не са смирение. Безусловната вяра в Христовото слово е истинско смирение, истинско себеотдаване.

„Отмахнете камъка!“ Христос можеше да заповяда на камъка да се отмести и той би послушал гласа Му. Можеше да заповяда на ангелите, които бяха близо до Него, да сторят това. При думите Му невидими ръце можеха да отместят камъка. Но той трябваше да бъде отстранен от човешки ръце. Така Христос щеше да покаже, че човешкото естество трябва да сътрудничи на Божеството. Това, което човешката сила може да извърши, Божията не е призвана да стори. Бог изисква помощта на човека. Той го укрепва, сътрудничи с него, когато човекът употребява силите и способностите, които Бог му е дал.” *Копнежът на вековете, с. 535.*

6. Кои думи на Христос деликатно изобличават неверието ни днес? Йоан 11:40.

Йоан 11:40: Казва ѝ Исус: Не рекох ли ти, че ако повярваш ще видиш Божията слава?

„Но мнозина нямат жива вяра. Затова и не виждат повече от Божията сила. Тяхната слабост е резултат на неверието им... Планират и съчиняват проекти, но малко се молят и истинското им доверие в Бога е ограничено. Мислят си, че имат вяра, но тя е само моментен импулс. Като не осъзнават собствената си нужда или готовността на Бог да дава, те не постоенстват в изказване на молбите си пред Него.” *Притчи Христови, с. 145, 146.*

5. ИСУС ВЪЗКРЕСЯВА ЛАЗАР

чет., 26 юни

а. Каква молитва отправи Исус край гроба? Йоан 11:41, 42.

Йоан 11:41, 42: И тъй, отместиха камъка. А Исус подигна очи нагоре и рече: Отче, благодаря Ти, че Ме послуша. 42 Аз знаех, че Ти винаги Ме слушаш; но това казах заради народа, който стои наоколо, за да повярват, че Ти си Ме пратил.

„Заповедта бе изпълнена. Камъкът бе отместен. Всичко бе сторено открито и целенасочено. На всички бе дадена възможността да видят, че

не е извършена никаква измама. Там, в каменния гроб, лежеше тялото на Лазар, студено и в смъртна неподвижност. Виковете на оплаквачките се смълчаха. Присъстващите застанаха около гробницата изненадани и изпълнени с очакване да видят какво ще последва...

Но тук Христос твърдеше, че Бог е Негов Отец и заяви с пълна увереност, че Той е Божият Син." *Копнежът на вековете*, с. 535, 536.

б. С какви думи Исус възкреси Лазар? Йоан 11:43. Какво се случи на мига? Йоан 11:44.

Йоан 11:43: Като каза това, извика със силен глас: Лазаре, излез вѐн!

Йоан 11:44: Умрелият излезе, с ръце и нозе повити в саван, и лицето му забрадено с кръпа. Исус им каза: Разпвийте го и оставете го да си иде.

„Неговият [на Христос] глас, ясен и всепроникващ, прониза ухото на мъртвия. Докато произнасяше думите, Божеството проблесна през човешкото естество. На лицето Му, осветено от Божията слава, народът видя уверението за силата Му. Всички очи се бяха вперили във входа на пещерата. Всяко ухо бе напрегнато, за да долови и най-слабия звук. Със силен и мъчителен интерес всички очакваха изпита за Христовата Божественост, доказателството, което да оправдае Неговото твърдение, че е Божи Син, или да угаси надеждата завинаги.

В тихия гроб настъпи раздвижване и този, който бе мъртъв, застана на входа на гробницата... Човекът трябва да работи за съшовете си. Лазар бе освободен и застана пред събраните не като човек, отслабнал от болестта и със слаби, треперещи крайници, но като човек в силата на живота, пълен с енергията на благородна мъжественост. Очите му гreeха с интелигентност и с любов към неговия Спасител. Той се хвърли с преклонение пред нозете на Исус." *Пак там*, с. 536.

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕОВОР

пет., 27 юни

1. Опишете увереността, която сестрите на Лазар имаха в Исус.
2. Какво обеща Исус на Марта, на Мария и на всички вярващи?
3. Защо Исус се просълзи?
4. Как в това чудо човекът си сътрудничесе с Бога?
5. Опишете действията на Лазар, когато Исус го повика.

ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО

АПРИЛ	МАЙ	ЮНИ
5 - 19:56 ч.	3 - 20:28 ч.	7 - 21:01 ч.
12 - 20:04	10 - 20:35	14 - 21:04
19 - 20:12	17 - 20:43	21 - 21:07
26 - 20:20	24 - 20:50	28 - 21:07
	31 - 20:56	

Корекция на залезите в минути
за някои градове в България (спрямо София)

Благоевград	+ 1	Плевен	- 5
Бургас	- 17	Пловдив	- 6
Варна	- 18	Разград	- 13
В. Търново	- 9	Русе	- 10
Видин	+ 2	Силистра	- 16
Враца	- 1	Сливен	- 12
Габрово	- 8	Смолян	- 6
Добрич	- 18	Ст. Загора	- 9
Кюстендил	+ 3	Търговище	- 13
Кърджали	- 8	Хасково	- 9
Ловеч	- 6	Шумен	- 14
Монтана	0		

Събота, 5 април 2025 г. е ден за всеобщ пост, за молитва, за лично освещение и за успеха на Божието дело.

ПРОГРАМА

за общообразователния час в събота

след обед

През това тримесечие ще продължим с изучаването на книгата „Ум, характер, личност“, том 4

АПРИЛ

05.04. Гериатрия - гл. 83	164-171
12.04. Справяне с емоциите - гл.84 - част 1 .	173-176
19.04. Справяне с емоциите - гл.84 - част 2 .	177-179
26.04.	
Благодарствен час	

МАЙ

	180-185
03.05. Съветване - гл.85 - част 1	186-191
10.05. Съветване - гл.85 - част 2	192-197
17.05. Споделяне на поверителни неща-гл.86	198-205
24.05. Психология и богословие	
31.05. Благодарствен час	

ЮНИ

07.06. Негативни влияния върху ума - гл.88 .	206-212
14.06. Положит. влияния върху ума - гл.89-ч.1	213-217
21.06. Положит. влияния върху ума - гл.89-ч.2	218-222
28.06. Благодарствен час	

Програма за сутрешно и вечерно богослужение

АПРИЛ

Дата	Ден	Сутрешно Богослужение	Вечерно Богослужение
1	вторник	Експисиаст 8:5, 12	Исаия 63:8, 9
2	сряда	1Коринт. 16:13, 14	2Тимотей 4:16-18
3	четвъртък	Исаия 35:3, 4	Притчи 19:23
4	петък	Филипяни 2:3-8	Молитвен час
5	събота	Йоил 2:1, 11-13	Залез: 19:56 ч.
6	неделя	2Коринтяни 5:9, 10	Псалм 25:16-18,20,21
7	понеделник	Матей 7:7-12	Йов 23:11, 12
8	вторник	Ефесяни 6:6-8	Деяния 2:40, 42
9	сряда	Еремия 5:11	Псалм 19:21, 23
10	четвъртък	Йоан 6:33-35, 37	2Кор. 2:14-17
11	петък	Галатяни 6:9, 10	Молитвен час
12	събота	Исаия 2:2, 3	Залез: 20:04 ч.
13	неделя	Псалм 68:19, 20	Захария 3:3-7
14	понеделник	1Йоаново 3:19-22	Даниил 3:28
15	вторник	Псалм 24:12, 14	Левит 26:3,4,6,12
16	сряда	Исаия 26:7-9	Марк 10:28-31
17	четвъртък	Псалм 109:26, 27, 30	Съдии 10:10-16
18	петък	Деяния 13:47	Молитвен час
19	събота	Псалм 85:6-8	Залез: 20:12 ч.
20	неделя	Йоан 8:12	Захария 10:1
21	понеделник	Псалм 104:33, 34	Лука 19:5-10
22	вторник	Деяния 10:34, 35	Еремия 14:22
23	сряда	Матей 15:10, 19	Деяния 14:22
24	четвъртък	1Царе 1:17	Псалм 77:2-12
25	петък	2Лет. 31:20, 21	Молитвен час
26	събота	Евреи 10:19-25	Залез: 20:20 ч.
27	неделя	Изход 13:21, 22	Лука 12:47,48
28	понеделник	Притчи 9:6, 10	Исаия 44:21,22
29	вторник	Матей 25:13-19	Псалм 51:9-12
30	сряда	Второз. 7:17-19, 21	Езекиил 30:1-3

МАЙ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	четвъртък	Второз. 8:2, 3, 5, 6	2Лет. 7:14-16
2	петък	Тит 3:8	Молитвен час
3	събота	Исая 60:21, 22	Залез: 20:28 ч.
4	неделя	Битие 35:2	Лука 7:44-50
5	понеделник	3Царе 2:3	Йоан 14:15-18
6	вторник	Исус Навин 24:14-16	Даниил 3:28
7	сряда	Псалм 34:17-19	Откр. 3:17-19
8	четвъртък	2Коринтяни 10:17,18	Еремия 33:14-16
9	петък	Битие 26:3-5	Молитвен час
10	събота	Исая 2:1-5	Залез: 20,35 ч.
11	неделя	Римляни 13:3-13	Матей 18:19, 20
12	понеделник	Псалм 104:33, 34	2Кор. 2:14-17
13	вторник	Даниил 6:19-23	Езекиил 30:1, 2
14	сряда	Псалм 44:1-3	Еремия 51:53, 45
15	четвъртък	2Летовници 31:20, 21	1Йоаново 4:11, 12
16	петък	Йоан 16:23, 24	Молитвен час
17	събота	Еремия 31:9-11	Залез: 20,43 ч.
18	неделя	Лука 9:10, 11	Матей 18:19,20
19	понеделник	Псалм 17:5-8	Псалм 42:1-3,11
20	вторник	Второзаконие 12:28	Йоан 2:23-25
21	сряда	Михей 6:6-8	Осия 14:1, 2
22	четвъртък	Иов 9:1-4	Исая 44:21,22
23	петък	1Йоаново 2:28, 29	Молитвен час
24	събота	Исая 49:13-16	Залез: 20,50 ч.
25	неделя	Колосяни 3:12-15	Псалм 40:16,17
26	понеделник	Псалм 68:19,20	Осия 14:1,2
27	вторник	Притчи 16:8	Евреи 4:15,16
28	сряда	Битие 18:18,19	Исая 64:6-9
29	четвъртък	Притчи 16:20	Псалм 42:8-11
30	петък	Ездра 8:21-23	Молитвен час
31	събота	Еремия 33:14-16	Залез: 20,56 ч.

ЮНИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	неделя	2Летовници 20:20	Деяния 1:6-11
2	понеделник	Притчи 16:20	1 Йоан 4:7-11
3	вторник	Иов 33:26, 30	Еремия 3:19-23
4	сряда	Лука 6:31,32,35,36	Псалм 50:15-23
5	четвъртък	Исаия 32:7,8	Матей 24:36-42
6	петък	Лука 22:35	Молитвен час
7	събота	Исаия 62:6,7,11,12	Залез: 21:01 ч.
8	неделя	Лука 22:35	1Коринтяни 16:13, 14
9	понеделник	Притчи 16:20	Исаия 11:1-5
10	вторник	Исаия 49:13-16	Колосяни 2:1-7
11	сряда	Псалм 71:14-18	Еремия 4:1-4
12	четвъртък	Ефесяни 6:10-13	Псалм 134
13	петък	Колосяни 1:9-11	Молитвен час
14	събота	Исаия 41:10-14	Залез: 21:04 ч.
15	неделя	2Коринтяни 5:14,15	Йоан 4:34,35
16	понеделник	Исаия 54:17	Езекиил 18:29-32
17	вторник	Лука 12:29-32	1Петрово 1:13-19
18	сряда	Неемия 5:9	Екклесиаст 2:10,11
19	четвъртък	Еремия 17:9, 10	Евреи 4:12, 13
20	петък	2Летовници 19:5-9	Молитвен час
21	събота	Йоан 12:35,36	Залез: 21:07 ч.
22	неделя	Второз. 23:14	Яков 5:7, 8
23	понеделник	Исаия 50:4,5,7	Левит 26:3,4,6,12
24	вторник	Иов 5:8-13	Захария 1:3,4
25	сряда	Еремия 10:23,24	1Тимотей1:7
26	четвъртък	Йоан 9:4, 5	Авакум 3:17-19
27	петък	Матей 7:12	Молитвен час
28	събота	Псалм 2	Залез: 21:07 ч.
29	неделя	1Петрово 5:5-7	1Коринтяни 4:4, 5
30	понеделник	Притчи 12:2, 3	Осия 6:1-3

Дарения от първата събота

Събота, 5 април 2025 г.

За реконструкция на църквата в Прохоровка, Русия.

Станете част от разрастващото се дело в най-голямата страна на света. (вж. с. 4).

Събота, 3 май 2025 г.

За мисиите по света.

Има толкова много места по света, очакващи вестта. Нека приключим заедно това Божествено задание!

(вж. с. 31).

Събота, 7 юни 2025 г.

За два молитвени дома в Тамил Наду, Индия.

Южна Индия отчаяно се нуждае от Евангелието; сега е шансът да подпомогнем дело-то там. (вж. с. 67).